

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

KORSETS HÄRLIGHET OCH MAKT.*

Vi skola denna stund stanna inför en vers i Johannes evangeliums 17 kap., den vers, vari Jesus säger: »Fader, stunden är kommen, förhårliga Din Son på det att Din Son må förhårliga Dig.»

I detta kapitel är Jesu överstepräsliga förbön bevarad åt alla kristna.

Det är sista aftonen Jesus är tillsammans med lärjungarna. Han skall den aftonen gå in i det lidande, som han en lång tid i förväg varit medveten om, och som han nu stod inför. Han var väl förtrogen med de planer, som smiddes mot honom av judarna, fariseer och skriflärda. Men det som Jesus den stunden tänkte på, och som han uttrycker med orden: »Fader, stunden är kommen etc.» når längre. Jesus såg djupare den stunden än till

de mänskliga planer, som smiddes mot honom, nämligen det som möter oss i de ord han talar inför Pilatus: »Du hade ingen makt över mig, om den ej vore dig given av min Fader.» I den stunden, då han står inför sitt lidande, är han helt uppgiven för sin himmelske Faders vilja och denna är det väsentliga för Jesus. Det är den stunden, som Petrus talar om på pingstdagen, då han säger: »Herren, som efter Guds fastställda råd och förutseende var utlämnad, haven I tagit och genom orättfärdiges händer fastnaglat och dödat.» Apg. 2: 23. Paulus giver uttryck för detsamma, då han i sitt brev till efesierna säger, att Gud, förrän världens grund var lagd, hade utvalt oss i honom att vara heliga och ostraffliga inför sig (Ef. 1).

Det är hemligheten, som från eviga tider har varit förtegrad, men som nu blivit uppenbarad och genom profetiska skrifter enligt Guds befallning

* Anteckningar från en predikan av pastor Johan Hagner vid S. M. K:s möte på K. F. U. M., Birger Jarlsgatan 35, Stockholm, den 14 mars 1933.

klargjord för alla heliga. Det var den stunden, som gamla förbundets offer pekade hän emot, allt från Abels offer. Gamla förbundets offer voro en påminnelse om synden. De kunde ej rena från synden. Men nu står Jesus, det sannskyldiga offerlammet, inför Faderns vilja, och då säger han: »Stunden är kommen.» Nu står han där som Guds Lamm som skulle borttaga världens synd. Mina vänner, om Jesus undandragit sig den stunden, så hade vi ej fått samlas till missionshögtid här i dag. Då kunde vi aldrig haft någon missionshögtid att fira. Nu ha vi det, därför att när den stunden var inne, var han villig att gå in i världsförsonarens gärning, den gärning, som omsluter folk och nationer, även kinesernas myllrande millioner.

Jesus står inför sin stora gärning, föraktad, övergiven, en smärtornas man och förtrogen med lidandet, han blev ansedd som en, för vilken man skyler sitt ansikte. Så föraktad var han, att de höllo honom för intet. Nu var stunden inne att gå in i den gärningen. Det var våra krankheter han bar, våra smärtor, dem lade han på sig. Det finns tillfällen i Jesu liv, då han låter oss ana, vad den stunden innebar, t. ex. den natt Nikodemus kom till Jesus och de sutto och samtalade med varandra. Det var i det förtroliga samtalet med Nikodemus, som Jesus blottade sitt inre som aldrig förr. Han säger, att liksom Moses upphöjde ormen i öknen, så måste Människosonen bliva upphöjd. Han måste bliva upphöjd, det var ett gudomligt måste, och i Lukas 12 kap., längre fram i Jesu offentliga verk-

samhet, säger han: »Huru ängslas jag icke till dess att det är fullbordat.» Vi få en inblick i Jesu lidandesväg, där han gick med vandan av vår skuld och nöd på sitt hjärta. Jag tänker det var detta, som kom medeltidens psalmsångare att sjunga:

»Du går, Guds Lamm, du milda,
Oskyldiga och rena,
Att oss, från Gudi skilda,
Med Gud igen förena.
Ditt hjärta bär vår sveda
Att våra hjärtan freda.
Pris vare dig, o Jesu!»

Det blir en själens högtidsstund, när härligheten från den lidande Mästaren bryter in i själen, från honom, som säger: »Jag helgar mig till ett offer för dem, på det att ock de må vara i sanning helgade.»

Vidare se vi, att vår Översteprästs lidandes väg förde till härligheten, ej bara för honom, men ock för alla dem, som fått del av hans översteprästliga gärning. »Förhärliga Din Son», ber Jesus, »på det att Din Son må förhärliga Dig.» Lägg märke till, att Jesus står inför den skymfligaste död, som någon kan dö. Det var missdådarens död, som Jesus dog. Men lidandestunden skulle leda till förhärligandet. Här är korsets hemlighet och gåta, det för allt förnuft ofattbara och obegripliga, men ock det som varje kristen upplever i sin inre värld. Den djupaste förnedring leder till den högsta upphöjelse, den hårdaste kamp till den största vinning och de djupaste kval till rikaste frukt.

Det var Jesu väg till härligheten.

Det är tre ting jag vill påminna om

när det gäller Jesu lidandes väg till härligheten. Skriften visar oss, att Jesu maktställning i världen den han vunnit genom sitt korslidande. Paulus uttrycker det så i Fil. 2 kap.: »Han ödmjukade sig och blev lydig intill döden, ja intill döden på korset. Därför har ock Gud upphöjt honom över allting och givit honom det namn som är över alla namn och i Jesu namn skola alla knän böja sig.» Därför att han var lydig intill döden, har Gud upphöjt honom över allting. Den som hade skapat allt, han skulle försona allt, men den som försonade allt han skall ock regera allt. Därför kunde Jesus, när han efter sin uppståndelse står tillsammans med sina elva lärjungar och sänder dem ut i världen, göra det med denna försäkran: »Mig är given all makt i himmelen och på jorden.» Kristus har köpt sig denna makt genom sin försonaregärning. Det är korsets härlighet och makt. I dag 1900 år efteråt kunna vi överblicka Guds rikets utveckling och då vittnar allt om denna korsets världsövervinande makt.

Intet kan jämföras med den stunden, då vi fingo se Jesus som vår personlige Frälsare. Jag hoppas, att du kan se tillbaka på ditt liv och minnas den stunden. Allting annat förbleknar inför upplevelsen vid Jesu Kristi kors. Där var något av glansen från det allra heligaste. Det som Jesus ber om: »Fader, förhärliga Din Son, på det att Din Son må förhärliga dig», sker då. Den stunden mötte vi Guds vidöppna frälsarefamn, Jesu förbarmande hjärta och de eviga, outgrundliga djupen av Guds kärlek och barm-

hårtighet. Vid Jesu kors förändras allt. Det är där vi uppleva vad Paulus sade: »Vad intet öga har sett och intet öra har hört och vad ingen människas hjärta har kunnat tänka har Gud berett åt den som älskar honom.»

Men detta är bara brottstycken utav den härlighet, som vi en gång få se avslöjas i evighetens värld. I 5 versen i samma bön säger Jesus: »Och nu, Fader, förhärliga du mig hos dig själv med den härlighet som jag hade hos dig, förrän världen kom till.» Och i vers 24: »Fader, jag vill, att där jag är, där skola ock de, som du har givit mig, vara med mig.» Han ber att få sin härlighet och att få dela denna härlighet med alla de sina. Det är slutmålet för vår trosvandring och det är slutet för missionens underbara gärning att se den härlighet och dela den härlighet som Jesus hade när sin Fader förrän världen var.

I Upp. 5: 9—10 står det talat om en ny sång som skall sjungas: »Du är värdig att taga boken och bryta hennes insegel, ty du har blivit slaktad och har köpt oss åt Gud med ditt blod utur alla stammar och tungomål och folk och folkslag.» Där äro också kineserna med och sjunga den nya sången.

En ny sång. Har du tänkt på det? En sång, som aldrig sjungits förut i himmelen. En sång, som varken keruber eller serafim kunna sjunga. Ingen kan lära den sången som ej hör till dem som äro köpta från jorden. Det är en sång, som aldrig sjungits i himmelen om ej försoningen skett. En sång, som är förbehållen frälsta

syndare att sjunga evigheterna igenom.

Om detta Människosönens förhållande genom den frälsta skarans lovsång sjunger Brorson:

Hon veimlar nu omkring din stol,
En flok så hvit som sne!
Hvert öie glimrar som en sol,
At det Guds Lam maa se.
Det ord om Lammets slaveri,
För os, för os at fri,
Gjör midt blandt alle engles sang
Endnu den sterkest klang.

Estrid Sjöström 50 år.

Den 18 april 1883 föddes i Skellefteå stad *Estrid Sjöström*, som sedan år 1915 är Svenska Missionens i Kina missionär. Hon firar alltså denna dag innevarande år sin femtioårsdag, och vi införa därför här hennes bild jämte något om huru Gud hittills lett hennes väg.

Uppvuxen i ett gott hem (hennes föräldrar voro handlanden och rådmannen Carl L. Sjöström och hans maka född Westling) åtnjuter hon förmånen av att redan från tidiga barndomen äga goda och djupa in-

tryck, vilka i söndagsskolan och vid »Dagryningens» möten än mer fördjupades, så att hon vid konfirmationen kände en stark längtan efter frälsning. Något senare blev denna längtan stillad. Hon fick nåd att genom tro på Kristus mottaga hans frälsning och kunde med glädje bekänna Herren Jesus bland kamrater och vänner.

Efter att hava genomgått 6 klasser av Skellefteå 7-klassiga elementarläroverk för flickor genomgick hon en husmoderskurs vid Fackskolan för huslig ekonomi i Uppsala samt slöjdläroverkskurs och handarbetskurs för lärarinnor i Stockholm, varefter hon år 1912 tjänstgjorde som lärarinna i kvinnligt handarbete vid Skellefteå Samskola. Såsom missionärskandidat genomgick hon kurser vid Svenska Bibelinstitutet i Södertälje samt på Kina Inlandsmissionens utbildningshem i London.

Tidigt började fröken Sjöström arbeta i söndagsskolan och år 1904 övertog hon ledningen av bibelstunder med äldre skolflickor i Skellefteå. År 1914 antogs hon till missionär i Svenska Missionen i Kina och utreste till fältet år 1915. Under första arbetsperioden i Kina, som varade till 1923, arbetade hon huvudsakligast i Pucheng och Hanchengdistrikten. I januari 1926 återvände fröken Sjöström till Kina och återkom på grund av klenhet till Sverige i januari 1931. Hennes adress är för närvarande Sörbäcka, *Hjo*.

Innerligt och varmt längtar fröken Sjöström efter att få återvända till missionsarbetet i Kina. Brev därutifrån tala ock om huru efterlängtat hon är där. Ännu har dock ej beslut om utresa kunnat fattas; fröken Sjöströms klenhet har hittills lagt hinder i vägen.

Vid hennes avskiljning i Skellefteå talades i invigningstalet bl. a. om väntetidens betydelse för vår andliga utveckling. Må Missionens vänner under tack till Gud för allt vad han givit oss genom denna sin tjänarinna bedja Gud nu välsigna väntetiden och i rätt tid öppna sin väg och leda framåt på den. Och må högtidsdagen såväl som framtiden för fröken Sjöström bliva lika ljus som Guds löften!

M. L.

Läget i Kina.

Missionär C. J. Bergquist giver i ett enskilt brev åtskilliga inblickar som hjälpa oss att förstå läget därute, varför vi taga oss friheten att göra några utdrag. Han påpekar, att det är vanskligt att göra några bestämda uttalanden, enär den politiska situationen förändras så ofta. »Jag tror mig dock kunna säga», skriver han, »att det yttre trycket har verkat enande på sinnena. Man hör sällan eller aldrig kritik mot centralregeringen, fastmer riktar sig kritiken mot sådana, som ha alltför självständiga tendenser. Uttryck av förtvivlan inför Kinas framtid ha fällt. Man har också menat i många fall, att krig, nöd och undergång förestår icke blott för Kina utan för hela världen och att Kristi tillkommelse är för handen. Att Jesu ord om krig och rykten om krig etc. måste gälla denna tid, har jag hört unga såväl som äldre troende säga. Det är ju det stora trösteämnet i trångmålstider.

Man har svårt att förena krig och kristendom. Man slites emellan kärleken till fosterlandet och dess krav på försvar och Jesu kärlekslag: 'I skolen icke stå emot den som är ond etc.' och 'Älsken edra ovänner.' Kinas kristna ha nog på det hela taget velat se i Jesu ord ett bud, som skall hållas, och icke blott en hyperbol eller ett ideal visserligen vackert att se på ibland men ej avsett att förverkligas.

Men den inre konflikten driver många till Gud, och icke blott de kristna ledarne tyckas lida och söka hjälp hos Gud utan även många av de enkla, okunniga kristna göra detsamma. Den allmänna nöden i förening med den hemsökelse genom torra, som drabbat större delen av vårt fält i fem års tid och nu hotar att skapa hungersnöd, torde vara en starkt bidragande orsak till den stora mottaglighet, som evangelium röner överallt. Evangelisationsveckan har i vårt distrikt varit som ett 'evangelii segertåg'. Och nu i dessa dagar få vi se affärsmännen, som utgjort den mest otillgängliga samhällsklassen, komma till gudstjänsterna och

visa stor öppenhet för evangelii påverkan. Det är ett par års särskild bön, som håller på att besvaras. Den som fick så att säga öppna dörren, är vår nye föreståndare för hospitet och ungdomsarbetet. Vi ha nu inbjudit affärsmännen till bibelklasser. I går voro 8—10 män med först i bibelklasser och sedan på gudstjänsten, då icke så få andra även kommo till. Två som jag hade personligt samtal med tycktes icke vara långt borta ifrån Guds rike. En av dem, en ung trevlig man på 22—23 år, försakade sin frukost för att få vara med på både bibelklass och gudstjänst. Han kom långt innan bibelklassen började och ville inte gå hem igen till frukost för att inte gå miste om vare sig bibelklassen eller gudstjänsten. Jag besöker ibland affärerna och delar ut traktater samt talar med affärsmännen om det enda nödvändiga. Jag har under de senaste åren försökt det förut men mötts av artig, vänlig otillgänglighet. Nu nödga de mig att komma in till dem i det inre rummet. De lyssna gärna till ordet och fråga allvarligt om det som gäller själens frälsning. Det är kanske tidigt att glädjas åt detta eller att skriva därom, då det blott är två å tre veckor sedan vi fingo se detta Guds verk börja. Men 'genom eder förbön och därigenom att Jesu Kristi Ande förlänas oss', tror jag att Gud skall härligen fortsätta sitt verk.

Det är väckelsetider i Kina nu. På Shekow teologiska seminarium har det varit väckelse bland de studerande. Här i Yun-cheng bröts isen genom tre unga män från Betelmissionen i Shanghai, som arbeta självständigt som en evangelisationsgrupp. Här är bönemöten varje afton och man — beder. Ja, det är verklig bön. Ivrig begäran från många håll att få evangelium gör att vi måste försöka använda det gamla tältet, då vårt nya också 'är i gång'.

Dessa meddelanden giva oss uppmuntringar. Arbetet är icke förgäves. Det är en såendets tid i Kina och det är tillika en skördens tid. Och i denna tid ställas stora krav på Herrens folk. Vi få en stark

påminnelse om att vi ej få slappna i bönen. De uppräckta händerna få ej sjunka, ty då kunna Herrrens fiender få överhanden och många själar gå förlorade.

E. F.

Hemförlovade ombud.

Enligt mottagna meddelanden hava ytterligare två ombud för Svenska Missionen i Kina av Gud kallats från tjänsten härnere. De äro: Lantbrukaren *L. Werner*, Rörsås, Mariestad, och Lärarinnan Fröken *Hanna Cedervall*, Sandhem.

De gamla vännernas led glesna allt mer och mer men vi minnas de hemförlovade med glädje och tacksamhet. Herren vare tack för vad han genom dessa vänner givit Sv. Missionen i Kina, och må han giva oss nya vänner, så att Guds verk genom S. M. K. ej behöver lida avbräck utan i stället kan utvecklas. Vile de i frid, som fått bryta upp för att vara med Herren alltid!

För förbön:

I förra numret av denna tidning framlades missionär *Oscar Carlén*, som en längre tid varit allvarligt sjuk, såsom ett ämne för förbön. För någon vecka sedan syntes hans hälsotillstånd börja förbättras, men de senaste underrättelserna tala om försämring och ytterligare avmattning. Må han såväl som fru *Gerda Carlén* därför alltfört av missionsvännerna ihågkommas i förbön.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Under sommaren 1933 hoppas vi få anordna Bibel- och Ungdomsveckor på tre olika platser. Närmare underrättelser komma att meddelas i kommande nummer av Missionstidningen *Sinims Land*. Den första »veckan» blir i *Holsby brunn*, Småland, den 20—26 juni; den andra på *Mauritzberg*, Östergötland, den 25—31 juli samt den tredje på *Säter vid Jonsered*,

utanför Göteborg, den 15—21 aug. Vi anbefalla dessa möten åt alla våra vänners hägkomst i förbön.

Bönemötena för S. M. K.

Vi bedja härmed få påminna om bönestunderna för S. M. K., vilka, såsom vi förut meddelat, hållas dels varje tisdag mellan kl. 7—8 e. m. i *Kinarummet, Betesdakyrkan, Floragatan 8, Stockholm*, och dels varannan fredag kl. 2 e. m. på *Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm*. De närmaste fredagarna, som det sistnämnda mötet hålles, bliva den 21 april och 5 maj.

Missionärskurs vid Holsbybrunn.

Svenska Missionsrådet anordnar en missionärskurs vid Holsbybrunn i Småland den 19—27 inst. augusti efter samma linjer som de föregående kurserna på denna plats. Till kursen inbjudas hemmavarande missionärer och missionärskandidater, ledamöter av missionsstyrelser och -kommittéer samt funktionärer i missionsorganisationer. Föredrag hållas och diskussioner anordnas över aktuella missionsproblem, varjämte förekomma dagliga bibelstudier, morgon- och aftonböner o. s. v.

Priset för mat och logi torde kunna sättas till 3 kr. pr dygn. Sänglinne och handdukar medtagas om möjligt.

Fullständigt program kommer inom kort att offentliggöras.

Anmälningar om deltagande i kursen sändes till missionär *Gottfrid Palmberg, Vetlanda*.

Det är vår önskan och förhoppning, att Guds välsignelse må vila över denna kurs på samma sätt som den vilat över de fyra föregående kurserna.

Stockholm i mars 1933.

Svenska Missionsrådet.

Kinalänken.

Kinalänkarna i Stockholm äro inbjudna till möte hos Fröken *Signe Schubert*, Hantverkareg. 18—20, 1 tr. till vänster torsdagen den 20 dennes kl. 7 e. m. Välkomna!

En kinesisk hustrus brev till sin man.

Den danske K. F. U. M.-sekreteraren Kaj Petersen, som under en följd av år haft sitt verksamhetsfält i Mandsjuriet, meddelar i senaste numret av Lægmandsbladet i några utdrag ur brev skrivna av dottern till vice-konungen i en av Kinas nordliga provinser till hennes man, som innehade ett högt ämbete och befann sig på resa i Europa tillsammans med en kinesisk prins. (Det var före revolutionen.) Vice-konungen hade givit sin dotter en utmärkt uppfostran efter västerländska principer. Under mannens frånvaro stod hon under den synnerligen konservativa svärmöterns förmynderskap. Denna hade mycket svårt att förstå sondotterns mentalitet. Desto mer gingo hustruns tankar till den frånvarande maken. Så här skriver hon: »Käre. — — — Huset här på höjden har mistat sin själ. Nu är det blott ett palats med tomma fönster. Jag går ut på terrassen och ser ut över dalen. Men så kommer jag ihåg, att du icke kommer tillbaka från staden, och jag säger till mig själv: varken dagningen eller solnedgången kan bereda mina ögon glädje förrän jag får dela den med dig.

Men tro nu icke att jag känner mig olycklig. Jag gör allting just som om du vore här, och för var sak frågar jag mig: skulle detta bereda min make glädje? — Detta blir ett långt brev. Jag är glad att du ålade mig att skriva var sjunde dag och berätta om allt som sker i huset och vad som rör sig i mitt hjärta. Din ärevördiga moder säger att det inte passar sig för mig att sända brev direkt till dig. Hon säger att sådant var något alldeles oerhört i hennes yngre dagar och att vi, som nu äro unga, alldeles överskridit blygsamhetens och kvinnlighetens gränser. Hon tycker att jag kan låta din broder eller skrivaren skicka dig nyheter härifrån. Men det vill jag inte på några villkor gå in på. Jag måste få skriva till dig som din hustru, som med varje bokstav sänder dig ett stycke av sitt hjärta.»

Senare: »Käre. — Mitt förra brev var uppfyllt av sorg och längtan, därför att du så nyligen rest bort. Nu har en vecka gått, och sorgen finnes kvar i mitt hjärta, men den ligger begravnen så djupt att endast jag själv märker den. Jag har mina dagliga plikter att fylla, vilka endast jag kan utföra, sedan din ärevördiga moder till mig överlämnat nycklarna till förråds-huset. Jag förstår, vilken stor heder hon därmed bevisat mig och att hon nu äntligen börjar få förtroende för mig och ej längre anser mig som ett omyndigt barn såsom då jag först kom till ditt hem.

Aldrig kan jag glömma den första gången jag kom hit. Jag hade den enda tröst en brud kan ha: att mina föräldrar icke sänt mig tomhänt hit. Då jag såg den långa raden av bärare som överbringade min dyrbara utstyrsel, sade jag i mitt hjärta: »Gån före mig till mitt nya hem och gören så att jag blir väl mottagen!» Sist kom jag själv i min rödlackerade bärstol. Mina skälvande fötter kunde knappast bära mig, och min hand darrade av fruktan, då jag fördes in i mitt nya hem. Mitt hjärta klappade våldsamt, då jag tänkte på att jag nu för första gången var borta från mitt eget hem och alla, som höllo av mig, och att, om jag icke blev väl mottagen, skulle min risskål under lång tid vara fylld med bitterhet. Sedan vi tillbett vid förfädrens altare och knäböjt för dina ärevördiga föräldrar, fick jag för första gången se ditt ansikte. Kommer du ihåg, då du lyfte slöjan och såg in i mina ögon? Jag undrade, om du tyckte att jag såg bra ut, och av idel fruktan vågade jag icke se upp mer än ett ögonblick, men under det korta ögonblicket såg jag att du var stor och ståtlig, att dina ögon hade den rätta mandelformen och att din hud var ljus och dina tänder som pärlor. Och i mitt hjärta vaknade en innerlig glädje, ty jag vet om mer än en brud som, då hon för första gången fått se sin man, betagits av avsky därför att han var gammal och ful. Jag åter tänkte att med denne unge, präktige man skulle jag kunna leva lycklig, om jag fun-

ne nåd för hans ögon, och jag bad en bön därom till Barmhärtighetens gudinna, och därför sätter jag för varje dag ett ljus framför hennes bild för att visa min tacksamhet. — — — Jag bär de stora nycklarna med en viss stolthet. Det kommer sig av medvetandet av att stå i spetsen för detta stora hushåll. Om husfolket eller deras barn bli sjuka, komma de till mig liksom förut till din ärevördiga moder.

Och så går jag ut på terrassen till trädgårdsmästaren och ger honom anvisningar angående blommorna för dagen, och så står jag en stund och ser ner över dalen, där du brukade begiva dig till staden eller komma tillbaka därifrån. Jag längtar efter dig. Jag älskar dig. Jag är din.
Din hustru.»

Under tiden mellan detta och det följande brevet hade hon fött en liten son, som emellertid avled inom kort, trots hennes ivriga böner till Barmhärtighetens gudinna. En dag medförde en av tjänarna från torget en liten bok som han köpt för en ringa penning. Det var ett exemplar av Johannes-evangeliet.

»Käre —. Från torget har man hemfört en bok om en ny Gud. Först ville jag icke läsa i den. Jag sade: 'Det finns redan allt för många gudar. Varför då tillfoga ännu en? Jag har inga ljus och ingen rökelse att offra åt honom.' Men jag började i alla fall läsa och fann att denne Gud kan giva ro, kärlek, frid — frid, detta som de heliga alltid önskat, frid, alltings fulländning. Jag önskar ju inte förlora minnet, men att minnas utan smärta.

Körsbärsblommorna ha vissnat bort. De varade blott en kort tid liksom min ungdomsdröm. Men då de föllo av, gävo de ett löfte om att komma igen. Och så måste det finnas någon plats, där förtvivlade mödrar få höra: 'gråt icke, du skall få återse dina kära.' Jag önskar icke en tempelgud. Jag har ropat ut mina böner till Barmhärtighetens gudinna, men de ha kommit tillbaka till mig som ekot från en bergvägg. Jag önskar mig en gud som är hos mig om natten, då jag ligger ensam och stirrar ut i mörkret och hela

min varelse längtar efter de små händerna som sträcktes mot mig. Jag önskar en gud som säger till mig: 'Jag giver dig min frid.'

Jag har varit begravnen i sorg och förtvivlan, men nu har jag genom ord, som jag endast delvis förstår, känt ett nytt liv välla upp inom mig. Från denna boks blad talar till mig en stämma som erbjuder mig frid och ro. Och min själ ropar i sin längtan: 'O du store, okände Gud, giv mig denna frid!' Jag är en ensam, hjälplös kvinna. Jag sträcker mina händer ut i mörkret, men i min inre värld och i min sorg har ett svagt ljus börjat lysa, och det säger mig: 'det finns en Gud.'»

Från danskan av K. Fries.

På missionsresa.

Öster och sydöst om Yuncheng utbreda sig ganska vidsträckta bergstrakter. Byarna bli här alltmera sällsynta, ju längre bort man kommer, och till slut träffar man endast på enstaka hem här och var i ödemarken. Under de senaste åren har evangelium trängt in bland befolkningen i dessa trakter. Förra året fingo vi döpa ett par personer därifrån, och i år ha ännu några blivit upptagna i församlingarna. Både pastor Kao och jag ha flera gånger blivit ombedda att besöka dessa kristna, men man har alltid tillagt, att vägarna äro så svåra, att det vore ovisst om vi kunde taga oss fram. Varje gång jag velat resa, ha andra uppgifter lagt beslag på mig. Nu i höst hade jag dock bett Gud om särskild hjälp att kunna slita mig loss och resa. I mitten av oktober begav jag mig åstad på en färd till ovannämnda trakter.

Jag besökte åtskilliga byar, först Shang-ch'ao, där vi många år haft en kristen familj och där nya kommit till genom tältgruppens arbete för ett par år sedan. Här blev jag emellertid knappast väl-

komnad. De kristna föreföllo likgiltiga eller avoga. Anledningen härtill syntes vara, att de svalnat i sin tro, på grund av att under senaste året ett flertal små barn i de nytillkomnas familjer skördats av döden. »Vad tjänade det till», menade man, »att tro på Jesus, om han ej kunde beskydda de sina». Han var ju ej större än deras fäders gudar, menade anförvanter och grannar. De äldre kristnas tröst, att Gud endast prövade deras tro, syntes otillräcklig. Detsamma kunde ju även hedningarna säga om sina gudar, när nöd och död drabbade dem.

De flesta av våra kristna ha kommit till tro på grund av bönhörelse i någon lekamlig nöd, och många komma ej längre, än att tron på Guds beskydd blir det väsentliga i deras tro. »Vad nytta ha vi av att tro på Jesus?» är en fråga, som kinesen i allmänhet ofta först gör sig. Och dock predikas mycket om synd och nåd.

Inför ovannämnda situation vände jag mig till Gud i bön. Mina gamla vänner där i Shangch'ao, familjen Ma, ändrade småningom sin hållning. På min uppmaning skickade man bud till alla, som förut brukat samlas till gudstjänst hos familjen Ma, och anmodade dem att nu komma samman. Några få hörsammade uppmaningen, och vi fingo den aftonen en djupt allvarlig stund inför Guds ansikte.

Följande morgon ville jag uppsöka dem som ej kommit, men ingen av dem antråffades hemma! Med de få trogna samt ett par av familjen Mas släktingar tillbringade jag även den dagen ett par timmar i bön och Guds ords betraktande.

Det var nästan med vemod men under förvisning om Guds ledning, som jag redan samma dag fortsatte resan till byn Li Chia P'o, en halv svensk mil upp på bergsslutningen. Här såväl som på de övriga platser jag besökte under resan, blev jag synnerligen hjärtligt mottagen.

Li Chia P'o är i andligt avseende som en oas i öknen. Alla familjerna i byn äro troende, även om icke alla enskilda ännu blivit döpta. Man visade mig platsen,

där byns tempel en gång stått. En stor grotta, som rymde ca 50 personer, var nu byfolkets samlingsplats. Hit samlas varje afton, då klockan sänder ut sin maning, gamla och unga till aftonbön. På söndagsmorgnarna komma människor från byar vida omkring till gudstjänsten. Det vilade helgd över Li Chia P'o. Redan innan det dagats, hörde jag den unge nitiske bondsonen Wei stilla bedja inne i den lilla kammaren vid sidan av samlingsrummet. Han hade sitt hem knäppt ett stenkast därifrån men ville nu vara församlingens gäst så nära som möjligt för att på allt sätt kunna stå till tjänst. I den lilla kammaren hade han ju ock en fristad, där han kunde ostörd ägna sig åt bön och studium av Guds ordet som förberedelse till de många predikningar han håller.

Vid aftonbönerna läser och betraktar man söndagsskolans dagliga texter, och på söndagen predikas över söndagsskolans huvudtext. Hr Wei sjunger mycket med folket, som samlas, mest sånger med inhemska melodier. På söndagen bad jag honom tala över söndagsskoltexten först, så skulle jag sedan hålla »högmässan». Med ett gripande allvar och sällsynt hänförelse predikade hr Wei för den ganska stora skara, som denna dag samlats. När han bland åhörarna såg några hedningar, som för första gången kommo med för att höra Guds ord, lade han om sin predikan och vände sig till dessa med en ivrig maning att lämna avguderi och all synd och mottaga frälsningen i Kristus.

Sällan har jag predikat för mera mottagliga åhörare eller känt mig mera buren av åhörarnas förböner än här i Li Chia P'o. Så vitt jag kunde finna, levde dessa kristna i god enighet och voro tack samma mot Gud för den ledare han givit dem i den unge mannen Wei. Hr Wei bevisade i våras en söndagsskolkurs här i Yuncheng. Det sades, att när han kom hem från densamma, var han som en ny människa. Han började ivrigt verka Guds verk. Förutom ovannämnda predikoversamhet undervisar han några barn i läs-

ning varje afton och söker även hjälpa de vuxna med läsandet av Guds ord.

För tre år sedan bådo dessa kristna i Li Chia P'o om medel att köpa en grotta till gudstjänstlokal. Jag rådde dem emellertid då att samlas i varandras hem, till dess de själva kunde skaffa sig lämplig lokal. Nu hade de samlingsplats och hade dessutom skaffat sig bänkar och bord. Grottan var dock redan för liten. Man talade därför om att hjälpas åt att göra den dubbelt så stor.

Efter skörden på försommaren och hösten frambära församlingens medlemmar offer av jordens frukt. Inkomsten av denna lånas ut mot ränta, till dess den behöver användas. Under ett par av dessa nödår hade dock räntan efterskänkts.

Då jag skildes från de kristna i Li Chia P'o, manade jag dem att vara trogna mot Herren och gå framåt på den väg han hittills lett dem.

På min fortsatta färd gjorde jag en avstickare för att hälsa på en kristen, som under flera år troget vandrat omkring bland bergen, och förkunnat evangelium. Nu var han sjuk i något, som liknade sockersjuka eller vattensot, och skuggorna ville lägga sig över honom. Han hade drabbats av den ena olyckan efter den andra. Hedningarna sågo däri brist på förmåga eller vilja hos den gud han tjänat att beskydda honom. Och de kristna menade, att han måste ha syndat mot Gud. (Alldeles såsom Jobs vänner!) Själv förebrådde han sig, att han på sistone ej varit så trogen och uthållig i att vittna om Gud, som han bort vara. Blev han nu återställd, skulle han ägna hela sin tid åt att tjäna Gud.

Vi fingo en stunds samtal om förtjänst och nåd, lagträldom och barnaskapsförhållande till Gud och om hemmet i fadershuset därovan. Därefter bådo vi tillsammans. — Nu har vår vän redan fått flytta ditupp till de eviga boningarna.

Tre unga män gjorde mig sällskap de 4—5 milen, som jag nu skulle färdas genom vilda bergstrakter. Upp över den högsta toppen och längs bergskammen,

ned genom djupa raviner och över branta kullar gick stigen. Här hade fru Sandberg färdats från by till by med det glada budskapet. Även missionär Sandberg och andra hade varit på besök här, sade man. På ett par ställen längs vägen bodde kristna, som vi ville hälsa på. Avstånden voro ovanligt långa, och skymningen hade redan fallit på, när vi nådde målet, »Östra spetsberget».

Med vilken oförställd glädje blevo vi välkomnade! Man tävlade om att vilja stå till tjänst och att ordna med mat o. d. Dessa ting måste emellertid hastigt undanstökas, ty flera av de i närheten boende kristna anlände, och jag skulle hålla aftonbön och predika för dem en stund. Följande dag kommo ännu flera från byar, dit man sänt bud. Vi hade tvenne sammankomster på dagen och en på kvällen. Guds ande var nära och välsignade oss. Visserligen kändes det, som om något hinder stode i vägen. Kanske var det min värds äldre broder. Han hade en gång sagt sig vilja tro på Gud men efter en tid i fängelse — på grund av hustruns opierökning — hade han varit bitter mot sin yngre broder och mot Gud. Emellertid var han med vid mötena och stannade hos mig dessemellan och syntes djupt berörd vid våra samtal. När folket vänt tillbaka hem, vandrade jag ut på en terrass och såg i den milda, stjärnkla kvällen ut över bergstopparna och de djupa dalarna, som tedde sig som en sagovärld. Då kom en av de män, som följt mig hit och berättade bedrövad, att de troende på denna plats icke längre kunde hålla samman utan ämnade skiljas åt. De flesta ville skaffa samlingsplats å annat håll. Jag hade för en tid sedan fått ett brev från en av de senare, vari han anklagade min värd där i byn för egenmäktighet. Det var denne min värd, som hade ställt en grotta till förfogande som samlingslokal för de kristna. Det var till stor del på grund av nämnda brev, som jag företagit min resa. Men på vägen hade vi mött den trogne herden för grupperna ute i distriktet, evangelisten Hsiao, som just haft de kristna vid Östra spetsberget sam-

lade och sade sig ha fått dem att komma överens.

Efter att av min följeslagare ha fått veta närmare om orsakerna till splittringen och efter bön till Gud om nådefull ledning sammankallade jag de församlingsmedlemmar, som bodde på platsen eller ännu voro kvar efter gudstjänsten, vilka saken också närmast gällde, och talade allvarsord till dem och bad dem öppet och ärligt omtala vad som kom dem att hysa så ödesdigra tankar. Anledningen var följande. Hr Chang, min värd, ville starta en skola, ehuru det knappast fanns några barn i de kristna familjerna. Skolan skulle få uppbäras nästan helt och hållet av hedningar. Dessutom skulle den bli samskola, vilket de andra menade innebar moralisk fara. Hr Chang ville bestämma och ordna utan hänsyn till de andra troende. Den lärarinna han ämnade anställa befanns vara en kvinna, som på grund av otrohet skilts från sin kristne make och nu var gift igen. De andra å sin sida hade tagit den äldre, icke troende, brodern, som hatade sin yngre bror, med vid sina separata överläggningar och ämnade låta honom skaffa annan samlingsplats åt dem.

De tycktes taga emot den bestrafning och de råd jag gav dem att döma av den bekännelse, som de under tårar avlade vid bönestunden efteråt. På min inrådan ha de sedan börjat söndagsskolarbete bland barnen och skola ha en klass för icke läskunniga i ljudskrift med en från deras egen grupp som lärare.

Tidigt följande morgon började vi återfärden. På hemvägen hälsade jag på kristna i ett par byar och blev föremål för översvallande kärlek. Man bjöd på mat och bad mig så hålla »lipai» (gudstjänst).

Fram på förmiddagen mötte vi den man, en kristen, vars åsna jag lejt för min resa. Han hade legat vaken föregående natt och förebrått sig, att han kunnat låta mig resa utan att själv gå med. Nu hade han stigit upp långt före dagens inbrott och hade gått omkr. 3 sv. mil, innan han mötte mig!

I Li Chia P'o hade man nyss börjat aftonbön, när hundarna började skälla allt

hältigare, allteftersom vi närmade oss byn. Jag hade knappast hunnit fram, förrän alla de kristna kommo springande och hälsade mig välkommen åter, som om jag varit deras storebror.

Aftonbönen fortsattes, så snart man hunnit lugna sig, och nu måste jag tala en god stund över dagens söndagsskoltext.

Sista dagen utdelade jag under vägen återstoden av det medförda förrådet av traktater, vilka allmänt mottogos med tacksamhet.

Den familj, som på hemvägen gjorde mig sällskap ända från de avlägsna bergstrakterna — hustrun skulle vara med på dopklassen här i Yuncheng — vägrade under största delen av denna dags resa att använda sig av min ridåsna, för att jag skulle kunna hinna hem till middagen. —

Skuggor och dagrar hade jag sett växla under min färd. Ja — men mest var det dagrar!

Yuncheng i nov. 1932.

Carl J. Bergquist.

*

Från västra Honandistriktet.

Med stor tacksamhet till Gud kunna vi åter blicka tillbaka på ett år av ostört lugn och arbete i vårt stora distrikt. Det kanske låter banalt att jämt stryka under det förhållandet att vi haft det lugnt i yttre avseende. Men från arbetets början omkr. 1923 till 1931 har det alltid varit oro och hinder på något sätt, och för oss, som förr om åren alltid måst räkna med att rövare eller inbördeskrig möjligen skulle omintetgöra våra planer, är det nästan för bra för att kunna vara sant, som engelsmännen säga, att vi nu kunna arbeta och resa som vi vilja. I slutet av nov. var situationen något osäker ett tag, då en kommunisthär passerade förbi, ca 10 mil söder om Gula floden. De drevos västerut till Shensi, där missionsarbetet, även S. M. K:s, för någon tid blev avsevärt hindrat. Kommunisthären har nu lämnat Shensi, och just i dagarna (febr.) förmåla tidningarna, att den trängt in i norra Szechuan och besatt flera städer.

Kina Inlandsmissionens missionärer ha måst utrymma en del av sitt fält där.

Under året ha ett 60-tal personer blivit döpta. De utgöra det rent yttre resultatet av vårt arbete. Vad som är av evighetsvärde vet Gud allena. Församlingen i Chüehchow har åtagit sig underhållet av en evangelist. Han har gått igenom en tvåårig kurs vid Kina Inlandsmissionens bibelinstitut i Shansi och är en yngre broder till den för ett par år sedan av rövare skjutne frivillige evangelisten Chi. Sin lön får han till största delen in natura i form av spannmål. Ej alla evangelister voro villiga därtill. Men frågan är, om problemet om församlingarnas självunderhåll ej måste få sin lösning i denna riktning, när det en gång blir absolut nödvändigt att helt överta ansvaret för evangelisternas löner. Flertalet av våra kristna äro lantbor, och de ha alltid svårt att skaffa sig kontanter. Höstskörden slog fel i stora delar av distriktet, och många svälta redan. De månader, som återstå, innan vetet kan skördas, motses med stor fruktan. Under sådana förhållanden måste både evangelisten och församlingen bereda sig på särskilda uppoffringar.

Vår förste äldste i Lingpao-Chüehchow, Ho Lo-chang, fick hembud den 1 jan., 70 år gammal. Under några år var han anställd i Missionens tjänst och skötte då om verksamheten i Lingpao stad. Ständiga soldatinkvarteringar på missionsstationen krävde tålmod och klokhet i hög grad, för att det ej skulle bli tråkigheter och sammanstötningar med de oftast hänsynslösa soldaterna. Över ett års tid måste gudstjänsterna hållas ute i det fria, därför att soldaterna tagit in i kapellet. Trots alla dessa vedervärdigheter var den gamle alltid full av tro och hopp. När han första gången hörde evangelium, var han redan över 50 år gammal. Han hade varit byfogde i många år och ansåg sig själv vara en god och rättskaffens människa. Han fann dock snart, att den nya läran inte endast var god, utan att han själv var en stor syndare, som mer än andra behövde Guds nåd i Jesus Kristus.

Sen han blivit en kristen, fick han det svårt på många sätt. Hans ende son höll fast vid hedendomen och försonade sig aldrig med att fadern tagit det steg han gjort. In i det sista var han ovänlig, ja elak, mot den gamle och sjuke fadern. Och den förr så aktade byfogdens vänner och grannar blevo nu hans motståndare. Svårigheterna gjorde honom emellertid inte modfälld, tvärtom. Med tiden blevo rätt många av hans släktingar kristna, vilket visade, att den gamles liv och vittnesbörd buro frukt. Han trodde också, att många med tiden skulle komma till tro i västra Honan, bara det bleve sådana förhållanden, att evangelium kunde fritt och obehindrat förkunnas. Den gamle äldsten var en enkel och flärdfri odalman av gamla stammen. Hedendomen kände han i grund, och därför kunde han på ett övertygande sätt visa, hur mörkt och fattigt en hednings liv är mot de rikedomar av ljus och liv, som man får genom tron på Kristus. Hans böner, tro och hopp ha ej kommit på skam. Vile han i frid till uppståndelsens morgon!

Evangelisten Yao Chi-hui har valts till äldste efter Ho, och vi hoppas få avskilja honom redan vid stormötet i vår. Han är ännu en ung man, endast 30 år, men han äger hela församlingens förtroende, och vi tro, att han är den bäste, vi kunde få för närvarande.

Det nya arbetet i staden *Wenhsiang* har ännu ej burit någon direkt frukt. Över nittio procent av stadens befolkning lär vara hemfallen åt bruket av opium eller narkotiska medel. Byarna ligga för långt ifrån staden för att man kan vänta, att ev. sökare skulle gå dit till gudstjänsterna. Arbetet har bestått i predikan och spridning av bibeldelar på den vidsträckta landsbygden. Och denna sådd skall säkert bära skörd en gång. För innevarande år ha vi lagt om arbetet så, att ett visst antal byar få regelbundna predikobesök varje vecka under några månaders tid. Vi hoppas, att detta sätt skall visa sig vara effektivt. Men jag ville särskilt be om *uthållig förbön* för detta stora obrutna verksam-

hetsfält. Hedendomen är ej en fiende att förakta. Och bakom den står mörkrets furste själv. Segern är dock vår, ty Kristus har övervunnit världen!

I vår hoppas vi få döpa förstlingsfrukterna av arbetet i *Pinglu*. Det kunde kanske ha skett tidigare, men vi ha ej velat handla förhastat. De första kristna på en plats kunna bli till stor glädje och välsignelse för den fortsatta verksamheten, men också till stort hinder, som väl varje missionär har sorgliga erfarenheter av. En familj, som under hungersnöden för några år sedan reste till Manchuriet för att där söka sin utkomst, har för en tid sedan kommit åter. Tre av familjemedlemmarna, mannen, hustrun och en son, ha blivit kristna under sin bortovaro, och de ha redan visat sig bli till styrka och välsignelse för den lilla skaran troende i *Pinglu*.

Första veckan i jan. d. å. hade vi ett fyra dagars »stormöte» i *Ts'aiyuan*, vår utstation till Shanchow. Över hundra personer hörde uppmärksamt på hela tiden. Vi ha nu börjat ha nattvardsgång där en gång i månaden. Många vegetarianer och andra av buddismen påverkade bo i den trakten, och de synas vara mycket mottagliga för budskapet. I vår hoppas vi få döpa flera därifrån.

Tack för trogna förböner under det år som gått! Och tack för att vi även under 1933 få vara ihågkomna inför nådens tron!

Shanchow den 15 febr. 1933.

Johannes Asperg.

»Det är vår Herres rådsbeslut: Först skall vår tåresäd sås ut, sen skördas frukten utan hinder. Nu blir, som Herren oss bestämt, vårt hjärta ofta tryckt och klämt, och tårar väta våra kinder. — Men snart skall vintern höra opp. Då blomman skjuter fram sin knopp, och sommarn står oss än tillbaka. Då Kristi kyrka andluft får, bär sina kärvar hem och går all evighetens sällhet smaka.» P. H. Syreén.

Vad jag minnes från jordbävningen i södra Kalifornien 1933.*

Psalm 46: 1—4.

Termometern hade sjunkit, och det kändes kyligt frampå senaftonen fredagen den 10 mars. Luften var disig och en tät dimma hängde högt i skyn över Bell, en liten förstad nära Los Angeles. Med depressionen på höjdpunkten var det ovanligt tyst och stilla på den annars så livliga Gage avenue. Bankerna voro stängda, och de personer, som tagit ut de få dollars den federala regeringen tillåtit dem taga ut dagen förut, hade allaredan köpt upp dessa, eller höllo intensivt fast vid det lilla de ännu hade kvar av dem. Skillnaden mellan dem som hade pengar i bankerna och de som ingenting ägde av denna högst nödvändiga »bytesvara» var ej så stor under de kommersiella helgdagarna i U. S. A. Människorna voro under dessa så nära de utopiska drömmeriernas likställighetsförhållanden som de möjligen kunna komma i denna tidsåldern.

Ovannämnda kväll skyndade en del personer allt vad de kunde till de få ännu öppna butikerna för att i sista minuten tillhandla sig vad de behövde för aftonmåltiden. De flesta av affärerna voro dock stängda för dagen, och dessas innehavare voro upptagna med att räkna den efter vanliga förhållanden lilla dagskassan.

Klockan 5: 55 hördes först ett förfärande underjordiskt dån och omedelbart därefter började jorden skaka och bokstavligen gå i vågor under 20 sekunder. Men o, vilka sekunder! De syntes långa som en evighet. Husväggar störtade in, tak ramlade, fönster krossades, murbruk och tegelstenar nästan yrde i luften. Och mitt under denna förödelsens styggelse hördes de skärande jämmerropen från skadade och skräckslagna människor. Män, kvinnor

* En av våra vänner i Kalifornien har sänt oss följande brev, som vi införa i vår tidning såsom en hälsning från S. M. K:s vänner där.

och barn, syntes springa åt alla håll i vid förvirring för att om möjligt rädda sina liv. De ramlade omkull av skakningarna, skreko, sprungo upp och framåt några steg, samt föllo igen. Det kändes som om den här gamla jorden sökte kasta av sig sina innevånare och slunga upp dem till någon annan planet. Så blev det luget för några sekunder, och alla andades lättare med hopp om att all fara nu var över. Men detta visade sig vara ett ogjordat hopp, ty i ett nu kom en annan stöt, lång och kraftig, som ökade den allmänna förskräckelsen. Den första scenen återupprepades nu igen — skrik och jämmerrop hördes från alla håll. Trots förvirringen och instinkten att rädda sig själv, frågades det och undrades huru många som voro dödade och skadade men ingen visste. Vilken pinsam ovisshet och osäkerhet som rådde under de nästföljande minuterna och timmarna, då den ena stöten efter den andra skakade de redan osäkra grundvalarna i hemmen och affärshusen!

Själv var jag inne i min sängkammare, när den första stöten kom. Till all lycka var dörren till denna öppen, och jag rusade ut för att få reda på mina små barn vilka icke i olika delar av huset. De började gråta och ropa alldeles förtvivlat — emedan, som de sedan sade — hemmet rullade iväg med dem. Till på köpet släcktes det elektriska ljuset, vilket naturligtvis ökade förskräckelsen. Det var nästan omöjligt för mig att komma framåt i mörkret och skakningarna. Obarmhärtigt slungades jag mellan väggarna i hallen som skiljer rummen åt, emellanåt sökte jag att på alla fyra komma ur densamma, vilket lyckades till slut. Under tumultet ramlade en del både lättare och tyngre föremål, som voro i huset, med ett väldigt buller till golvet. Samtidigt gav något av de yngre barnen till ett hjärtskärande rop, vilket nästan kom blodet att stelna i mina ådror. Jag trodde, att en del av taket störtade in och slog någon av de små föräldrar, vilken av dem visste jag inte. Det var gränslöst hemskt. Naturligtvis var jag färdig att giva mitt eget liv, om så behövdes för att finna och rädda de mina.

Ett par sekunder senare ropade någon med sina lungors fulla kraft utanför: »Pappa, pappa kom ut, vi äro alla här!» Det är omöjligt för mig att beskriva den glädje, jag kände i hjärtat, när jag hörde detta. Efter några mer och mindre svåra sammanstötningar med väggar, stolar och bord, var jag äntligen ute i det fria och kunde konstatera, att alla de mina voro där oskadade. Tillsammans tackade vi nu Gud för räddningen undan en överhängande fara, samt bad honom beskydda oss under den kommande natten, ty jorden liksom skälvde under våra fötter, och den ena stöten avlöste den andra med korta mellanrum. Huru kom dina barn ut, frågar kanhända någon? Jo, min hustru hade den minsta på sina armar och våra två äldsta flickor (resp. 17 och 18 år gamla) tänkte först och främst på sina mindre syskon och fingo ut dessa, innan jag hann hjälpa till. Allt detta hände på en kort liten stund, men för mig syntes det vara timmar av själsspänning. Den nästföljande natten blev det ej någon vila, ty skakningarna fortsatte som sagt och tjuven från de många ambulanserna, som förde de mer och mindre svårt skadade till sjukhusen, ljödo så hemskt i natten. Den tjocka blåsvarta röken från brinnande hus i närgränsande samhällen påminde oss också om, att den Allsmäktige hade bevisat sin makt och kraft på åtminstone ett litet område av jorden.

Min egen lärdom av jordbävningen är, att Gud är så oändligt stor och jag så ofantligt liten. Men jag tackar honom av hjärtat för att han trots sin allmakts storhet, ändå av nåd och kärlek behagade bevara undan olyckor, sådana ovärdiga hjälplösa människostackare som jag och många flera. »Tacken Herren, ty han är god och hans nåd varar evinnerligen.»

Carl Holmer.

***Visa tidningen för edra vänner
och bekanta och uppmana dem att
prenumerera å densamma!***

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under mars 1933.

Allmänna Missionsmedel.			
288. E. O., Huskvarna, »Ps. 23»	20:—	368. M. B., Urneå	50:—
290. K. F. U. K:s Centralfören., till Ingrid Aspbergs underh.	300:—	369. A. v. F., »S. M. K:s offerdag»	10:—
291. »Bönhörelse»	5:—	370. Ansjö syfören.	50:—
292 O. A. N., gm H. I., Älgarås	5:—	371. S. U., Sthlm, »14 mars»	50:—
293. F. M., gm d:o	2:—	372. M. L., Södertälje, »tackoffer 14 mars»	15:—
294. »Tionde efter Herrens ord»	15:—	373. M. P., Vintrosa, gm R. A., Hovsta	5:—
295. G. B., Sthlm	25:—	375. E. L., Uppsala	50:—
296. L. A. L., Turlock	2:67	376. Koll. i Fogelfors 8/3	30:20
297. J. B., Sthlm, sparb.-medel	55:60	377. D:o i Hultsfred 9/3	25:—
301. S. K., gm M. K., Kristdala	5:—	378. Offergåvor på mötet på K. F. U. M., Sthlm, 14 mars	805:45
302. »Rom. 14: 7, 8»	10:—	379. A. C., Sthlm	50:—
303. Linneryds mfg	25:—	380. »Bönedagsoffer»	10:—
304. H. o. I. J., Gbg	20:—	381. Kulla mfg	70:—
305. Källeryds Arbetsfören.	50:—	382. H. K., gm S. P., Gissebäck	50:—
306. K. L., Sthlm	25:—	383. »Onämnd»	10:—
307. S. J., Sjömarken	25:—	384. För en obligation	1,000:—
308. Koll. på K. F. U. M., Stocksund	54:80	386. A. V. E. L., Sthlm	2,000:—
309. »Joh. 14: 23»	975:—	387. Ekenäs syfören.	100:—
310. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh.	100:—	388. H. H., Visserum, i st. f. blommor vid fru Mathilda Karlsons bår	10:—
312. G. C., Sävsjö	10:—	389. »P. A. B.» till Thyra Lindgrens underhåll	10:—
313. M. L., Simrishamn	2:75	390. D:o	10:—
314. Koll. i Järnäs missionshus, Götlunda	10:—	391. Holmestads missionsarbetskrets	100:—
315. J. T.	500:—	392. M. B., Hejde	40:—
316. K. S., Huskvarna, »Tackgåva efter erhållen hjälp»	100:—	394. »Tack för vad jag fick 14 mars»	5:—
317. »den 14 mars, -d»	100:—	395. Koll. på K. F. U. M., Landskrona	10:—
318. G. D., Krylbo	50:—	396. D:o i Flisby, 14 mars	73:—
319. A. G., Kristianstad, resebidr.	10:—	397. Sparb.-medel i d:o, d:o	118:60
320. E. Th. G., Karlskrona	7:75	398. E. S., Rödönäs	20:—
321. Koll. på K. F. U. M., Karlskrona 27/2	12:14	399. F.-g W., Sanda, »tackoffer 14 mars»	10:—
322. A. L., Kläckeberga	35:85	406. R. L., Växjö, till »mammans minne»	10:—
323. Koll. i Rockneby 5/3	18:02	401. A. H., Skövde	10:—
324. D:o i Alem 6/3	94:22	402. A. J., E. o. G. F., Alingsås, på offerdagen	30:—
325. D:o D. I. F., Kråksjö 5/3	15:—	403. Offergåvor fr. Eksjö 12/3	700:46
326. »Onämnd»	60:—	404. M. S., Lidköping, »14 mars»	5:—
330. K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh.	450:—	405. »Vännorna på Backen» 14 mars	20:—
331. L. L., Norderön, Marsgåvan	50:—	406. Sparb.-medel fr. A. Th., gm H. B., Hova	11:55
332. Koll. i Trankvills skola, vid M. Ringbergs föredrag 2/3	17:—	407. Av gamla missionsvännen C. J-n, gm d:o	3:—
333. E. B., Käge, »14 mars offer»	5:—	408. »Röm. 8: 32»	5:—
334. A. J., Alem	2:75	409. »Anna»	10:—
335. Onämnd till Elna Lenells underh.	10:—	410. A. R., Uppsala	5:—
336. V. A., Orrviken	10:—	411. K. F. U. M., Kristianstad, koll. 28:16, resebidrag 10:—	38:16
337. Sparb.-medel gm H. A., Brömsebro	3:20	412. Distr. Förb. mellan K. F. U. M., i Södra Sverige, ytterl. resebidrag fr. M. Ringberg resa	20:—
338. Insaml. vid Kinalänkens möte i Gbg	120:10	413. Kinakrotsen i Norrköping, offergåvor 14 mars och till minne av hemgångna fru Mathilda Karlson	41:—
341. »Till min väns minne. 9 mars»	20:—	414. »Onämnd»	10:—
342. C. O., Maricstad, födelsedagsblommor	30:—	415. A. Ö., Gusum, i st. f. blommor till tant Mathildas bår	10:—
343. H. S., d:o, sparb.-medel	5:—	416. L. M. F., Norrköping, blommor vid Mathilda Karlsons bår	8:—
344. M. K., d:o, födelsedagsblommor	10:—	417. E. T., Linköping	50:—
345. E. F., d:o, sparb.-medel	6:50	418. Från försäljningen på exp. 16 mars	255:32
346. S. O., d:o, d:o	10:—	419. Firman J. & H., i st. för blommor till bokhandl. Franzéns, Vetlanda, bår	25:—
347. A. L., d:o, födelsedagsblommor	30:—	420. S., Sthlm, »min välsignelseask»	5:49
348. Koll. i Månstorps missionshus 2/3	31:18	421. S., d:o, d:o	2:12
349. D:o i Forshem	16:56	422. »1 Sam. 7: 12»	100:—
350. O. F., d:o	30:—	423. Länkarna i Klippan, offerstund 14 mars	22:—
351. Koll. i Lundsbrunn	47:45	424. H. Seb. o. A. B., blommor vid Mathilda Karlsons bår	5:—
352. D:o i Kestads missionshus	63:—	425. O. S., Misterhult, en blomma till d:o	5:—
353. D:o i Essgårde	35:—	426. K. F. U. M:s Uppsvenska Distr. till Morris Berglings underh.	200:—
354. D:o i Götene	15:—	427. G. W., Ystad, på offerdagen	8:—
355. D:o i Fullösa	18:17	428. L. W., gm d:o, d:o	7:—
356. »Senapskornet», Lidköping, till Tyra Lindgrens underh.	105:—		
357. Koll. i d:o 9/3	41:01		
358. W. G., Tibro	100:—		
359. Koll. i Skövde	87:20		
360. H. J., Skövde, överbet. å S. L.	2:75		
361. K. J. H., Råsunda	10:—		
362. »Varen vid gott nod, det är jag, varen icke förskräckt.» Mk 6:50	1,200:—		
363. »Med ett glatt och Kina älskande hjärta»	7:34		
366. H. E., Sthlm	50:—		
367. »Tackoffer»	20:—		

420. Klockarbergets mfg, till Maja Lundmarks underh., gm A. B., Skellefteå	100: —	484. Kinavänner i Sävenäs o. Kallholmen, sparb.-medel till Thyra Lindgrens underh. gm I. H., Kallholmen	26: —
430. A. J., Järlåsa	4: —	485. A. F. i stället för blommor på Mathilda Karlsons grav 17 mars	5: —
431. Vänner, i st. för blommor vid fru Mathilda Karlsons bår, gm E. F., Kneippbadén	10: —	487. »Kinakarta»	5: —
433. Skärvrsta syfören.	65: 30	489. »I Tess. 5: 24», till C. Bloms underh.	50: —
434. B. S.	5: —	490. »Ps. 100: 5», till R. Anderssons d:o	50: —
436. E. E., Hässelby Vst.	5: 50		Kr. 14,453: 20
437. A. E., Duvbo, i st. för blommor vid fru Mathilda Karlsons bår	5: —	S. M. K:s Pensjonsfond.	
438. »Min glädjeböss»	126: —	364. »Ulf — Frey — Ragna, till farfars goda vänner» gm B. G., Kavläs	10: —
439. E. C., Sthlm, »14 mars»	50: —	488. »Matt. 12: 21»	25: —
441. O. H. K. U—d, Mamrelund, till C. o. E. Bloms underh., 50: —, Ulriksdal, sparb.-medel till d:o 32: 15, D:o, d:o, till M. Lindéns d:o 32: 15, D:o »14 marsoffer» 88: —, Mörteryd t. J. Hultqvists underh. 150: —	352: 30		Kr. 35: —
442. Vetlanda Kristl. Ungd.-fören. o. Kina missionens vänner	557: 09	Särskilda ändamål.	
443. K. F. U. M:s Uppsvenska Distr. till Morris Berglings underh.	200: —	289. E. O., Angsta, till Hanna Wang, att anv. efter gottf.	100: —
445. Galtås mfg	50: —	298. Edsbyns Kyrkl. missionskrets, till barnh. i Sinan	180: —
446. Vänner i Naglarp, 14 mars, till E. o. C. Bloms o. J. Hultqvists underh., gm L. B., Björköby	85: 40	299. Skolbarnen fr. Hagagårdets skola till barnh. i Kina	5: —
448. F. J., Grycksbo	10: —	300. »Rom. 14: 7, 8», till Maria Pettersson att anv. enl. överensk.	20: —
449. J. S.	20: —	311. Malmö fria kristl. gymnasistfören., till en skolfiekas underh.	50: —
450. Koll. i Ödeshög	7: —	327. I. A. M., Sthlm, till evang. underh.	200: —
451. T. B., d:o, ur sparb.	12: —	328. »Mormors minne», till verks. i Puchow	35: —
452. L. E. P., d:o	100: —	329. Några vänner i Skellefteå till Anni's underh. i Hancheng, gm S. N.	150: —
453. Koll. i Anaryd, Ölmstad	19: 55	339. Onämnd till Hanna Wang att anv. enl. överensk., gm S. B., Vanås	50: —
454. H. H., Brötjemark	10: —	340. A. G., Malmö, till evang. Siao-kao o. Wei Dien-chen underh.	250: —
455. Skärstads N. Friförsaml. resebidr.	5: —	365. H. E., Sthlm, till I. Ackzell att anv. efter gottf.	25: —
456. Koll. i Skärstads S. Friförsaml.	4: —	374. H. o. R. A., till N. o. E. Engbäck till d:o	25: —
457. D:o i Skillingaryd	75: —	385. S. S., Sthlm, för lärare i Mienchih	150: —
458. D:o i Hagsbult	21: —	393. H. o. A. B., Vara, till S. M. K:s offerdag, för Maria Petterssons skola	5: —
459. D:o i Bröby, Frye	17: 50	432. Missionsvänner i Stefanskyrkan till pastor Kao's underh.	110: 10
460. D:o i Råhult, d:o	7: 50	435. Kinavän, till Elsa o. Nath. Engbäck, att anv. efter gottf.	50: —
461. D:o i Ekhult, Tofteryd	23: 35	440. Barnsyfören. i Lillsjöbøgen, till Hanna Wang, att anv. efter gottf. gm A. N.	75: —
462. D:o i Bor	20: —	444. Vänner i Kristdala, i st. för blommor på fru Mathilda Karlsons bår, till Maria Pettersson, till underh. för lärarinnor	66: —
463. D:o i Hörle	15: —	447. Skärstads N. Friförsaml. till evang. underh.	200: —
464. E. A., Värnamo	10: —	477. L. K., Klintemåla, till Maria Petterssons barnh.	25: —
465. Sparbössor, d:o	22: 50	486. A. D., Kristdala, »en vit o. en röd ros på kinavännen Mathilda Karlsons grav», till Maria Petterssons barnhem	15: —
466. Resebidr., d:o	10: —		Kr. 1,786: 10
467. Koll. i Tännö	14: —	Allmänna Missionsmedel	14,453: 20
468. G. A., d:o, ur sparb.	1: 35	S. M. K:s Pensjonsfond	35: —
469. E. B., Sthlm	15: —	Särskilda ändamål	1,786: 10
470. K. R., Uppsala, i st. för blommor på tant Nanna Nyblads, Skellefteå, bår	5: —		
471. A. S., Hörby	4: —	Summa under mars månad 1933: Kr. 16,274: 30	
472. M. o. A. L., Sthlm, i st. för blommor vid fru Nanna Nyblads, Skellefteå, bår	10: —		
473. »A. Rms minne»	15: —		
474. Ch. Rm	10: —		
475. Jkpgs Kristl. Yngl.-fören., missionskrets 13/4	302: 50		
476. L. K., Klintemåla, i st. för blommor på Mathilda Karlsons grav	5: —		
478. G. K., Björköby	15: —		
479. F. O., Falun	10: —		
480. V. J., Gevalla, sparb.-medel gm P. H., Östersund	11: —		
481. »Dalecarlian»	25: —		
482. Insaml. i Lindesbergs församlinghem vid missionsföredrag av M. Ringberg	25: —		
483. A. B., »14 mars»	10: —		

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: "Sinim", Stockholm.

Telefon: **44 59. 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Korsets härlighet och makt. — Estrid Sjöström 50 år. — Läget i Kina. — Från Red. och Exp. — En kinesisk hustrus brev till sin man. — Från missionärerna. — Ungdomens avdelning. — Redovisning.

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

KASTEN ICKE BORT FRIMODIGHETEN.

Må ingen låta sitt mod falla.

1 Sam. 17: 32.

Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat mitt lopp, jag har bevarat tron. Nu ligger rättfärdighetens segerkrans tillreds åt mig, och Herren, den rättfärdige domaren, skall giva den åt mig på »den dagen». 2 Tim. 4: 7, 8.

»Må ingen låta sitt mod falla!» Så talar David till konung Saul, då han och hela Israels här darrar för jätten Goliat, för hans stora kroppskrafter och hans hånfulla ord. Ingen, utom herdegossen David, vågar träda fram emot honom. »Herren, som räddade mig undan lejon och björn, han skall ock rädda mig undan denne filisté.» I denna visshet går David till kampen. Han träder den hånande jätten till mötes i Herrens namn.

Vad denna berättelse upprullar för våra ögon, uppleva vi kanske dagligen. Vi mötas av hån, kanske icke fullt så grovt men dock lika dräpande, ett förtäckt, giftigt förhånande av vår okonstlade tro, vår barnsliga förtröstan. Kanske sluta vi då ängsligt till vårt hjärtas dörr, så att ingen männi-

ska skall märka, att vi äro kristna. Men då går det oss icke väl.

»Må ingen låta sitt mod falla», tillropar oss David. Hava vi icke alla erfarenhet av huru Gud hjälper oss? Helt säkert. Då gäller det att modigt giva sig in i striden, som jag icke själv sökt. Den som en gång hjälpt mig, han skall alltfort hjälpa. I Herrens namn må jag våga upptaga striden. Han är med mig. — Vi behöva modiga kristna, som stå orubbliga i striden trots fiendernas hot och hån. Om vi såsom David skola kunna tillintetgöra den övermäktiga fienden, det står i Herrens hand. Även detta kan han giva oss. I alla händelser skola vi aldrig gömma oss undan utan förbliva stående. Kristna, som stå fasta, som kunna uthärda knuffar och stötar utan att kastas till marken, som icke låta sitt mod falla, äro goda Jesu Kristi stridsmän. — Må Herren hjälpa oss att i dag med modiga hjärtan kunna stå fasta genom Kristi kraft!

(Ur »För Var Dag» 1929.)

Bönemötena för S. M. K.

Vi bedja härmed få påminna om bönestunderna för S. M. K., vilka, såsom vi förut meddelat, hållas dels *varje tisdag mellan kl. 7—8 e. m. i Kinarummet, Betesdakyrkan, Floragatan 8, Stockholm*, och dels *varannan fredag kl. 2 e. m. på Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm*. De närmaste fredagarna, som det sistnämnda mötet hålles, bliva den 5 och 19 maj.

Daggryningsförsäljning.

Daggryningens försäljning för missionen i Kina äger rum på *K. F. U. M:s lokal, Birger Jarlsgatan 35, Stockholm, lördagen den 6 maj kl. 11.30 f. m.—9.30 e. m.*

Kl. 12 m. andaktsstund. Talare fröken *Ruth Nathorst*.

Kl. 7.30 e. m. aftonunderhållning i stora hörsalen: »Prinsessan Eugenie — de lidandes vän och beskyddarinna», föredrag av friherrinnan *Sofia Fleetwood*. Sönger av prinsessan Eugenie: *Eugeniahemmets kör*.

Biljetter till aftonunderhållningen å 1 kr. tillhandahållas å *K. M. A:s Exp., Brunns-gatan 3*. Gåvor till försäljningen mottagas med tacksamhet.

Kinalänkens syförening.

Kinalänkens syförening i Stockholm är torsdagen den 11 maj kl. 7 e. m. inbjuden till *Direktör och Fru Hallencreutz, Eken, Djursholms Ösby*. Avresan dit sker lämpligast från *Engelbrektsplan, Stockholm*, med tåg, som avgår kl. 6,30 e. m. Välkomna!

S. M. K:s årsmöte.

Sv. Missionens i Kina årshögtid kommer även i år att firas vid Kristi Him-melsfärdsdag den 24—28 maj.

Det vore mycket glädjande om många vänner hade tillfälle att deltaga i högti-den. Välkomna! — Och må vi alla i bön ihågkomma mötena, bedjande att Guds kraft under dem må bliva uppenbar.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Under sommaren 1933 hoppas vi få anordna Bibel- och Ungdomsveckor på tre olika platser. Närmare underrättelser komma att meddelas i kommande nummer av Missionstidningen *Sinims Land*. Den första »veckan» blir i *Hölsby brunn, Småland, den 20—26 juni*; den andra på *Mauritzberg, Östergötland, den 25—31 juli* samt den tredje på *Säter vid Jonsered, utanför Göteborg, den 15—21 aug.* Vi anbefalla dessa möten åt alla våra vänners hägkomst i förbön.

Hotande hungersnöd.

De senaste underrättelserna från Kina tala om mottaglighet för Guds ord och framgång i missionsarbetet, men också om hotande hungersnöd på grund av att skörden åter blivit förstörd av torka. Just på de delar av provinserna Shansi, Shensi och Honan, där Svenska Missionen i Kina har sitt arbete, har sädens brodd mestadels dött bort. För att i någon mån lindra nöden har man därför utdelat det sista av där tillgängliga nödhjälpsmedel, men detta är ju endast såsom en droppe i havet.

Fru Olga Styrelius skriver t. ex. från Puchowfu:

»I dag känner jag mig som skulle jag vilja storgråta. Mitt hjärta gråter, ehuru mina ögon måste förblija torra. Det går ju inte an att gråta när som helst, eller då man är inför människor. Varför ville jag då gråta, ja, ropa? Det är för nödens skull, för det rent av förtvivlade läge som människorna runt omkring nu befinna sig uti.

»Vi ha intet att äta, vi ha intet att äta», ljuder det överallt från snart sagt allas munnar. Det regn, som vi hoppats att Herren i nåd ville sända, har allt hitintills uteblivit. Vetet torkar bort, intet grönt finnes på marken. Människorna gå ute på fälten och marken och söka efter ogräs att äta, men även sådant är det så

ont om. »Vad skall det bli», så frågar man sig. Visst få vi kasta alla omsorger på Herren, men man kan ej låta bli att lida med det stackars folket, särskilt de troende, som ha det svårt. Ja, nu nog om detta, det är ju Gud som lagt på dessa svårigheter för folket och han vet väl var till det skall tjäna. Han skall väl hjälpa igenom på något sätt. Man vågar knappt gå ut bland folket, ty alla vänta, att vi skola hjälpa, som vi ju ha gjort förut. Under förra hungersnöden utdelades mycket nödhjälpsmedel, men nu ha vi inga sådana att tillgå, och folket kan ej fatta detta.»

Missionär Nils Styrelius skriver: »Hungersnöden är tryckande. Det kännes värre nu än förr, ty nu äro nödhjälpsmedlen slut, och de troende, såväl som de närstående, ha under föregående år fått hjälp. Torkan är förskräcklig. Folket förtvivlat. Vad menar Herren? Bedjen!»

Kommitténs för Svenska Missionen i Kina Arbetsutskott har beslutat att så långt möjligt låta denna nöd bliva känd, och meddela, att vi med tacksamhet mottaga gåvor för att göra det möjligt för våra missionärer att åter, i den mån det låter sig göra, komma de nödlidande till hjälp. Vi veta ju, att nöd råder även i vårt land och att möjligheterna att hjälpa ej äro så stora under dessa depressions-tider som de tidigare varit. Vi minnas också de stora behoven i ekonomiskt hänseende, som behöva bli fyllda för att det direkta missionsarbetet, som just nu här så uppmuntrande frukter, skall kunna fullföljas. Och dock kunna vi ej annat än göra även detta behov känt. Må det bliva ett ämne till förbön och i den mån Gud visar det vara sin vilja och giver möjlighet därtill även en anledning till kärleksgåvor! Då sådana insändas till vår (Svenska Missionens i Kina) expedition, Drottninggatan 55, Stockholm, bör det tydligt angivas, om gåvorna äro avsedda att användas såsom nödhjälpsmedel. »Den som sår rikligt, han skall ock skörda rikligt välsignelse» (2 Kor. 9: 6).

M. L.

Glimtar från kvinnoarbetet.

»Vart ska vi gå härnäst?» frågade den unga missionären den lika undrande bibelkvinnan. »Jo, till snickaren Changs. Hustrun är vänligt stämd mot evangelium.» — Snart befunno de sig bland hyvelspånen på snickaregården. Några små bänkar sattes fram, och snickarehustrun kallade snart tillsammans några kvinnor från gatan, som för första gången fingo lyssna till evangelium. En av kvinnorna tycktes emellertid ha beslutat sig för att varken höra eller förstå. Hon var buddist och vegetarian. — »Hopplöst», tänkte den erfarne missionären, som ändå försökte intala bibelkvinnan mod. — —

*

»Det var otrevliga grannar vi fått», tänkte hon, som fick bli ofrivillig lyssnare till upprepade gräl hos familjen, som nyss flyttat till huset mitt emot missionsstationen. Kvinnan, som särskilt gjorde sin stämna hörd, var en gammal bekant från snickaregården. Det var buddistkvinnan. Den stackars tioåriga blivande sonhustrun kunde aldrig göra något till lags åt svärmodern, och sonen var en odåga. Många mer eller mindre fruktlösa försök gjordes att få kvinnan att komma tvärs över gatan till missionsstationen. — Hon hade alltid så bråttom. — —

*

Den utländske missionären visade planscher och talade till en grupp kvinnor i gästrummet. Den sista tavlan visade en kristens ljusa hopp inför döden, och hon, som ledde mötet, talade om hur dödens udd var bruten, och vägen till himmelen banad för dem som tro på Jesus. Buddistkvinnan var med, och tycktes höra på.

Mötet var sluf. Den manlige missionären, som just kommit hem från en resa, kom ut för att meddela bibelkvinnan ett sorgebud: hennes mor hade dött. Hon stod tyst några ögonblick. Sedan kom det: »Tack Herre! Min mor är lycklig. Jag behöver aldrig mer oroas för henne.» —

Stora tårar rullade ner för buddistkvinnans kinder. Det var alltså inga tomma ord hon hört nyss. —

*

Ett meddelande har kommit från P. Familjen mitt emot missionsstationen har kastat ut avgudarna och beslutat sig för att tro på Gud. — Hon — buddistkvinnan?! — Det var alltså inte så hopplöst, som hon trodde, hon som visste så litet om Guds vägar till ett människohjärta.

*

En bibelkurs pågår i ett kapell. En skara kristna kvinnor sitta stilla och lyssna till vad som säges. Då kommer plötsligt en bullrande hop hednakvinnor in. De komma för att se vad som pågår därinne. Vi taga tillfället i akt och tala med dem om den levande Guden. — »Hör ni», säger en, som tror sig uppfatta bättre än de andra, »vi ska inte tillbedja gudarna i templen. Vi ska tillbedja 'evangeliesalen'» »Nej, det är inte 'evangeliesalen' ni ska tillbedja. Det är den sanne Guden», rättar missionären. Fattade de det manne? — Ett trummande höres utanför. Det är någon procession som går förbi. Hela skaran skyndar ut för att se vad som pågår där utanför, och vi se dem inte mer. — »Somt föll vid vägen, och fåglarna åto upp det.» — Men därinne sitter den första skaran kvar och lyssnar stilla till Guds ord. Också de voro en gång hedningar. — »Somt föll i god jord och bar frukt.»

Ingrid Aspberg.

Lärarkursen i Yuncheng den 4—18 jan. 1933.

Det var nu tredje året, som våra lärare och lärarinnor samlades i Yuncheng under vinterferierna till fortbildningskurs. Från Hoyang—Hancheng längst i nordväst kommo fyra lärare, från Pucheng längst i väster kommo flickskolans lärarinna och gosskolans tvenne lärare samt två kvinnliga auskultanter, från Songhsien, vår utpost i söder, kom en Jir Kwo (son till evangelisten, f. d. rövaren, Kwo med namnet Evgit hopp från Honanuförsamlingen). Antalet deltagare

var tjugufem (16 manliga och 9 kvinnliga) och fem »åhörare» (2 manliga och 3 kvinnliga). Dessutom deltog de tre kinesiska medlemmarna av Synodens skoloråd.

Vi hade i år fått löfte av rektorn vid lutherska kyrkans i Kina prästséminarium, d:r Carlberg, om hans medverkan under förra delen av kursen. I sista stund måste han emellertid inhibera resan till följd av sjukdomsfall i familjen. Det blev en stor misräkning för oss, eftersom d:r Carlberg är berömd som skolman och en utpräglad kristen personlighet. Han hade lovat leda bibelstudier och samtal, föreläsa över »Utvecklingen på uppfostrans område under senare år» och hålla mönsterlektioner. Vi fingo dock en god ersättare i finnen K. Korhonen, fil. mag. och teolog, lärare vid samma séminarium. Hans hjälp kom emellertid uteslutande kristendomsämnet till del. Mag. Korhonen höll tre serieföreläsningar: en i evangeliehistoria, över ämnet Jesu bibel, en i bibelgeografi, över Gallileen, och en i kyrkohistoria, över »Den kristna kyrkan under den efterapostoliska tiden» och »Grundtankarna i den lutherska reformationen». Dessutom höll han uppbyggelseföredrag tre kvällar. God sångare, som han är, med skolad röst, sjöng han därvid bibelverser och kortare sånger, som blevo mycket uppskattade och sjungna sedan. Herr Korhönens insats såväl medels föredrag som genom hans ungdomsfriska sätt och sunda trosvisshet blev utan tveivel ett typiskt uttryck för luthersk kristendom av det bästa slaget, ett hälsosamt inslag i den annars starkt anglo-amerikanskt belonade kristna påverkan härute.

Vår föreståndare, Carl Blom, ledde bibelstudiet de första dagarna, och missionär H. Linder fortsatte, sedan herr Korhonen rest. Missionär Blom framdrog lärdomar ur profeten Jeremias bok, som har mycket att giva Kinas folk och Herrens tjänare där just nu. Missionär Linder gav en exposé över romarebrevet. Det var meningen, att bland skolämnena på schemat matematiken skulle ha fått en dominerande plats. Synodens vice skolins-

spektör, hr Li Chen-teh, vår duktigaste pedagog, skulle ha behandlat några problem i matematikundervisningen. Tyvärr blev herr Li sjuk i vad som så småningom visade sig vara tyfoid. Det tomrum, som på grund härav uppstod på vårt schema, utfylldes med föreläsningar av herr Korhonen i hans ovannämnda ämnen, av missionär Morris Bergling i pedagogik och av C. J. Bergquist i pedagogisk psykologi. Undervisning (i småskolan) i Nya Testamentets bibliska historia behandlades utav en av våra bästa småskollärare, herr Ch'iao i Juicheng, med föreläsning och mönsterlektion med ty åtföljande övningslektion och kritik. Seminarielärare Chang, som i fjol föreläste i apologetik, gav oss även i år del utav sin rika erfarenhet av evangelii försvar bland lärarkamrater och elever i folkskoleseminariet och mellanskolor här i staden. Det blev även i år till uppmuntran och stadfästelse i tron.

Vid en utflykt till provinsens näst äldsta mellanskola, belägen 3—4 km. från staden, höll vår vän dr Liu en synnerligen värdefull föreläsning på ett par timmar över människokroppen med demonstration. Nämda skola är försedd med utmärkta modeller av människokroppen och dess huvudsakliga delar. Missionär Linder, vår tandläkare, höll en synnerligen behövlig och mycket uppskattad föreläsning i tandvård, och dr Liu föreläste om födoämnessygien.

Såsom ett bevis på den uppskattning mag. Korhovens insats rönne må nämnas, att lärarna köpte största delen av de böcker, som hade sänts med från Lutherska bokförlaget till försäljning, och i stor utsträckning prenumererade på lutherska kyrkans i Kina tidning.

Följande tre diskussionsfrågor förelägo till behandling: 1) Vilken betydelse har lärarens andliga liv för eleverna? (Inlämnad av en lärare.) 2) Huru förverkliga våra ideal, i vårt eget liv, i skolan, i hemmet och samhället? 3) Vilka äro de mest förekommande problemen bland våra skolbarn, moraliska, religiösa, sociala?

Huru kunna vi bäst hjälpa barnen finna lösning på desamma?

Mycket av positivt värde framkom under samtalen över dessa frågor. Många av kursens deltagare voro kanske ej vakna över de krav, som måste ställas på dem i antydda hänseenden. Men det är att hoppas, att diskussionerna för dem blevo till väckelse och maning att gå framåt i fråga om både deras eget andliga och intellektuella liv och deras förmåga att fostra det unga släktet.

Med ett tack till alla, som tänka på våra lärare i sina böner, och en varm önskan att dessa förebedjares antal måtte förökas.

Yuncheug i febr. 1933.

Carl J. Bergquist.

Från Puchow Sha.

Kära vänner! Frid!

»En såningsman gick ut att så — — — Under det han sådde, föll somt vid vägen, och fåglarna åto upp det, — — — somt föll på stengrunden, — — — somt bland törnena, men somt föll i god jord» — — — Ack ja, så mycket som faller i dålig jordmån, men inte få vi låta bli att så för det. »Tala till dem evad de höra därpå, eller icke» var Guds befallning till Hesekiel. Har just varit ute i gästrummet, för att tala till ett par tre kvinnor, som kom in för att »titta», då de i dag från landet kom in till marknaden. Ingen mottaglighet, ingen villighet att lyssna förnams hos dem, och de gingo snart sin väg. Det är dock inte alltid så, Herren vare pris! »Somt föll i den goda jorden» — Ganska stor villighet att lyssna till budskapet förnimmes nu här i staden. Och många äro villiga att köpa små evangeliedelar och taga emot traktater.

Den 5 dec. flyttade vi över hit från Tungchowfu. Det kändes ju liit vemodigt att lämna den trakt, där man arbetat ända sedan man kom ut till Kina, men vi ha ju ej helt lämnat, eftersom Nils alltfört förestår arbetet där. Det blir ju därför ibland besök i Tungchow och Tungkuan.

I jan. hade Nils en ledarekurs här, då många bröder från Shensi voro med. De 4—5 kvällar, då de hade särskilda möten för affärsmän och andra män, som kommo med, voro särskilt uppmuntrande, i det att de alla sutto så stilla och lyssnade så uppmärksamt som det syntes. Må Herren ge frukt av utsädet. Hur mycket som föll i god jord, vet han allena.

Den 2 febr. började vi bibelkurser för troende och sökare, då något över femtio voro samlade här i fjorton dagar. Det var roligt att ha dem här de 14 dagarna och få hjälpa dem både andligt och lekamt. Till följd av nöden som råder, måste vi ge dem välling, eller gröt råttare, och litet råa grönsaker, två gånger om dagen.

Bibelkvinnorna och jag hade det gott med kvinnorna, och det var rörande att se hur de flesta försökte att lära sig så mycket som möjligt. Några lata och mindre intresserade fanns det ju ock, ledsamt nog. Bl. a. skulle de lära sig sjunga några köror, och det tyckte de särskilt om. Varje dag lärde jag dem en kör, som handlade om det ämne jag den dagen gick igenom med dem. På så sätt lärde de sig en 10—11 köror utantill, och varje kör innehöll en bibelvers. Det var så lustigt med en gammal kvinna, som var så »ny», att hon inte alltid kunde följa med i vad som sades. Hon var så ivrig att lära sig de där körerna, att hon tog i med fysisk kraft, så att svetten lackade på hennes panna. De andra kvinnorna hade så roligt åt henne. Och hon var verkligen lustig, när hon den ena gången sade rätt och den andra gången sade fel, och ibland kom med något »helt och hållet sitt eget». Men allt det inte var alldeles fåfängt, att undervisa henne det fick jag bevis på, då jag i förra veckan träffade henne på ett stormöte. »Vad kommer du ihåg», sade jag, och började att sjunga ett par av körerna, och hon följde med, fastän på »efterkälken» förstås. »Utlänningarna sjunga ju så obegripligt fort!» — De 14 dagarna voro rätt så ansträngande, men de gingo inte desto mindre fort. Herren gav krafter, men de sista tre dagarna

mådde jag ej bra, men som det snart var slut på kursen, ville jag ej ge tappt. Men då sista klassen var över, då var det slut med mina försök att hålla mig uppe, jag blev så illamående, att jag måste gå till sängs. Sedan var jag inte riktigt kry under 14 dagars tid, men nu är jag som vanligt igen. Herren vare pris! Den 20 febr. reste Nils på ett besök till Tungchow och Tungkuan. Den 26 hade vi ett stormöte i Chang-ing, och då reste vi båda dit. Mötet var gott, men det var inte mycket folk. Folk hade inte bröd att ta med sig, och de som bo längre bort, måste ju ha något att äta, då de inte kunna gå hem och få mat. Detta gjorde att de ej alls kommo.

Påföljande fredag, d. v. s. den 3 mars reste äldste Hsie, Nils och jag till stormöte uppe bland bergen, till Chi-li nämligen. Vi åkte i vagn till Hsies by och lågo där över natten, den byn ligger vid bergets fot. Det är en stor by, men ehuru den äldste av de kristna där varit troende i över 30 år, finnes där helt få troende. Några gamla ha dött och inga nya ha kommit till, sorgligt nog. Den gamle troende mannen har en son, som är en tjuv och en dålig människa på flera sätt, till stor sorg för sin far. Kanske detta är ett av hindren för att evangelium under alla dessa år inte haft någon framgång i den byn. Bed Gud för de 4—5 troende som finnas där, att de må bliva förnyade och bli till ljus i mörkret och salt i förrottnelsen!

Några få äldre och en skara barn kommo på kvällen, då vi hade möte för de troende. Nils talade då Guds ord till dem. Må det ej vara förgäves! På morgonen togo vi riddjur och redo upp den ungefär en sv. mil långa vägen till denna utstation. Vi stannade där i två dagar och hade det riktigt gott på stormötet. Många voro samlade, och mycket gott Guds ord talades de två dagarna. Stor stillhet rådde, och många utomstående voro med. Lokalen är i en stor grotta, och i en annan grotta hade vi vår tillfälliga bostad. Likaså bodde evangelisterna i en grotta, och åter i en annan bodde portvakten och

hans familj och där lagades också maten. Det blev kallt, blåst och snö, på söndagen, och vi började undra på hur det skulle gå att komma ned för berget på måndag. Emellertid blev det ej så mycket, att det hindrade oss från att resa hem. Hsic gick tillbaka samma väg vi kommit upp, men vi reste ned en annan väg, som var längre, och ansågs sämre. Vi ville lära känna båda vägarna. Denna väg var visserligen brantare på vissa ställen, men mycket mera intressant. Snön låg så vit där på höjderna, och det var ganska slipprigt för djurens fötter, så man fick lov att sitta stadigt i sadeln, då mulorna ibland ville falla på näsan, eller åka på bakbenen, då det bar utför. En härlig utsikt skulle det varit, om det hade varit klart, men det var så mulet och grått. Just ingen snö hade fallit här nere på slätterna, utan det är lika torrt ännu. Men kallt och mulet är det dagligen nu. O, att det också ville regna!

I går måste Nils resa till Tungkuan, för att träffa Martin Bergling, då han för sin hälsas skull reser ned till kusten. Det är för arbetets skull han skall träffa honom. I dag börjar stormötet på en annan utstation bland bergen: Pehshu. Bibelkvinnan Wang och en evangelist ha rest dit härifrån och två evangelister äro där förut, dessa dagar. Sen skall bibelkvinnan stanna kvar och ha en 14 dagars läs- och bibelkurs där för dem, då vi också hjälpa dem med mat, för att de ska kunna komma och stanna. Må Herren välsigna denna kurs, därom bedja vi. Bibelkvinnan skall stanna en månad där, så hon kommer ej hem till stormötet här. Den 14 dennes börjar dopklass här, och så stormötet den 24 till 27. Må Herren med sin Helige Ande vara med oss, så att det må bli liv bland de döda benen!

För de julgåvor vi fått mottaga från syföreningar eller andra ber jag här få framföra Nils och mitt varma tack.

Hjärtliga hälsningar till alla missionens vänner från oss båda.

Eder i Herren tillgivna

Olga Styrelius.

Från arbetet i Östra Honan distriktet. Av Nath. Engbäck.

Han (Jesus) gick omkring i hela Galiléen och undervisade i deras synagogor och predikade evangelium om riket och botade alla slags sjukdomar och allt slags bräcklighet bland folken. Mark. 4:23.

I de anförda orden har evangelisten tecknat en bild av vår Frälsares rastlösa verksamhet. Det är i första hand de yttre konturerna av denna bild, som här så målande framträder. Men vi veta, att bakom dessa yttre drag skönjes en inre andlig verklighet, som ej är så lätt gripbar för de yttre sinnen. Varhelst Jesus gick fram skedde alltid någonting i själarnas värld. Ingen kunde ställas inför hans bild utan att taga djupt intryck av den kärlek och renhet, som strålade ut från honom. I hans närhet måste synd och mörker vika. Klagoljud förbyttes i jublande segersång. Så är det alltfört, där Frälsaren går fram. När vi söka skildra något av arbetet under det gångna halvåret, så är det hans bild vi i första hand ville se tecknad där. I de olika verksamhetsgrenar, som bildar den yttre ramen för vårt arbete, följer sig inrycket av inre och andliga realiteter, som ej är så lätt att skildra, men därför inte mindre verklig. Det sker ofta någonting i det som synes ske.

De yttre dragen te sig tämligen önskhanda från tid till tid. Dock torde man kunna säga, att varje tid även har en viss särprägel. Under det gångna halvåret ha skuggor och dagar växlat i vårt arbete. Till skuggorna räknar jag då i första hand den mansspillan, som sjukdom och död ha förorsakat i våra församlingar. Icke mindre än 48 dödsfall ha under det gångna året ägt rum bland våra kristna. Den fruktansvärda koleraepidemien under sensommaren, krävde stora offer. Icke i mannaminne har en sådan förödande pest dragit fram över våra nejder, enligt kinesernas utsago. Dödsbuden duggade tätt, men vi kunna dock tacka Gud för att flera, som voro nära dödens rand, blevo skänkta åter till

livet och arbetet. Smärtsammast berör oss förlusten av dem, som varit medarbetare i evangelium och ledare för de små grupperna ute i distriktet. Må Herren uppväcka många nya, trogna arbetare i sin vingård.

I politiskt avseende ha vi kunnat glädja oss åt relativt lugn. De ordinarie gudstjänsterna ha kunnat hållas i lugn och ro. Och även stora skaror ha samlats till församlingarnas höstmöten. I Songhsien måste emellertid stormötet i sista stund inställas, på grund av att från söder drivna kommunistgrupper hotade med anfall mot staden, vars portar hölls stängda. Denna oro hade dock mera temporär karaktär.

Till de mera ljusa partierna i tidsbilden få vi väl räkna den skara, som under gångna året genom dopet införlivats med församlingen. Hela antalet döpta under året utgör 101, därav 19 manliga och 82 kvinnliga. Många, som anmält sig till dop, ha måst vänta över, men de som antagits ha ofta kunnat lämna goda bevis för äktheten i sin tro. Särskilt anmärkningsvärt är det stora antalet kvinnor, som söka sig till församlingen. Det synes som om kvinnorna fått en särskild besökelseid, ty just bland dem förmärkes ett tydligt uppvaknande. Ett glädjande faktum är att Gud också givit oss flera goda, frivilliga medarbetare bland kvinnorna. Och även har det blivit oss möjligt att anställa en ny kvinnlig arbetare i samband med tältverksamheten. Vad detta senare beträffar, har det givit oss många anledningar till tacksamhet. Våra evangelister ha betygat, att de knappast erinra sig någon gång, då de förmärkt ett så påtagligt resultat av tältarbetet. Tältet har under hösten varit uppslaget i Ping-teng-hsien nära Ming-kao. Under ett par års tid ha de kristna

bedit och hoppats få arbete igång just där. Församlingen där har också visat ett påfallande intresse att giva frivillig hjälp. Varje kväll har tältet varit packat av en stilla, lyssnande skara. Inga störande uppträden ha ägt rum. Cirka ett sextiotal personer ha anmält sig som sökare och mer än ett tiotal hem ha rensats från avgudar. Det har varit en tid av hårt arbete men också av mycken glädje och välsignelse. Det är gott hopp om att vi skola få ett stadigvarande arbete där på platsen. I samband med evangelisationsarbetet har under året spritts över 80,000 traktater. Cirka 17,000 evangeliedelar ha försålts och 253 bibelbilar och nya testamenten. Detta tryckta ord har helt visst sin tysta men viktiga mission att fylla. Och likaså ha de hela tiden fortgående gosskolorna och kvinnoskolan fått vara ett medel att sprida sanningens kunskap.

Vad som för övrigt gäller ytterkonturerna av arbetet, så kunna vi glädjas över den ökade offervilja, som förmärks, liksom över det förhållandet, att organisationen vunnit i fasthet, i samma mån den anpassats efter det praktiska livets behov, och den ej blott får vara ett självändamål. Inkomsterna från församlingarna utgöra mer än 300:— dollars mer än i fjol, eller inalles dollars 1,197:31 för innevarande år; detta trots det att skörden lidit skador på sina håll under hösten. En ansetts har gjorts i en av kretsarna att underhålla sin egen predikant, och 60:— dollars ha insamlats särskilt för det ändamålet. Det synes som om det började bli ett uppvaknande över det förhållandet, att det är saligare giva än taga. Men likavissat skapar också tryggare levnadsförhållanden större kraft att offra, där viljan därtill är för handen. (Forts.)

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: "**Sinim**", **Stockholm.**

Telefon: **44 59. 54 73.** Postgirokonton n: **502 15.**

INNEHÅLL:

Kasten icke bort frimodigheten. — Från Red. och Exp. — Hotande hungersnöd. — Från missionärerna.

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

UPPSTANDELSENS BARN.

Luk. 20: 36.

Herren Jesus säger, att det skall finnas människor, som bliva aktade värdiga att få del i den nya tidsåldern och i uppståndelsen från de döda. Dessa kunna då ej mera dö, ty de äro lika änglarne och äro Guds barn, emedan de äro uppståndelsens barn (ordagr. se äldre övers.). Att vara uppståndelsens barn d. ä. »således att bliva förvandlade till andliga och himmelska varelser liknande änglarne, oförgängliga, gudbesläktade väsenden, iklädda lekamlighet icke av sinnlig utan av översinnlig art. Och denna underbara förvandling skall ske i den första uppståndelsen, då när Herren skall på nytt skapa sina barn till sin avbild, då den inre nya födelse, som här äger rum, skall omfatta människans hela ande och själ och kropp». Det skall ske då, när vår Frälsare skall framträda med de sina och förklara för sin Fader: »Se här är jag och barnen, som Gud har givit mig.»

Vilken härlig lott att bliva aktad en sådan härlighet.

För aposteln Paulus blev detta framtidshopp så stort, att han i jämförelse därmed räknade allt annat såsom förlust: »Om jag så skulle kunna nå fram till uppståndelsen från de döda», utbrister han.

Men huru skall en syndig människa nå fram till detta härliga livsmål? Jo, vägen är tecknad av samme apostel i Rom. 6 kap. Vår gamla människa korsfäst med Kristus, vi sammanvuxna med honom genom en lika död och tillika sammanvuxna med honom genom en lika uppståndelse. »Lika visst som vi genom gemenskapen med Kristi försoningsdöd, som borttagit våra synders skuld och straff, också äro frigjorda från syndens herravälde, med lika tillförsikt tro vi, att vi även genom kraften av Kristi uppståndelse leva ett evigt liv, vars frö redan här i den nya födelsen är nedlagt i våra

hjärтан och småningom utbildar sig, till dess det som fullfärdig planta slår ut i blom i härlighetens land.»

Genom att bliva införlivade med Jesus Kristus, uppståndelsens Herre, bliva vi uppståndelsens barn. Petrus säger, att det var genom Jesu Kristi uppståndelse ifrån de döda, som vi blevo födda på nytt till ett levande hopp. Skriften manar oss nu att se till, att det liv som givits oss i den nya födelsen utvecklas, att »tron tillväxer och kärleken förökas», att vi »komma fram till manlig mognad och så bliva fullvuxna, intill Kristi fullhet». Detta kallas att ikläda oss den nya människa, »som är skapad i likhet med Gud i sanningens rättfärdighet och helighet», och som »bliver en avbild av honom, som har skapat henne». Denna nya människa är Guds stora nådegåva till oss. Skola vi låta denna vår nya människa föra ett tyngande liv, eller skola vi vara bland dem, som »undfå den överflödande nåden och rättfärdighetsgåvan och sålunda få konungsligt välde i liv». De som så låta Gudslivet utvecklas hos sig, de skola aktas värdiga att få del i den nya tidsåldern och i uppståndelsen från de döda.

Men Herren ställer i denna tid en allvarlig maning till sina tjänare: »Vad jag säger till eder, det säger jag till alla! Vaken!» — »Se jag kommer såsom en tjuv; salig är den som vakar och bevarar sina kläder, så att han icke måste gå naken och man får se hans skam» (Upp. 16: 15). Den rättfärdighetsklädnad av fint linne, skinnande och ren, som gives Kristi brud, måste bevaras, och den måste beva-

ras ren. Hos Kristi brud får ej finnas fläck eller skrynka eller annat sådant, fastmer skall hon vara helig och ostrafflig, och sådan skall Frälsaren själv ställa fram församlingen inför sig i härlighet. Men huru skall detta kunna ske, då han hämtar sin brud från en sådan oren, av synd befläckad värld? Ordet säger oss, att han ej endast förvärvat oss en fullkomlig rättfärdighet, utan han har ock givit sitt folk »en öppen brunn till att avtvå sin synd och orenhet», Jesu Kristi Guds Sons blod, som renar oss från all synd. Där får bruden rena sig. Och Herren betygar: »Saliga äro de som två sina kläder för att få rätt att äta av livets träd och att få gå in i staden genom dess portar.» Och om den stora skara, som enligt Upp. 7 kap. aposteln fick skåda, säger en av de äldste: »Dessa äro de som komma ur den stora bedrövelsen och som hava tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. Därför stå de inför Guds tron och tjäna honom natt och dag i hans tempel.»

Så fullbordas vad som står skrivet: 1 Joh. 3: 2—3. »Mina älskade, vi äro nu Guds barn, och vad vi skola bliva, det är ännu icke uppenbart. Men det veta vi, att när han en gång uppenbaras, skola vi bliva honom lika, ty då skola vi få se honom, sådan han är. Och var och en som har detta hopp till honom, han renar sig, liksom han är ren.»

Erik Folke.

Fru Bell Fries.

Den 23 maj överskrider fru Bell Fries 70-årsgränsen.

I likhet med sin make dr Karl Fries hör fru Fries till kretsen av vår missions äldsta och trognaste vänner och medarbetare. År 1903 inträdde hon som medlem i S. M. K:s Kvinnokommitté och har städse tagit en verksam del i vårt missionsarbete.

Fru Fries har visat stor förståelse för våra unga kvinnliga missionärskandidater, och den varma kärlek de alltid mött hos henne har ej varit en liten hjälp, då de behövt att få sin frimodighet inför den dem föreliggande uppgiften stärkt.

I en av de sylvöreningar, som arbeta för Svenska Missionen i Kina, och vid våra försäljningar har fru Fries även verksamt deltagit.

Den rika erfarenhet, som fru Fries insamlat vid sin makes sida under hans på så vida områden verksamma och initiativfulla arbete, har gjort hennes insats i vår mission synnerligen värdefull.

På samma gång vi hembära vår tacksägelse till Gud för denna för oss så dyrbara gemenskap i bön och arbete vilja vi tillönska fru Fries ännu många år av välsignelsebringande verksamhet i Mästarrens tjänst.

E. F.

Axel Hahne 70 år.

Den 19 dennes fyller missionär Axel Hahne 70 år. Hans arbetsdag på missionsfältet har varit längre än de flestas. I 43 år har han troget stått på sin post. Tre gånger har han därunder besökt hemlandet, och nu befinner han sig med sin hustru för fjärde gången på resa hem. I tjugu år har missionär och fru Hahne förestått Ishih station. De ha där i det stora distriktet fått utföra en banbrytars arbete och fått pröva på dess mångskiftande erfarenheter. De ha där ock fått ordna och leda en ständigt växande församling och fått känna herdekallets både tunga ansvar och rika glädje. En glädjeric högtidsdag i Ishih församlings historia blev den 16 maj 1931, då missionär Hahne fick inviga det nya kapellet, för vilket han med sådan uthållig kärlek en lång tid arbetat och bedit. De ha ock fått vara med om att se Guds Andes verk i själarna, väckande, renande och luttrande på ett sådant sätt, som är ägnat att rikligen väcka till tacksägelse och till förnyad frimodighet.

Missionär Hahne har alltid känt djupt behov av att själv vara fast grundad i Ordet och fattat som sin förnämsta uppgift att föra andra in i Ordets helgedom och där giva dem en fast grund att stå på.

Då missionär och fru Hahne nu åter-

vänder till hemlandet är det vår önskan och förhoppning att de här skola få känna den vila och vederkvickelse, som såväl kropp som själ så väl behöver efter en lång och krävande arbetsdag.

På missionär Hahnés högtidsdag den 19 dennes anbefalla vi honom särskilt i missionsvännernas kärleksfulla hågkomst i förbön med tacksägelse. E. F.

Från Göteborg.

Kinakretsen i Göteborg hade glädjen att vid sin »offerdag» å Margaretaskolan — Dicksonska palatset — onsdagen den 19 april såsom sin gäst och högtidstalare välkomna missionsföreståndare Erik Folke. Till text för sitt gripande och med talrika livsbilder belysta föredrag valde han följande ord ur Apg. 18 kapitel: »Frukta icke, utan tala och tig icke; ty jag är med dig, säger Herren, och ingen skall komma vid dig och göra dig skada. Jag har ock mycket folk i denna stad.» Talaren tecknade bl. a. andeströmningar-

na i den närvarande tiden och hur stor skillnad det var på Kinas ungdom för ca 50 år sedan, då Folke kom ut till Kina, och nu. Den gjorde då intryck av lugn och eftertänksambet, då den däremot nu kunde liknas vid ett brusande hav. Icke desto mindre önskade de unga studerandena vid den kände indiamissionären dr Stanley Jones nyss avslutade besök i Kina ej värtaliga föredrag utan *något som håller att lita på*. »Jag litar på hans korsförtjänst och på hans uppståndelse — och jag blev fri» — den tonen ljud för och den ljuder än! Det är ett trosprov för våra missionärer att nu härda ut. Men de både *kunna* vara kvar och *vilja* vara kvar! Låt oss bedja för dem, att de och även vi här hemma må bevara *trons frimodighet*.

Övriga medverkande vid kinamötet voro: kyrkoherden dr C. G. Klingner, apotekare K. Nilenius och St. Jakobs damkör. En kort årsrapport avgavs av Göteborgskretsens sekreterare. — Missionsoffret uppgick till kr. 565:—. K. E. B.

Vetlanda Flickförening.

Det lilla senapskornet såddes i jorden och växte upp till ett stort, vitt skuggande träd, ollonet föll ned i marken, och från detsamma uppsköt en kraftig ek.

Det var i slutet av åttioalet, som ett par för Guds rike nitälskande kvinnor i det då lilla samhället Vetlanda samlade några små flickor omkring sig till en liten barnsyförening. Deras små arbeten och hopsamlade slantar skulle bidra till missionsintressets befordrande i deras egna hjärtan och missionsarbetets främjande ute på hednafälten.

Stiftarinnorna föllo ifrån, men det var växtkraft i föreningen. Så antog den namnet »flickföreningen» och satte som sitt mål att arbeta för missionen i Kina.

Detta var för över fyrtio år tillbaka sedan. Någon styrelse eller ordförande i vanlig mening har aldrig funnits, men den ledande kraften har, tills för ett par

år sedan, då tilltagande ålder och försvagad hälsa lade hinder i vägen, varit lärarinnan fröken *Helena Stéen*. Hennes bild synes i främsta raden, längst till vänster.

Troget och träget ha dessa våra vänner gjort sin insats i missionens arbete. Somliga av dess medlemmar ha under årens lopp avlidit, andra ha kommit i stället, och de som varit med från arbetets början ha nu blivit så pass gamla till åren — ej till sinnet, — att de förra året ansågo det mera lämpligt att föreningen bytte namn och kallades för »Kinamissionsens vänners syförening».

Åren 1911—1932 insamlade »flickföreningen» genom försäljningar kronor 13,095:—, eller i medeltal 600 kr. per år. Från tiden före 1911 finnas nu inga redovisningar tillgängliga. Dessutom ha missionsmedel i form av kollektor, offergåvor och sparbössor insamlats tillsammans

Vellanda Flickförening innan de första medlemmarna hunnit bli »gamla till åren».

med missionsföreningens ungdomsförening.

Svenska Missionen i Kina står i stor tacksamhetsskuld till dessa vänner för vad de under alla dessa år uträttat. Deras böner ha ej varit förgäves, deras offergåvor ha burit frukt, och deras personliga kärlek till den enskilde missio-

nen har, mer än de kunna ana, för honom gjort livet ljusare och arbetet lättare.

Må Guds rika välsignelse vila över våra vänner i Vetlanda! Vi bringa dem härmed ett hjärtligt tack. »Låtom oss draga vidare.»

August Berg.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor sommaren 1933.

Såsom förut meddelats planera vi att innevarande år anordna Bibel- och Ungdomsveckor på tre platser: I *Holsbybrunn*, Småland; på *Mauritzberg*, Östergötland, samt på *Säter* vid Jousered.

Kursledare blir missionsföreståndare *Erik Folke*.

Priset blir för varje vecka (hela tiden) kr. 20: —, i vilken avgift ingår en mindre deltagareavgift till hjälp för bestridande av omkostnaderna vid mötena. *Deltagarna* böra medtaga handdukar, sänglinne och filtar.

*

I *Holsbybrunn* den 20—26 juni. »Vec-

kan» öppnas tisdagen den 20 juni kl. 8 e. m. Tal av kursledaren, missionsföreståndare *Erik Folke*.

Kl. 10—11 f. m. varje dag den 21—23 juni Bibelstudier under ledning av missionär *Aug. Berg*. Kl. 12—1 e. m. orienterande missionsföredrag över det gemensamma ämnet: »Glädjebudskapet och offervägen». På eftermiddagarna anordnas möten efter för varje dag uppgjort program.

Avresan sker från *Holsbybrunn* på morgonen måndagen den 26 juni.

Övriga medverkande bliva fru *Augusta Berg*, fröken *Lisa Blom*, missionssekreterare *Martin Lindén* samt andra missionärer och missionärskandidater.

*

I *Mauritzberg* den 25—31 juli. Resan företages med tåg till Norrköping och därifrån med buss till Mauritzberg, där veckan öppnas på kvällen den 25 juli.

Bibelstudierna här ledas av missionsföreståndare *Erik Folke*. Det gemensamma ämnet för de orienterande missionsföredragen kl. 12 m. blir: »Missionen, den upplåtna dörren».

Övriga medverkande bliva: D:r *Karl Fries*, missionärsparet *Ringberg*, fröknarna *Lisa Blom* och *Maria Nylin*, missionssekreterare *Martin Lindén* samt andra missionärer och missionärskandidater.

*

På *Säter vid Jonsered* den 15—21 aug. Mötena börja på kvällen den 15 aug. Bibelstunderna ledas av missionssekreterare *M. Lindén*. Det gemensamma ämnet för de orienterande missionsföredragen kl. 12 blir: »Missionstjänstens krav och välsignelse».

Övriga medverkande bliva: Kursens ledare, missionsföreståndare *Erik Folke*, fröken *Lisa Blom* samt missionärer och missionärskandidater, vilkas namn meddelas längre fram.

*

Anmälan om deltagande bör göras snarast möjligt till Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, *Stockholm*.

Vi anbefalla på det varmaste Bibel- och Ungdomsveckorna åt missionsvännernas kärleksfulla hågkomst. Bedjen för dem och hjälpen oss att få deltagare, *särskilt ungdom*. Och mottagen vårt varma tack för värdefullt bistånd härmed under gångna år!

Nordisk Kvinnokonferens för yttre missionen.

Nordisk Kvinnokonferens för yttre mission hålles på Nyborgs strand, Danmark, den 8—11 aug. innevarande år. Konferensen öppnas tisdagen den 8 aug. kl. 7.30 e. m. med inledningsanförande av konferensledaren comtesse Knuth samt föredrag av fröken Naima Leuvgren. Den 9 och 10 hållas bibelstunder kl. 9—10 f. m.,

föredrag kl. 11.45—12.45, middag kl. 1 e. m., föredrag samt förhandlingar kl. 3.30—5.30 e. m., kvällsmat kl. 6 e. m. och möte kl. 7—8.30 e. m. Bibelstudierna ledas av pastor F. W. Steinthal, Danmark, och bland övriga medverkande må nämnas fröknarna Martha Malthe, fröknarna Inge Hofman-Bang samt Ulla Fugl från Danmark; fröknarna Henny Dons och eventuellt Marie Monsen från Norge; fröken S. Lampén, Finland, samt fröken Anna Gauffin, Sverige; professor L. P. Larsson, missionärer från de olika skandinaviska länderna m. fl. Konferensen avslutas den 11 aug. kl. 9.40—10.40 f. m.

Anmälningavgiften, 5 kr., utgår i danska kronor, vilket i nuvarande valuta utgör 4:25 i svenskt mynt. Anmälningar ställas till Svenska Missionsrådets Kvinnokonmitté, K. M. A:s Exp., Brunngatan 3, *Stockholm*. Vid förfrågningar bör svarsporto medsendas.

FRÅN
REDAKTION OCH EXPEDITION

Bönemötena för S. M. K.

Tisdagsbönemötena för Svenska Missionen i Kina, som hållas i Betesdakyrkan, Floragatan 8, *Stockholm* mellan kl. 7—8 e. m., pågå t. o. m. *tisdagen den 23 maj*, men upphöra sedan under sommaren.

På S. M. K:s Exp., Drottninggatan 55, hålles en bönestund *fredagen den 19 maj* kl. 2 e. m., varefter även dessa stunder inställas till i höst. Vi meddela då i denna vår tidning närmare beträffande tiden för bönemötena. Må så bönen i enrum ej tystna, utan om möjligt bli än ivrigare, då dessa tillfällen till gemensam bön t. v. inställas.

Kinalänkens syförening.

Kinalänkens syförening i *Stockholm* är torsdagen den 11 maj kl. 7 e. m. inbjuden till *Direktör och Fru Hallencreutz, Eken, Djursholms Ösby*. Avresan dit sker lämpligast från Engelbredsplan, *Stockholm*, med tåg, som avgår kl. 6.30 e. m. Välkomna!

S. M. K:s årsmöte.

Sv. Missionens i Kina årshögtid kommer även i år att firas vid Kristi Himmelsfärdsdag den 24—28 maj. Program införes omedelbart efter denna avdelning i vår tidning.

Det vore mycket glädjande om många vänner hade tillfälle att deltaga i högtiden. Välkomna! — Och må vi alla i bön ihågkomma mötena, bedjande att Guds kraft under dem må bli uppenbar.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Om våra Bibel- och Ungdomsveckor innevarande år meddelas i en särskild artikel på sid. 101. Även här ville vi emellertid erinra därom och mana till förbön.

Program*

vid

S. M. K:s 46:e årsmöte

DEN 24—28 MAJ 1933.

Onsdagen den 24 maj.

- Kl. 7 e. m. Möte i *Norrlandssalen*, K. F. U. M., Birger Jarlgatan 35, Stockholm.
Inledningsföredrag av doktor *Karl Fries*.
Val av ordf. och sekr. vid mötet.
Stadgeändringstörslag.
Föredragande av revisionsberättelsen.
Fråga om ansvarsfrihet.
Val av revisorer och revisorssuppleanter.
Tacksägelse- och hönestund.
Föredrag av missionär *August Berg*.
Servering av kaffe och te.
Avslutning av missionssekr. *Tycho Dahlin*.

Kristi Himmelsfärdsdag den 25 maj.

- Kl. 11 f. m. I *Betesdakyrkan*, Floragatan 8.
Predikan av missionsförestånd. *Erik Folke*.
Missionsföredrag av missionär *M. Ringberg*.
Kl. 3 e. m. Gemensam middag på K. F. U. M. (Hotell Excelsior) Birger Jarlgatan 35. *Av dem som önska deltaga i denna middag måste anmälan i förväg göras till S. M. K:s Exp. Tel. 44 59 eller 54 73.*
Kl. 6 e. m. I *Betesdakyrkan*.
Inledningsföredrag av doktor *Karl Fries*.
Utdrag av årsberättelsen av sekr.
Föredrag av fröken *Lisa Blom*.

Fredagen den 26 maj.

- Mötena hållas hela dagen på *K. F. U. M. (Norrlandssalen)*, Birger Jarlsg. 35.
Kl. 10.30 f. m. Morgonbön. Kyrkoherde *G. Klingner*.

Kl. 11 f. m. Bibelstud. Missionssekr. *M. Lindén*.

Kl. 12 m. Kafferast.

Kl. 12.30 e. m. Möte med korta föredrag av fruarna *Augusta Berg* och *Ida Ringberg*, frökarna *Maria Nylin*, *Lisa Gustafsson* och *Berta Flodberg* över ämnet: »Minnen och erfarenheter från Kina».

Kl. 7 e. m. Ungdomsmöte under ledning av missionssekreterare *M. Lindén*.

Korta anföranden av missionsföreståndare *Erik Folke* samt frökarna *Astrid Löfgren* och *Hanna Lundberg*.

Servering av kaffe och té.

Lördagen den 27 maj.

Samling vid *Duvbo* kl. 11.30 f. m. Avresa från Stockholm sker: med *tåg* från Centralstationen kl. 11 f. m. eller med *omnibus* eller *spårvagn* från *Norra Bantorget*.

Kl. 3 e. m. Kommitténs enskilda sammanträde på *Duvbo*.

Söndagen den 28 maj.

Kl. 11 f. m. i *Messiaskapellet*, Idungatan 4.
Predikan av missionsförest. *B. Pernow*.
Fröken *Astrid Löfgrens* avskiljning till S. M. K:s missionär. Missionsförest. *Erik Folke*.

Redogörelse för Svenska Missionsrådets verksamhet under år 1933.

Det gångna året har varit betydelsefullt för Svenska Missionsrådets ställning inom den protestantiska världsmissionens samarbete. I ett par föregående årsberättelser har talats om de uttalanden, som såväl från Svenska Missionsrådet som från Nordiska Missionsrådet i sin helhet gjorts till Internationella Missionsrådet angående vikten av att i missionsarbetet fasthålla vid det centralt religiösa syftet och icke låta detta skymmas av de mångahanda kulturella strävanden, som mer eller mindre oundvikligt komma med i missionens vittfamnande arbete. Vid Internationella Missionsrådets sammanträde i Herrnhut den 23 juni—3 juli voro dessa uttalanden föremål för ingående behandling. Sveriges representant vid sammanträdet var professor K. B. Westman. Grundliga diskussioner i saken ledde till ett mot de skandinaviska önskingarna

* Programmet införes denna gång med reservation för eventuellt nödvändiga ändringar.

mycket tillmötesgående uttalande om missionens centrala syfte och även till ett beslut att låta Internationella Missionsrådets högkvarter ägna särskilt studium åt det evangelisatoriska arbetet, vilket icke sedan Edinburghkonferensen 1910 varit föremål för sådan uppmärksamhet.

Då det torde tjäna till frågans ytterligare belysning, taga vi oss friheten ur Nordiska Missionsrådets protokoll för sammanträdet i Oslo den 6 sisl. september göra följande utdrag:

»Professor K. B. Westman lämnade en redogörelse för förhandlingarna i vad som rörde de framställningar Nordiska Missionsrådet vid två särskilda tillfällen funnit sig föranlåtet att göra med hänsyn till Internationella Missionsrådets ställning till de centrala evangeliska livsfrågorna. Av allt att döma och särskilt med tanke på protokollets uttalanden i hithörande punkter måste man konstatera, framhöll professor Westman, att Internationella Missionsrådets kommitté tagit verklig hänsyn till Nordiska Missionsrådets framställningar. Vi hade på grund härav ingen anledning att tänka på något tillbakaträdande från gemenskapen med Internationella Missionsrådet utan ägde tvärtom i denna gemenskap en stor och betydelsefull uppgift, vilken vi kunde anse oss av Gud given. Vi borde ock tänka på att enheten i Kristus vore en enhet i den gemensamma förvaltningen av Guds mångfaldiga nådesuppdrag, där de olika folken framträdde med sina olika nådegåvor. Vår styrka i Internationella Missionsrådet vilade framför allt därpå, att vi, Nordens kristna folk, ägde ett missionsarbete, där de av oss i det internationella samarbetet hävdade principerna troget följdes.

Efter professor Westmans redogörelse följde uttalanden av Rådets samtliga ledamöter. Alla uttryckte sin tacksamhet över vad professor Westman jämte de övriga nordiska representanterna fått utföra i Herrnhut och gävo även uttryck för sin tillfredsställelse över det sätt, på vilket de ifrågakvarande punkterna

behandlats. Samtliga voro ock eniga med professor Westman i den meningen, att vi för närvarande icke hade någon anledning att draga oss tillbaka från Internationella Missionsrådet, på samma gång som vi alltfört måste vara beredda att framträda för vår mening rörande det centrala i det kristna evangeliet.»

Vid sammanträdet i Herrnhut bifölls också en från de fyra skandinaviska missionsråden genom Nordiska Missionsrådet framförd hemställan, att resp. Sverige, Norge, Danmark och Finland skulle ha rätt att tillsätta var sin representant i Internationella Missionsrådet. I enlighet härmed beslöt Svenska Missionsrådet vid sammanträde den 24 oktober att till sin representant i Internationella Missionsrådet utse professor K. B. Westman.

Då frågan om Internationella Missionsrådets sociala byrå i Genève under de senare åren också varit föremål för samtal inom Svenska Missionsrådet, kan det vara på sin plats att även lämna ett meddelande om den saken ur protokollet från Nordiska Missionsrådets nyss omnämnda sammanträde. Vid frågans behandling var d:r Otto Iserland, en av de två direktörerna vid institutet, närvarande. Det heter:

»Doktor Iserland önskade lämna några meddelanden om de grundsatsar, efter vilka institutet i Genève utförde sitt arbete. Först ville han dock säga, att han helt och fullt sympatiserade med Nordiska Missionsrådet i dess synpunkter med hänsyn till den dominerande betydelsen av missionens evangelistiska uppgifter.

Enligt evangeliets och kristendomens natur kunde den kristna kyrkan icke tåla, när det gällde de sociala missförhållandena och de orättvisor, vilka såsom en följd av de s. k. kristna folkens vinningslystnad och den kristendomslösa civilisationens och industrialismens landvinningar drabbade de icke kristna folken. D:r Iserland påminde om sådana förhållanden som gruvarbetarnas ställning i Sydafrika, tvångsarbetet i Portugisiska Ost- och Västafrika, opietrafiken, den

osedliga filmen o. d. Allt detta utgjorde ett avsevärt hinder för missionsarbetet, och om icke missionen gjorde något för att motverka denna ondskans flodvåg, låge det nära till hands för de infödda att tänka, att kristendomen ej vore bättre än Västerens civilisation för övrigt. Om vi än icke kunde se så stor framgång i våra strävanden, vore det vår plikt att göra, vad vi kunde. Missionärernas hänvändelser till vederbörande bolag och makt-havande vore i de flesta fall fruktlösa. Men en officiell byrå i Genève, som förestodes av fackmän på det internationella rättsområdet eller hade tillgång till deras bistånd, kunde dels för missionernas räkning göra undersökningar i dylika frågor, vilka icke kunde ignoreras, och dels — om sådant skulle anses önskvärt — göra framställningar till vederbörande regeringar och myndigheter på ett sätt, som icke skulle kunna lämnas utan avseende. För närvarande vore byråns föreståndare, mr Merlie Davis, sysselsatt med undersökningar rörande de infödda gruvarbetarnas ställning i Norra Rhodesia. — Angående de ekonomiska kostnaderna ville d:r Iserland påpeka, att dessa hittills helt och hållet insamlats på privat väg.

I det följande samtalet påpekades bl. a. den fara med hänsyn till missionens sociala arbete, att om denna sida bleve alltför starkt betonad, kunde det ligga nära till hands för de infödda att fatta kristendomen i första hand som en frälsning från den timliga nöden. Med de personer, som för närvarande ledde byråns i Genève verksamhet, vore dock denna fara icke nu för handen. Det viktiga vore emellertid, att hela det kristna missionsarbetet med predikan och själavård, filantropi, skolor, sjukvård, social hjälpverksamhet o. s. v. hade sin medelpunkt i uppbyggandet av den kristna kyrkan, genom vilken de nödiga insatserna i samhällets liv helst borde ske.»

Den 7—11 september hölls i Oslo den tredje av de av Nordiska Missionsrådet anordnade missionskonferenserna, gemensamma för de fyra nordiska länderna. Svenska Missionsrådet var där represen-

terat genom flera av dess ledamöter. Antalet deltagare var vid denna konferens större än vid någon av de föregående.

Om man följer den inre utvecklingen vid dessa tre konferenser — den första hölls i Stockholm 1925, den andra i Helsingfors 1928 — så är en sak rätt tydlig, nämligen att missionens yttre sida, organisation, missionärsutbildning, filantropi m. m., alltmer kommit att stå tillbaka för den inre, hjärteomskapande sidan, tro, bön, ande. Detta får icke fattas så, att de förra sidorna fått mindre betydelse än förr — de stå där allttjämt med sina ofrånkomliga krav — men det betyder, att missionsarbetets bärare alltmer lärt sig förstå, att striden först och främst är en andlig strid, som måste föras med andliga vapen. Segern måste först vinnas i människosjälarna, förändringen måste ske inifrån — det är den Helige Andes kraft, som, så att säga, där faller utslaget. Man kan säga, att det var tre huvudlinjer, som voro dominerande: 1. den enskildes omvändelse; 2. bönen betydelse; 3. Kristi återkomst.

Talare från Sverige voro missionsföreståndarna Folke, Dahlberg och Nyrén, professor K. B. Westman och d:r G. Palmær.

Redigeringen av Svensk Missionstidskrift har från och med detta år övertagits av professor K. B. Westman. I protokoll för den 27 april, där saken delgavs Missionsrådet, heter det: »Missionsrådet hälsade detta meddelande med glädje och förklarade sig alltfört vilja giva tidningen sitt såväl moraliska som ekonomiska stöd på samma sätt som hittills.»

Den länge förberedda frågan om gemensamma formulär för de fyra nordiska ländernas missionsstatistik har under året funnit sin lösning, i det att Nordiska Missionsrådet vid sammanträdet den 6 sept. beslöt med några mindre ändringar godkänna det förslag, som utarbetats av den för ändamålet tillsatta kommittén, bestående av missionsdirektor Tarkkanen, Finland, pastor Sigfrid Alm, Sverige, och pastor F. Bjaertnes, Norge. Svenska Missionsrådet har redan gått i författning

om tryckning av den svenska upplagan av detta formulär.

På uppdrag av Svenska Missionsrådet har pastor Sigfrid Alm, Uppsala, utarbetat en systematisk förteckning över tillgänglig svensk missionslitteratur. Förteckningen har publicerats i häft. 2—3 av Svensk Missionstidskrift förlidet år.

Bland beslut, som fattats under året, må nämnas det angående anordnandet av en missionärskurs vid Holsbybrunn den 19—27 augusti 1933. Kursen ledes av Missionsrådets vice ordförande, missionsföreståndare Dahlberg, och kommer att i stort sett ordnas efter samma linjer som de föregående kurserna.

Under djupt beklagande göres det meddelandet, att Örebro Missionsförening under året funnit sig föranlåten att begära sitt utträde ur Svenska Missionsrådet. I avskedsskrivelsen framhålles, att Internationella Missionsrådet enligt Örebro Missionsförenings mening företräder en viss modernistisk inställning och att ett samarbete med nämnda organisation är stridande mot Guds ord.

Med hänsyn till denna sak ber Missionsrådet endast få hänvisa till vad som redan sagts i denna berättelse angående ifrågavarande spörsmål.

Från Svenska Fria Pingstmissionen har likaså under året ingått avsägelse från medlemskap av den orsak, att nämnda mission upplöstes.

Under året har Svenska Missionsrådet haft sammanträden den 27 april och den 24 oktober.

Från arbetet i Östra Honan distriktet.

Forts. fr. föreg. nr.

Det inre livet inom församlingarna ställer sig ju svårare att rättvist bedöma. Både livets egenart och mänsklig kortsynthet göra den uppgiften vanskelig. Det kan därför bli fråga om smärre antydningar bedömda utifrån de företeelser, som varit särskilt i ögonen fallande utan

anspråk på full objektivitet. Det är då trenne företeelser, som vi kunna särskilt taga fasta på. Det stilla växandet, den nyktra självbesinningen och en väckelsens ande, som medfört förnyelse till många av de kristna själva.

Varhelst det finnes liv, sker också en ständig tillväxt, ett framåtskridande. Man skulle väl även kunna säga att växandet är ett kriterium på att livet är för handen. I all skröplighet, som måste konstateras understundom, ha vi dock mer än en gång fått anledning att tacka Gud för de livets yttringar, vi fått se. Här skall blott relateras tvenne sådana. I en by, Ts'ao Ch'ang, belägen cirka 100 li från Loyang, har under året en livlig rörelse pågått. På grund av de långa avstånden och bristen på ordinarie medarbetare, har ej mycket systematiskt arbete kunnat utföras. Detta har dock inte hindrat att de nykristna själva med iver vittnat om sin tro. Resultatet har blivit, att vi nu på den platsen ha en av våra mest löftesrika utstationer. En predikolokal har intecknats av från dem själva hopsamlade medel jämte en liten personlig gåva, som jag kunnat försträcka dem med. En annan plats vid namn Hungshui, där vi tidigare bedrivit tältverksamhet och ha en mindre grupp kristna, har också givit oss anledning att tacka Gud och fatta mod. Av flera orsaker var det oss omöjligt att besöka kretsen på en längre tid. Till sist blev det till en riktig bönekamp, att de dock ej därför skulle vackla i tron. Så kommer äntligen en dag en av våra kristna därifrån, och vi få efterlängtade nyheter från dem. På min ivriga fråga, hur det var ställt därute, svarade han, att de samlas till gudstjänster som vanligt och, tillade han, flera nya kristna ha kommit till. De hade blott ett bekymmer. Predikolokalen var för liten! Flera sådana exempel på huru de kristna växa in uti ansvaret för egen och andras frälsning kunde anföras.

Även i fråga om uppfattningarna av läran kunna vi avgjort märka en viss självbesinning. I en tid, då så många

»vindkast i läran» förekomma från olika håll, är det ej underligt om obehållna själar stundom ryckes med. Även om vi i mycket varit lyckligt skonade, så hade ju dock vissa psykiska företeelser vunnit insteg på sina håll. Detta kan nu sägas i stort sett vara förbi, och det har blivit klart för många att innerligheten och värmen i tron har ej sin grund i självtagna psykiska ansträngningar. Det har också blivit klart för många, att det ej blott gäller att tro, men att det är lika viktigt veta vad man tror, så att man kan giva skäl för det hopp, som är oss givet. I män som trosobjektet klarnar får också tron hjälp att vila på den säkra ankargrunden. Den hjälpen kan man blott önska i ännu högre grad må bliva alla våra församlingar beskärd.

Ännu en sak rörande det inre livet kunna vi ej undgå att med tacksamhet omnämna. Även om vi ej våga tala om väckelse i ordets vedertagna bemärkelse, så har det skett ett tydligt uppvaknande hos många och förut oroliga samveten ha funnit frid genom Jesu Kristi försoning. Under höstens stormöte här i staden grävdes det djupt i samvetena, men till något verkligt genombrott kom det ej i så hög grad, som vi önskat. Ett par veckor senare besöktes staden av evangelister från Bethelmissionen i Shanghai. Även om åtskilligt i deras metoder var ägnat väcka undran; på nitet och hänförelsen för själar frälsning misstog man sig knappast. Och frukten av deras möten ha varit av enbart glädjande natur. Många av våra kristna blevo förnyade under de dagarna. Och äktheten därav har visat sig i deras bekännelse av synd, återställande av orätt bekommet gods, förnyad iver att vittna om Frälsaren och större kärlek och innerlighet inbördes. Denna väckelsens ande har också satt tydliga spår efter sig i skolorna, där flera av eleverna tagit stegget helt över på Herrens sida. Vår bön är att han, som begynt det goda verket, måtte få fullborda det intill Jesu Kristi dag.

Loyang (Honganfu) den 2 febr. 1933.

Nalh. Engbäck.

Redogörelse för arbetet på Chiehchow station, Shansi, under året 1932.

»Herre, min Gud, stora äro dina under och dina tankar som du bevisar på oss; dig är intet likt, jag ville eljest förkunna dem och tala om dem, men de stå icke till att räkna.» Ps. 40:6.

Att skriva en årsberättelse är icke lätt. Herrrens gärningar äro övermåttan stora och härliga, och om dem och dem allena ville man helst skriva. Ack, vi se dock blott endels och förstå endels och kunna ej fatta den Eviges vägar. Det blir endast »utkanterna av hans verk; en sakt viskning är allt vad vi förnimma därom». Job 26: 14.

Tillsammans med våra kinesiska bröder och systlar ha vi varit samlade till bibelkurser särskilt under våren, och vårt hopp är att de troende därigenom blivit befästade i sanningen. I männens bibelkurs, sex veckor under febr.—mars, var det 36 deltagare och i kvinnoskolan 41 elever på våren och 22 på hösten. Flickskolan hade 27 elever vårterminen och 30 under höstterminen. Herrrens Ande har verkat både på barn och äldre till syndabekännelse och bättring. De båda kvinnliga evangelisterna från fröken Römckes station, fruarna Li och Kung, fingo under våren bli de troende till stor hjälp. Tältverksamhet har varit igång i tvenne tält både vår och höst, dels i staden, dels i trenne byar. Ej så få ha synts övertygade om evangeliets sanning och begärt att bli antecknade som sökare. Många av dem ha rensat sina hem från avgudar. Men ack, åtminstone en familj bland dessa har satt upp dem igen, påverkade av sina hedniska grannar; och detta i trots av att deras sinnessvage son blivit mycket förbättrad genom sin tro på Jesus. Det skedde då den hemska kolerafarsoten härjade under sommaren och bortryckte så många människor i dessa trakter. Sju av våra troende blevo även hemförlovade, de flesta genom denna sjukdom. Vi, vårt husfolk, evangelister och bibelkvinnor med familjer blevo alla bevarade från sjukdomen, i sanning en stor Guds nåd.

Då pesten avstannat hölls stora fester här i staden och annorstädes för att tacka avgudarna, som troddes hava avvänt vredesdomen. Det var en sorglig syn att se dessa tusen sinom tusen människor samlade i detta syfte. Ehuru Kinas ungdom nu berömmar sig av att »moh mi-sin» d. ä. »ej ha vantrou», eller tro på avgudar, är mörkret ännu oerhört stort. O, bedjen med oss att det snart måtte skingras. Tre stormöten höllos i vårt distrikt under våren då 16 personer döptes (bland dem 12 kvinnor!) och två på hösten utan några dop.

På utstationen *Ch'ing-l'ou* undervisade under våren vår syster *Klara Ni* några kvinnor i Herrens Ord. Under hösten har hon verkat i Yüsiangdistriktet i samband med pastor *Ching's* (»Silversmedens») tältverksamhet därstädes.

Kvinnoarbetet här har varit mycket försummat. Nu har en ljusning förspotts. I frid och lugn ha vi fått fira den kära julen med våra infödda syskon och sluta året i Jesu namn. Vid julfesten i stora kapellet hade vi sju talare och flera hundra barn från hedniska familjer. Lovad vare Gud att: »*Ordet som utgår ur min mun: det skall icke vända tillbaka till mig fåfängt.*» Jes. 55: 11. Giv Herren oss nåd att hädanefter trognare tjäna honom och »lysa som ljus i världen mitt ibland ett vrängt och otroget släkte». Min hustru förenar sig med mig i fridshälsningar på det nya året till alla Herrens skaffare.

Eder i evangelijs tjänst
Henrik Tjäder.

Chiehchow Sha. i januari 1933.

På husbesök.

»Ordet skall icke vända tillbaka till mig fåfängt, utan att hava verkat vad jag vill och utfört det, vartill jag har sänt ut det.» Jes. 55: 11.

Hur ofta få vi ej erfara sanningen av detta bibelord här ute! Det är ej förgäves och fåfängt att så ut ordet vid besök i hemmen och gång på gång få vi mycken uppmuntran av detta arbete.

Ej långt ifrån missionsstationen bor en fru Tien, vilken troget kommer varje söndag till gudstjänst. Hennes gäldde vårt besök i dag. Fattig är hon, och hon har sitt uppehälle genom att sy skor åt andra. Hon har endast ett litet rum, där sängplatsen tar största parten. Hon blev överförtjust över att få besök, fick tag på en smutsig trasa och torkade över den lilla bänken i rummet och bjöd oss sitta. Att den ej blev mycket renare, fäste vi oss ej vid. Hennes glädje över att vi kommo betydde långt mer för oss.

Hon hade haft ett gott föräldrahem, där fadern lärde henne läsa, och detta är nu hennes glädje. Nu kan hon själv läsa bibeln och andra böcker och traktater. Hon ägde ett Nya testamentet väl inlagt. Jag undrade, hur hon, som var så fattig, haft råd att köpa det. Hon svarade då glädjestrålade, att det hade Gud givit henne.

Vid vår julfest här, vilken hon var med om, gav vi alla var sin julklapp och fingo var sin. Där hade hon fått detta Nya testamentet. Det var Maja Lundmarks present vid den festen. Jag kände igen den. Så hade Gud låtit den gåvan bli till välsignelse. Hon var mycket lycklig över sin skatt och hade flitigt använt den; och detta ej endast för sig själv. Hon samlade kvinnorna på gården och läste för dem.

Den lilla gården inrymde ej mindre än tre familjer. Två av dessa kvinnor har hon varje söndag med till gudstjänst. Hon vill gärna komma med i vårens dopklass, men, sa hon, »jag kan ej bli döpt, för jag dricker lite opium, och det kan jag ej lämna». Vi gladdes över hennes uppriktighet och försäkrade henne, att det kunde Gud hjälpa henne att övervinna. Så kommo vi överens om att hjälpas åt att bedja, och det blev hon mycket lycklig över. Bed med oss för denna kvinna!

Som vi sutto där samspråkande, säger helt oförmodat en av kvinnorna, som var med bland dem som samlats vid dörren för att se på utläningen: »Jag kan bedja

till Er Gud. Det har min lilla flicka lärt mig.» Då vi undrade, var hon lärt sig bedja, svarar hon: »Det har hon lärt sig i barnhemmet här i staden, där hon är om dagarna.» Staden har ett barnhem, där fattiga barn få något mål varje dag. Den bibelkvinna, som var med, har varje söndag gått dit och försökt hjälpa barnen. Först bemöttes hon med förakt och fick ej säga många ord till dem. Nu är hon alltid välkommen. Hon blev gränslös lycklig över detta bevis på att arbetet ej varit förgäves.

»Ordet skall icke vända tillbaka fåfängt.»

Hoyang den 14 mars 1932.

Ida Söderberg.

Till »Kinalänkarna».

China Inland Mission

Shanghai den 15 mars 1933.

Kära Kina-länkar!

Dessa sista dagar ha våra tankar mer än vanligt gått till Er alla, och nu ville vi sända en liten hälsning. Tag det som en personlig hälsning även om den kommer på detta sätt.

Det kanske förvånar många av Er att se adressen vara Shanghai så här mitt under brådaste arbetstiden, men Gud har sitt eget sätt att leda sina barn. Martin blev sjuk i slutet av januari, och alla symptom tydde på att det var något hjärtfel. Hugg i hjärtat, värk, matthet, låg och svag puls, en lång tid endast 50 slag i minuten, tycktes vara bevis nog. Då klenheten endast tilltog och det till slut såg mycket hotande ut, sände vi bud på läkare, som kom fyra dagar senare. Avstånden äro långa i våra trakter, och han konstaterade överansträngning, ej hjärtfel. Då doktorn kom var Martin emellertid redan på bättringsvägen, ett tydligt bönesvar. Hela kinesiska församlingen, särskilt de som voro samlade i Hancheng till bibelkurs därstädes, ropade till Gud

i bön, och då skedde förändringen. Emellertid ordinerade doktorn några månaders vistelse vid kusten om Martin skulle kunna bli fullt frisk och stark igen, och nu äro vi här.

En del av er veta säkerligen, att vår syster och svägerska Lisbet Welin och hennes man är på världsomsegling och nu komma till Shanghai om två veckor. Då de endast skulle stanna i Kina 6 dagar var en resa upp till Hoyang otänkbar, och för oss att vid den tiden resa till kusten syntes vara ännu mera ur räkningen. Nu har Gud i alla fall berett oss den glädjen att få träffas, fastän inte hade vi tänkt oss att vägen skulle vara denna. Underbart roligt skall det dock bli att få träffa dem.

Strax efter jul, förresten den 28 december, började en fjorton dagars bibelkurs för alla ledarna i Hoyang- och Hanchengdistrikten. Det finns nu 42 utstationer och predikoplatser och så gott som varenda en av dessa och även några andra platser, där det endast finns ett fåtal kristna och som därför ännu inte hunnit komma upp på den listan, hade en eller flera representanter med. Allt som allt voro närmare 150 ledare samlade. Kinesiska församlingen hade själva inbjudit en kines, en pastor Jang, att leda större delen av mötena. Pastor Jang är en djup, andefylld kristen, och han fick vara många till hjälp. Gud fick göra ett underbart verk i mångas hjärtan. Det blev syndanöd och ånger, tårar och bekännelser. En man, som varit äldste i flera år, grät som ett barn vid varje möte i flera dagars tid, innan Gud fick lösa honom och giva honom frid i hjärtat. Han bekände sina synder, särskilt egenrättfärdighet och högmod och pånyttfödelsens glädje fick fylla hans hjärta. Djupt sörjde han däröver, att han stått som hinder i församlingen i så lång tid i stället för att vara en herde för den. Denne man har varit föremål för nästan daglig bön i ett par års tid, och nu gav Gud svaret. Han är en förvandlad man och vi tacka Gud oavlätligen för honom.

Om Gud får verka, så är det visst och säkert, att djävulen inte håller sig stilla, utan så snart som möjligt söker omintetgöra Andens verk. Det fingo vi erfara även i Hoyang. Det dröjde inte 14 dagar efter det kursen upphört, förrän en sorglig historia kom upp med hat och osämja mellan två församlingsmedlemmar. Den ene hotade att dra den andre inför domstol om han inte gav honom vad han fordrade, en orimlig fordran förresten. Timslånga samtal med bönestunder dessmellan tycktes knappast ha någon verkan. Anklagaren ville inte vika en tum från sin fordran och hatet inom honom bara växte. Det blev ingen rättgång av då, men freden är ännu inte slutet, och striden kan blossa upp när som helst, om inte Gud får gripa in. Vi skriva om detta, därför att ni alla skulle kunna bedja mera för oss. Det är sådant här, som blir de tunga bördorna för en missionär, som bär ansvaret för församlingen på sina axlar.

Hungersnöden är i år lika svår som de föregående åren och kommer det inte regn inom de närmaste dagarna blir även vårskörden förstörd. I vissa avseenden är det värre än de föregående åren, ty det finns inga pengar att köpa för. Många fattiga ha sålt så gott som allt de äga för att köpa mat och nu ha de intet kvar. Vi kunna dock tacka Gud att vi fått litet nödhjälpsmedel just nu att lindra den värsta nöden med. Men vad räcker några hundra dollars till för tusentals människor, som svälta. Trots denna gränslösa fattigdom börja dock de kristna offra mer än någonsin förut och vid offren, som upptogs vid ledarekursen, kom cirka 110:— dollars in. Den sunman täckte just vad kursen gick till, inberäknat pastor Jangs resor och uppehåll där. De kristna börja förstå givandets välsigelse.

Huru de närmaste månaderna komma att gestalta sig för oss är ännu ovisst, vi endast bedja Gud om ledning. Vi behöva särskilt förbön under denna tid, ty vi längta båda efter att bli andligen för-

djupade och mera beredda att gripa itu med arbetet i höst på ett sådant sätt att vi få se människor frälsta från död till liv. Bed för oss att vi måtte bli själavinnare.

Med en hjärtlig hälsning till Er alla från Edra varmt tillgivna

Birgit och Martin Bergling.

För sonens skull.

Då Lincoln var president i Förenta Staterna, sågs en dag en man sitta på den stenmur, som omgav presidentens residens, »Vita huset». Man kunde icke annat än lägga märke till mannen på grund av hans luggslitna, dammiga kläder och hans obeskrivligt sorgsna utseende.

En liten gosse, som sprang omkring med ett tunnband, stannade framför honom och frågade, varför han var så ledsen. Och den djupt förkrossade mannen omtalade för barnet sin sorgliga historia. Han hade, berättade han, en son i hären, som försökt rymma och nu satt arresterad, väntande på sin dödsdom. Nu ville han så gärna hos presidenten be om nåd för sonen, men vakten hade nekat honom tillträde.

»Jag skall hjälpa dig», förklarade gossen. »Du?» utbrast den stackars mannen. »Ja, se, presidenten är *min far*, och jag kan gå in till honom, när jag vill.»

Och riktigt, den stackars fattige mannen fick för den lille gossens skull tillträde och erhöll av honom löfte om benådning för sin son.

Också för oss finns på nödens dag tillträde till honom, som har all makt i himmel och på jord. För honom få vi framlägga både vad som rör oss själva och våra kära. Men så finns det ock för oss blott *en väg*, som leder till nådens tron, och det är den väg, som heter *Jesus*, enfödde Sonen, som själv sagt: »*Ingen kommer till Fadern utan genom mig.*»

(Ur Sanningsvittnet.)

»Nu är Du fri.»

I ett indiskt kolonialregemente härskade en ande av opposition och uppstudsighet, varför översten såg sig nödsakad att med kroppslig aga hota var och en, som ånyo ertappades med någon handling av o lyd-

nad och trots. Då vid ett nytt brott mot lag och förordning den skyldige icke frivilligt anmälde sig, befallde översten, att alla i samma lärt skulle undergå straffet. En liten och klen hornblåsare, ännu knappast mer än en gosse, trädde då fram och förklarade sig villig att taga straffet på sig, på det att de andra måtte gå fria. Översten hade då intet annat att göra än att låta verkställa bestraffningen. Men innan det sista slaget fallit på gossens blodtade rygg, rusade en av soldaterna fram, angav sig som den skyldige och omfamnade gossen, som trots smärtorna leende viskade: »Nu är du fri. Överstens ord äro

mig en borgen därför.» Följande dag låg gossen döende på lasarettet och bredvid honom knäböjde soldaten. »Varför gjorde du detta?» frågade denne. »Jag ville lida detta för dig, ty jag hoppades, att du därigenom skulle förstå, huru Frälsaren dog för dig.» — »Men för en sådan usel och syndig människa som jag är, dog han väl icke?» — »Jo, just för syndare dog han. Icke skall han väl förgäves hava gjutit sitt blod för dig? Giv honom ditt hjärta. Då skola vi en gång få återse varandra!» Jämf. 2 Kor. 5: 21.

(Enligt »För varje dag 1932».)

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under april 1933.

Allmänna Missionsmedel.			
493. L. J.-n, på 80-årsdagen, gm C. Th. E., Kumla	5: —	538. J.-a N., Kläckeberga	10: —
494. L. B., Sthlm, i st. för blommor på fru Nanna Nyblads, Skellefteå, bår	5: —	539. Syfören. i Månsta, Älvdalen	30: —
495. J. o. M. v. M., D:o, i st. för blommor till fru Heurlins bår	10: —	540. S. M. K. vänners Offerstund å K. F. U. K., i Malmö 6/4	425: —
496. Missionsinkomst fr. F.-s, gm A. J., Köping	100: —	541. K. L., Sthlm	25: —
497. Offerkuv. fr. Köping, gm d:o	20: —	542. Koll. i Visby missionskyrka 28/3	25: 46
498. F. A., Värnamo	100: —	543. D:o i Sanda 29/3	48: 75
499. Missionsvännen i Yngsjö och Åhus-kärr, gm N. E. E., Yngsjö	25: —	544. Gåva av Sanda Kyrkl. syfören.	25: —
500. A. L., Bureå, sparb.-medel	9: 53	545. Koll. i Mästerby kyrka 30/3	11: 03
501. Koll. i Håsjö skola 18/3	7: 71	546. D:o i Hejde 31/3	26: —
502. D:o i Församlingshemmet, Västede 19/3	13: 50	547. Skolbarnen i Hejde, sparb.-medel	16: 50
503. D:o i Medle 21/3	16: 97	548. Koll. i Klintehamn 1/4	21: 75
504. D:o i Fahlmark 22/3	22: 17	549. A. L., d:o	10: —
505. M. L., sparb.-medel	10: —	550. Koll. i Alva 3/4	14: 45
506. A. o. F. S., d:o	10: 20	551. D:o i Hemsö kyrka 5/4	12: 61
507. Koll. i Höggeböle 23/3	5: 06	552. D:o i Ethelhem	18: 61
508. Sparb.-medel	13: 50	553. E. B., Källunge	10: —
510. Koll. i Bureå 24/3	85: 12	554. Koll. i Källunge 7/4	13: 17
511. D:o i Yttervik 25/3	53: 66	555. Syfören. i Vallstena	70: —
512. D:o i Skellefteå 26/3—31/3, till E. Sjöströms o. M. Lundmarks underhåll	900: 15	556. Koll. i Visby Församl. sal. 8/4	57: 76
513. I st. för blommor vid fru Nanna Nyblads, Skellefteå, bår, till d:o	182: 25	557. Skieryskretsens Ungd.-fören.	50: —
514. Koll. i Ersmark 29/3	24: 36	558. Kinakretsen, Gbg, till Berta Flodbergs underh.	157: 25
515. Kloackarbergets syfören., sparb., till M. Lundmarks underh.	12: 23	559. A. J., Alingsås, sparb.	10: —
516. Kinavänner i Öhrviken	30: —	560. O. O., d:o, gm d:o	5: —
517. Koll. i Öhrviken 2/4	15: 21	563. K. F. U. M., Karlskoga	11: 50
518. Onämnd från Vrigstad	5: —	564. D:o. Katrineholm	12: 22
519. E. A., Linköping	500: —	565. »Den 11 april 1830 — Kärleken dör aldrig.»	20: —
523. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underhåll	100: —	567. »Herrens del»	100: —
524. L. S., gm D. B., Växjö	1: —	568. K. B. L., Jkgg. »Herrens tionde»	15: —
525. Från vännen, i st. för blommor vid fru Mathilda Karlssons, Kristdala, bår, gm E. o. S. K., Norrköping	60: —	569. L. M. F., till Maria Nylin o. Frida Prytz underh.	900: —
526. Sparb.-förmning i Höganäs, gm S. A. A.	271: 50	572. E. C. Vena	300: —
527. Koll. under missionsvecka i Boda, gm K. G. R., Högbona	145: —	573. »Onämnd»	40: —
528. »Onämnd»	10: —	574. H. L., Skövde	20: —
532. »Annus»	10: —	575. Koll. på K. F. U. M., Lund, vid Aug. Bergs besök	19: 97
533. H. R., Råsunda	10: —	576. F. W., Sanda	2: 75
534. M. E., Örebro	50: —	577. Koll. vid Östersundskonferensen	114: —
		578. E. L., Umeå, i st. för blommor till fru Nanna Nyblads bår	15: —
		579. J. L., Sthlm, till d:o	5: —
		580. »Onämnd» gm J. L., Sthlm	21: —
		581. A. S., Små. Hällinge, en blomma på Mathilda Karlssons grav	5: —
		582. Karl-Erik o. Sten	50: —
		583. T. W., Mariestad, en blomma på L. Werners grav	70: —
		584. Koll. i Hassle 17/4	15: —
		585. G. J., Mariestad	30: —

586. Påskoffer, till S. M. K., i Mariestad 16—17 april	151: 13	522. O. B., till en orgel åt Ingrid Berg	10: —
587. E. H., »min välsignelseask»	53: 89	529. »Onämnd», till syskonen Bergling att anv. efter gottf.	10: —
588. E. B., d:o, jämte 2 mex. doll.	40: 51	530. K. o. J. B., Tranås, till Uen Uin hsiang i Haichow, underh.	300: —
589. En länk, Björköby	20: —	531. E. B., Sthlm, till E. o. C. Blom, för arb. bl. fångarna	50: —
590. »Blanka pengar och ettöringar i Herren Jesu välsignade namn», av H. K. Lund	10: —	535. O. P., Avesta, till Hanna Wang, att anv. efter gottf.	17: 75
591. Koll. i Västerhiske, annandag Påsk	10: —	536. K. S., Huskvarna, till evang. underh. i Hoyang	200: —
593. A. o. M. Wdtr C.	196: 23	537. Daggrynningen i K. M. A., till flickskolorna i Kina	3,250: —
594. J. P., Skövde, gm G. C.	10: —	561. Syfören. i Malmö, till Hilma Tjäder för hirs till kvinnorna gm H. H.	45: —
595. A. J., Kinnemalma, till E. o. N. Engbäck's underhåll.	25: —	562. A. N., Eslöv, till d:o för d:o	5: —
597. Kinakretsens offerdag, Gbg, till Berta Flodbergs underh.	630: —	566. J. A. J., Malmö, till d:o att anv. efter gottf.	25: —
598. Koll. på K. F. U. M., Bromma 23/4	3: —	570. S. F., Herrljunga, till barnh. i Sioan	22: 85
599. Sparb.-medel fr. »Ingeborgs Väner», Katrineholm	37: 35	571. Juniorer i Åre, till Hanna Wang att anv. efter gottf.	50: —
600. Koll. i Ockebo	16: 10	592. M. R., Holsbybrunn, ur sparb. till M. o. C. Bergling att anv. efter gottfianande	12: —
601. Utdeln. på aktier	42: 50	596. A. o. M. J., Fliseryd, en liten blomma på Mathilda Karlsons grav, till Maria Petterssons baruh.	10: —
602. M. C.	150: —	608. Visby Femöresfören., till evangelisationsarbetet i Kina	28: 50
603. M. R., Växjö	40: —	609. L. G., till Elna Lenell att anv. åt Ping-ri	5: —
604. Ch. D.	30: —	610. D. o. E. L., Huskvarna, till Martin Bergling att anv. efter gottf.	50: —
605. Onämnd	50: —	611. Till Pastor Kao's underh. fr. A. S., 2: —, M. S., 2: —, A. M., 2: —	6: —
606. E. G., Norrtälje	25: —	614. K. F. U. M.'s Mellersta distr. till evang. underhåll	64: 95
607. O. o. W. P., Norrköping	5: —		
612. G. K., Björköby	20: —		
613. K. F. U. M.'s Mellersta distr. till M. Ringbergs underh.	750: —		
615. G. B.	20: —		
616. S. o. I. S., Sthlm	5: —		
617. A. B., Norrköping	50: —		
618. Koll. vid M. Ringbergs föredrag 26/4, gm J. S., Sollefteå	50: —		
619. D:o i Fredriksdal	17: 55		
620. D:o i Malmbäck	26: —		
621. D:o i Hok	6: —		
622. B. T., d:o	5: —		
623. K. S., d:o	10: —		
624. Mfg i Svennarum	15: —		
625. Mfg i Källeryd, reseb.	2: —		
626. Barkeryds Arbetsfören., d:o	10: —		
627. Koll. i Fridene	14: 65		
628. D:o i Madäng	11: 25		
629. Ungdomsfören. i d:o	50: —		
630. Koll. vid syfören. i Skottek	100: —		
631. En väns bidrag till d:o, d:o	5: —		
632. Koll. i Hudene	5: —		
633. J. A., d:o	10: —		
634. Koll. i Herrljunga	14: 55		
635. D:o i Häggum	11: 50		
636. A. L., d:o, resebidrag	5: —		
637. Mfg i Stenstorp, d:o	2: —		
638. Mfg i Tibro	30: —		
639. Koll. i Immanuelskyrkan, Skövde	40: —		
	Kr. 8,420: 11		

Särskilda ändamål.

491. A. G., Saltsjöbaden, att anv. för verks. i Mienchih	50: —
492. Y. A:s Bibelkrets, Jkpg, till Åke Haglund, att anv. på hans station	50: —
509. Hälsingborgs söndagsskolas barnmfg, till Ai-Hua underh.	150: —
520. Kinakretsen, Uppsala till evang. underh. i Hoyang	305: —
521. I. P., Gisselås, till Hanna Wang, att anv. enl. överensk.	10: —

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **”Sinim”, Stockholm.**

Telefon: **44 59. 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

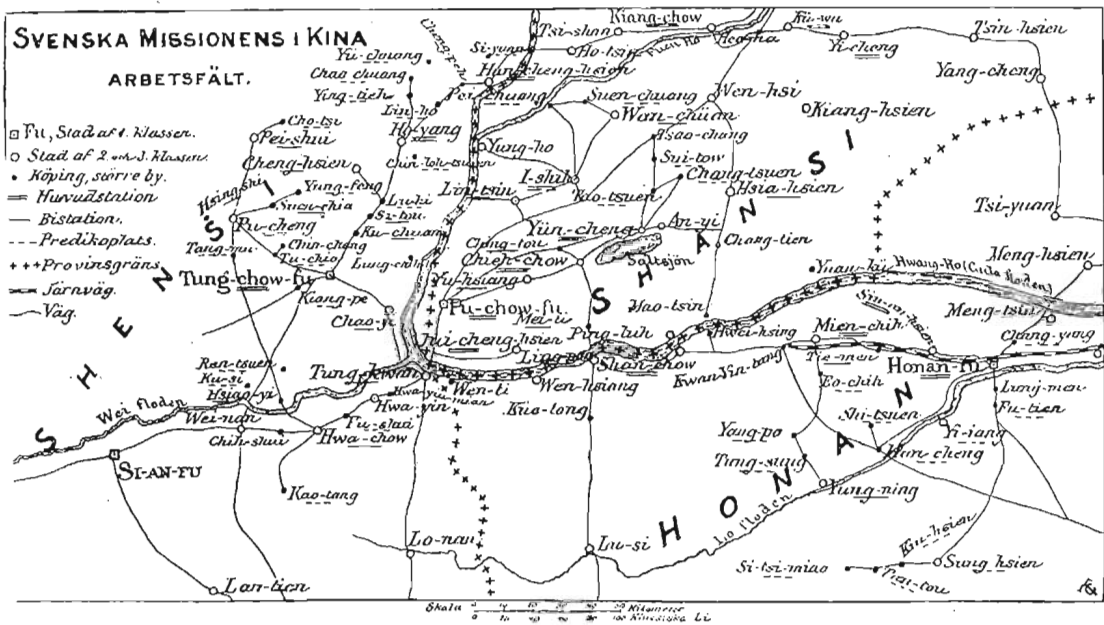
Upptändelsens Barn. — Fru Bell Fries. — Axel Hahne. — Från Göteborg. — Vctlanda Flickförening. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor. — Fr. Red. och Exp. — Program. — Redogörelse. — Fr. missionärerna. — Ungd. avd. — Redov.

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

ÅRSBERÄTTELSE-NUMMER.

Svenska Missionens i Kina 46:te verksamhetsår.

Karta över Svenska Missionens i Kina fält.

TJÄNARE OCH VÄNNER.

Bland de många dyrbara ord av vår Frälsares mun, som vi älska att gömma och begrunda för att ur dem hämta andlig näring, är detta ett av de käraste: "Människosönen har kommit, icke för att låta tjäna sig, utan för att tjäna och giva sitt liv till lösen för många" (Matt. 20: 28). Han har därmed angivit sin försonaregärning, men också anvisat den väg, på vilken han vill att hans lärjungar skola följa honom: tjänandets. I handling inpräglade han detta hos dem den sista kvällen, som han tillbragte i deras krets: "I kallen mig 'Mästare' och 'Herre' och I sägen rätt, ty jag är så. Har nu jag, eder Herre och Mästare, tvagit edra fötter, så ären ock I pliktiga att två varandras fötter. Jag har ju givit eder ett föredöme, för att I skolen göra såsom jag har gjort mot eder." Det måste ha varit ett outplånligt intryck som dessa ord i förening med den i dem åsyftade handlingen gjort på lärjungarna i synnerhet kanske på Petrus. Höra vi icke en återklang av dem i hans brev? "Kristus efterlämnade åt eder en förebild på det att I skullen följa honom och vandra i hans fotspår." (I Petr. 2: 21).

Denna ande av tjänande och detta förhållande av tjänare till den store Mästaren måste ha levat med starkt liv i den första kristna församlingen, ty Paulus, som ju dock icke med Petrus och de andra apostlarna delat den nyssnämnda upplevelsen eller personligen uppfattat de först anförda orden, benämner sig själv ständigt: "Jesu Kristi tjänare." Det därvid an-

vända ordet betyder egentligen "liv-egen slav" och betecknar alltså den högsta grad av beroende och tjänsteförpliktelse. Såsom sådan kände han sig, och han satte sin ära i att vara känd såsom sådan. Också se vi, hur hela hans liv och verksamhet bestämdes av svaret på frågan: hur skall jag bäst kunna tjäna och förhärliga min Herre, och hur skall jag verksamast kunna arbeta för utbredande av hans rike?

Att där rådde ett innerligt förhållande mellan Herren och tjänaren och att den senare med största uppmärksamhet gav akt på den förres anvisningar och samvetsgrant följde dem, därpå föreligga otaliga bevis i hans brev och i Apostlagärningarna.

Huru stort att få vara en sådan högt betrodd Herrens tjänare! Och dock — det finns något ännu större, något som visserligen icke utesluter eller upphäver detta, men som på ett underbart sätt kompletterar det. I Joh. 15:15 säger Herren Jesus till sina lärjungar: "Jag kallar eder nu icke längre tjänare, ty tjänaren får icke veta, vad hans herre gör; vänner har jag kallat eder, ty allt vad jag har hört av min Fader har jag kunnat göra." Herren Kristus har i beredskap åt oss något som övergår tjänandets förmån, det är gemenskapen med honom i det som hans Fader uppenbarat för och genom honom. Det var väl något av detta som Paulus fick erfara enligt de antydningar som han i 2 Kor. 12 gör om "outsägliga ord" som han fick höra, då han "blev uppryckt till paradiset", ord

som "det icke är lovligt för en människa att uttala". Helt visst är denna form av gudsupplevelse icke beskärdd åt vem som helst — jag hade dock av Sadhu Sundar Singh det intrycket att han mottog sådana uppenbarelser — men även om de icke beskäras dig eller mig, så kunna vi dock få del av det förtroliga umgänge med vår Frälsare som han inbjuder sina lärjungar till i de nyss citerade orden. Det sker, då vi i börens, tillbedjans och betraktelsens stunder få vår hörsel skärpt till att uppfatta "den sakta susningen" av Herrens Ande. Till och med i sådana stunder äro ju icke misstag uteslutna. Vi kunna inbilla oss åtskilligt, och kyrkohistorien har att omtala ganska bedrägliga exempel på, huru människor i självrådigt enveten-

het gjort sig skyldiga till svåra missgrepp under åberopande av "den inre rösten", men om vi tillika söka klarhet genom Guds uppenbarelse i Ordet och ihågkomma, att Guds Ande aldrig bjuder oss handla i strid med de moraliska bud, som han för alla tider givit sitt folk, så äga vi däri en god motvikt mot förvillelser av detta slag. Det stilla lyssnandet efter "vad Fadern kungjort" kunna vi aldrig undvara. Vad vi på den vägen erfara hör till själens dyrbaraste skatter, och det gör oss mera dugliga för tjänaregärningen. Våra tankelinjer bringas i överensstämmelse med hans, och i hela vår umgängelse spåras något av den gudomliga naturen.

Karl Fries.

HJÄLP I RÄTT TID.

Vi få nu åter till Herrens ära i vår missionsgärning resa en hjälpen, den 46:te i ordningen, och vi rista på den samma inskrift som på alla de föregående: "Allt hitintills har Herren hjälpt oss." Och det har alltid skett efter Herrens ord. Hjälpen har alltid kommit i rätt tid. Vi ville därför nu på nytt offra lovets offer till honom, som under de många gångna åren låtit oss få skåda sina undergärningar: vår store Överstepräst.

Oändligt trösterikt är det för oss att han aldrig låtit våra svagheter utgöra hinder för sig att hjälpa, och då våra hjärtan på grund av våra svagheter fyllts av bävan och misströstan, har han alltid nådefullt låtit oss få känna sitt djupa medlidande. Och vi ha ej

blott haft skäl att skämmas för och sörja över svagheter utan också över otro, otrohet och synd på många sätt. Men där har han låtit sin barmhärtighet så överflödande komma oss till del. Medlidande och barmhärtighet ha vi fått mottaga och det av honom, som levat vårt liv, som kämpat vår kamp, som burit vårt kötts svaghet, som varit ensam och övergiven, som frestats av djävulen, ja, frestats i allting, som därför fullkomligt känner allt, som rör oss och vårt ökenliv, som allt fortfarande känner det så, som rörde det honom själv. Att komma ihåg detta ger åt hans medlidande och barmhärtighet en mycket stor ljuvlighet.

Huru har han ej velat lära oss att

vi få räkna med honom i allt, ja, att han vill att vi skola räkna med honom i allt ända intill slutet av vår pilgrimsvandring. Och han betygar för oss, att han nu sitter på nådens tron och väntar på att vi ofta skola ha ärenden dit. Till nådens tron. Kan väl någon ljuvligare inbjudan givas en om synd och brist medveten själ. Skulle vi ej med hjärtan fyllda av tacksägelse för att vi få gå dit, ständigt gå dit. Och vi manas att gå dit med frimodighet, ty där finns för oss en rikedom av barmhärtighet och av hjälp i rätt tid att få. Kunde vi blott minnas, hurudan vår Överstepräst är, som väntar oss där, och vad han där har i ordning för vår räkning, hur ljus skulle då ej framtiden te sig för oss i trots av allt skrämmande, som särskilt nu vill tränga sig på oss.

Löftet om det fria tillträdet till nådens tron och försäkran om att vi aldrig behöva känna att vi för ofta finnas där, samt att hjälp alltid finnes för oss, när vi komma dit, äro oskattbara förmåner för Guds barn. Men vi ha ock i vår erfarenhet fått vara med om trosprov, stunder då den hjälp, vi bedit om, dröjt och det synts oss som den rätta tiden vore förbi. För alla som vilja bero av Gud komma helt visst sådana tider. Det fick t. o. m. trons fader, Abraham, erfara. I sin svåraste prövning måste han vänta så länge på sin Guds ingripande, att han kan sägas ha fullbordat offrandet av sin Isak, löftessonen. Men där på Moria berg fick han se Gud, där fick han ock erfara, att Guds öga ej lämnade honom, och där blev Gud för Abraham den Gud som för-

ser. Hur föga beredda äro vi ej att såsom Abraham gå lydnadens väg och på denna väg offra allt vårt för Herren samt i stilla överlåtelse vänta på honom utan något annat att vila vid än hans befallning, hans ord och ledning. Det är stunder, då Herren vill låta se sig i sin härlighet. Det är stunder då vi förhärliga honom inför våra medmänniskor. Detta är också vägen att själv tillväxa i nåden och i vår Herres Jesu Kristi kunskap. "De som bida efter Herren hämta ny kraft, de få nya vingfjädrar såsom örnarna. Så hasta de åstad utan att uppgivas, de färdas framåt utan att bliva trötta." Mätte då också vi befinnas vara på Guds viljas väg under dagar som komma. Då skola vi få leva i den erfarenheten att vi få nåd till hjälp i rätt tid.

'Vänta efter Herren, stilla, o, min själ!
Han så gärna hjälper, han gör allting väl.

Hur allt skiftar här, Herren är dig när.

Och är nöden mycken, Gud dock större är.

Eviga trohet, tröst i all nöd,
Värdes mig bevara i liv och död."

Erik Folke.

Bedrövade själ! Sjunk ej för mycket ned i stundens ve och sorg. Fly till löftets klippa, åkalla Herrens namn och förbida hans hjälp. Det följer en vår på varje vinter och en soluppgång efter den mörkaste natt. De synliga tingen ändra gestalt. Det blir icke alltid, som det nu är. Ja, om du än känner dig såsom översvämmad av nöd, så att allt ditt hopp står under vatten, så minns tröstens ord: »Du skall förgäta din olycka, blott minnas den såsom vatten, som förrunnit.»

C. B—g.
(Ur Sanningsvitnet.)

S. M. K:s årsberättelse för dess 46:e verksamhetsår.

»Tjänen Herren med fruktan och fröjden eder med bävan.» Ps. 2: 11.

Det ges tider, då Herrens tjänare utföra sitt uppdrag under fruktan. Vi minnas t. ex. huru Paulus i 1 Kor. 2: 3 säger: »Jag uppträdde hos Eder i svaghet och med fruktan och mycken bävan.» Även under sådana förhållanden och känslor få vi alltså utföra Herrens uppdrag. Det må vara oss en tröst, då vi arbeta med fruktan. Även Paulus, den store hednissionären, fick göra sådana erfarenheter.

I Ps. 2: 11, som citerats härovan, uppmanas vi t. o. m. att tjäna Herren med fruktan. Sammanhanget där talar om att hedningarna larma och folken tänka fåfänglighet, om att jordens konungar resa sig upp och furstarna rådslå med varandra mot Herren och hans smorde. Dock är ej detta anledningen varför Herrens tjänst skall utföras med fruktan. Nej, »han som bor i himmelen ler, Herren bespottar dem». Är Gud vår tillflykt behöva vi icke frukta då hedningarna larma. Men *då Gud är så stor och mäktig är det på sin plats att vi tjäna med fruktan, som är sann gudsfruktan.* Vi behöva hylla Sonen, utföra tjänsten i ödmjuk lydnad för honom, under fruktan för att tjäna i egen kraft, på självväldigt sätt. »Tjänen Herren med fruktan.» — »Arbeten med fruktan och bävan på eder frälsning.»

*

Ha vi under gångna året tjänat Herren med fruktan? Och ha vi tjänat med *den rätta* fruktan? — Må Gud förlåta oss och rena vårt verk från alla döda gärningar! Må vi vid återblicken få nåd att fröjda oss med bävan! Och må vi under kommande dagar av Gud bli bevarade från all orätt fruktan och få nåd att tjäna vår store Gud i sann gudsfruktan.

Årsberättelse från Svenska Missionens i Kina verksamhet på fältet under året 1932.

»Kommen och sen, vad Gud har gjort; underbara äro hans gärningar mot människors barn.» Ps. 66: 5.

Dessa inledningsord uttrycka i sanning våra känslor som en sammanslutning av Herrens tjänare, då vi se tillbaka på det gångna året. Trots all vår egen svaghet och ofullkomlighet och trots alla hinder och svårigheter i de yttre förhållanden, under vilka vi arbetat, ha vi fått se så mycken framgång och välsignelse, att vi sannerligen förnummit, att Herrens hand varit över oss till godo. Det höves oss därför att börja denna årsberättelse med tack och lov till honom, som givit oss allt och utfört allt, som är av förblivande värde.

Missionärs-kåren.

Med alldeles särskild tacksamhet minnas vi Herrens beskydd under alla de farligheter, som öngivit Missionens medlemmar. Under det andra missionssällskap gjort svåra förluster genom rövares och kommunisters angrepp, ha vi fått i det närmaste ostört utföra vårt arbete, fastän även vårt eget fält hemsökts av dessa samhällets fiender. Våra kamrater Hugo och Marie och Margaret Linder voro i överhängande fara, då under deras besök på Kikungshan för sommarvila, den platsen överfölls av ett kommunistiskt rövareband, men lyckades hålla sig dolda i källarvåningen, till dess plundringen var över. Sedan kunde de sätta sig i säkerhet, under det att övriga missionärer på platsen bortfördes. Likaså skyddades de våra, när den från mellersta Kina fördrivna kommunistarmén efter ett plundringståg genom en del av vårt Honan-fält inbröt i Shensi. Våra kamrater på de närmast affekterade stationerna, Tungchow och Pucheng, underrättades att provinsregeringen ej kunde skydda dem, och uppmanades att sätta sig i säkerhet, vilket de

även gjorde och insatte för tillfället sina krafter i arbetet i Honan och Shansi. Den mera avsides belägna stationen Hoyang ansågs tryggare, och myndigheterna där rådde missionärerna att väl stanna kvar i staden, men ej företaga byresor o. s. v. En annan mer överhängande fara utsattes vi för genom den förskräckliga kolera-epidemi, som under sensommaren hem-sökte vårt fält. Tiotusentals människor föllo offer för densamma och däribland

anlänt till Kina, voro vi vid årets slut flera än vid dess början, och med 38 arbetare på listan i Kina manstarkare än vi varit på flera år. Alldenstund ett ovanligt stort antal kandidater äro under utbildning, våga vi också hoppas, att vi vad numerären beträffar ej skola behöva sjunka under nuvarande nivå, fastän åtskilliga av de äldre arbetarna inom en snar framtid torde komma att nödgas avgå från den aktiva listan.

Från Missionärskonferensen i Yuncheng 1932.

även några få troende samt en och annan av våra kinesiska medarbetare, men oss drabbade den icke. Även hälsotillståndet för övrigt har varit bättre, än vi med så många jämförelsevis ålderstigna eller annars fysiskt klena medlemmar av Missionen kunnat vänta. Endast fyra arbetare ha under året rest till hemlandet, och fastän två av dem förde med sig mycket avskräckande läkareutlåtanden, hoppas vi att flertalet skall kunna återvända till fältet. Som en kamrat återkommit till fältet från sin semester och sex nya medarbetare

Vad Missionens finanser angår, så ha våra behov fyllts på ett underbart sätt, trots de sedan några år tillbaka mångdubblade priserna på de flesta förnödenheter. Offervilligheten bland Herrens skaffare har med Guds välsignelse över dem och oss räckt till för allt det arbete, som vi letts att företaga. Till och med den vid konferensen 1931 planerade utvidgningen av evangelisationsverksamheten med nya tält och flera arbetare har kunnat utföras, och detta trots allt betryck i hemlandet såväl som härute. En sak, som

härvidlag hjälpt oss, har varit den oerhörda kursstegringen i utväxlingen av svenska penningar till kinesiska, vilken i viss grad borttagit höjningen i levnads-kostnaderna. Detta har dock ej satt oss i stånd att ge motsvarande höjning i våra kinesiska medhjälparens löner. Dessa, i synnerhet lärarnas, äro så väsentligt lägre än vad statsanställda i motsvarande förhållanden erhålla, att det innebär ett kännbart offer för våra medarbetare att stå kvar i Missionens tjänst, istället för att söka anställning i statens verk eller skolor.

Evangelisationsverksamheten.

Förr voro gästemottagning, gatukapell, gatuevangelium och marknadspredikan med åtföljande traktat- och bokspridning de viktigaste evangelisationsmetoderna. De två förstnämnda ha nu i det närmaste försvunnit ur bruk, emedan de ej längre locka de besökande. I allmänhet sagt kommer ingen numera till våra stationer av nyfikenhet utan av verkligt religiöst intresse eller av själviska motiv i hopp att vinna någon fördel. Särskilt arrangerade större möten, återigen, som annonserats medelst flygblad eller personliga inbjudningar eller äga någon särskild lockelse, såsom skioptikonföreläsningar o. d., samla alltid åhörare. Likaså äro i allmänhet söndagsgudstjänsterna väl besökta; på somliga ställen mer än de små kapellen kunna rymma, varför flera av dem redan måst utvidgas eller äro i stort behov därav. Vid större sammankomster, såsom församlingarnas vår- och höstmöten, är utrymmet regelbundet otillräckligt, men för sådana tillfällen kunna särskilda anordningar vidtagas. Svårare är det i en del lantförsamlingar, där inga särskilda gudstjänstlokaler finnas, utan hemmen upplåtas eller tältdukar uppspännas. Tältpredikan har nu i stort sett ersatt gatuevangelium och marknadspredikan och användes oftast i samband med husbesök och traktatspridning samt är ett synnerligen effektivt sätt att nå alla klasser och slag av människor. Då tälten i allmänhet stanna en eller två månader på samma plats, och enskild såväl som offentlig bibelförklaring ingår i

programmet, vinnas genom denna metod mera varaktiga resultat än genom tillfällig predikan. På Shansi-fältet och i Honanfu-distriktet ha flera fält varit i ständigt verksamhet med undantag av de hetaste och kallaste månaderna, och flera grupper av nyomvända ha bildats, vilka regelbundet samlas till gudstjänst och för mottagande av undervisning. Det systematiska fullföljandet av tältverksamheten genom besök och undervisning är en väsentlig del av denna arbetsmetod och kräver för ändamålet särskilt rustade arbetare. De tider på året, då tälten ej kunna lämpligen användas, få även tältpredikanerna ägna sig åt detta fortsättningsarbete. Därjämte söka de även föra de nya troende tillsammans med äldre grupper och församlingar för att åstadkomma organisk sammanhållning. I V. Honan och på större delen av Shensi-fältet har det under året mestadels av olika skäl varit omöjligt att bedriva tältpredikan, men i stället ha grupper av predikanter längre eller kortare tider vistats på olika orter och i stort sett utfört liknande arbete. Även därifrån har det inberättats goda resultat. Så meddelade några kvinnliga arbetare nyligen, att de under den förflutna hösten fått se ett femtiotal komma till avgörelse och bekänna sin tro på Herren. Den kvinnliga insatsen i tältverksamheten liksom även i det regelbundna stationsarbetet består huvudsakligen i husbesök och personliga samtal, varunder de bästa möjligheterna ges att nå fram till kvinnorna med frälsningens budskap.

Vad bokspridning beträffar är det numera svårt att sälja evangelier och traktater på trakter, där långvarig evangelisationsverksamhet bedrivits, emedan folk i allmänhet hört och läst så mycket kristlig förkunnelse, att de flesta tro sig veta allt som kan sägas i den vägen. Däremot är det mera intresse i bergstrakterna och andra mera obesökta bygder. Där är det också i allmänhet mer religiöst sinne och buddhaismen har på visst sätt förberett jordmänen. Evangelium tilltalar dessa samvetsömna människor mer, än vad som är fallet i städerna och på slättbygden

överhuvud, och de äro, såsom förut med den hedniska kulten, även mer beredda att understödja kristlig verksamhet, underhålla möteslokaler o. d.

På nästan alla missionens stationer ha vid olika tillfällen hållits serier av evangelistiska möten för olika samhällsklasser. Under tiden efter det kinesiska (numer olagliga) nyåret höllos i stor utsträckning massmöten i städer och byar, till större delen ledda av grupper av frivilliga predikanter och med den kristna skolungdomen som ledare av sängen. På vissa platser har julottan vuxit in i folkmedvetandet och samlar stora skaror, liksom även en gudstjänst om aftonen. Eleverna i Evangelistskolan ha uppehållit regelbunden, till synes fruktbarande, bypredikan i trakten kring Yuncheng och även under ferierna deltagit i arbetet på sina respektive hemorter. Mot slutet av året besöktes Honanfu och Yuncheng av några kinesiska resepredikanter av en förening kallad »Betelskaran» från Shanghai. Dessas allvarliga väckelsepredikan tillsammans med deras för våra förhållanden ovanliga livlighet i uppträdande och dramatiska framställningssätt gjorde ett djupt intryck både på kristna och utomstående, och vi hoppas detta skall bli till varaktig välsignelse och bära frukt i livet.

Församlingslivet.

Den evangeliserande verksamheten är till stor del beroende av frivilliga arbetare eller organiserat bistånd från församlingarnas sida, och är därför i stort sett en måttstock på livaktigheten inom församlingarna. Med vissa undantag, särskilt för mellersta Honan-distriktet, där mera självständighet framkallats av de särskilda förhållanden, varunder verksamheten bedrivits, har församlingarnas insats i evangelisationsarbetet mestadels gjorts i anslutning till missionens utåtriktade verksamhet. Att så har kunnat ske, trots den politiska spänningen, är för oss ett glädjande bevis på det goda samförståndet mellan de kinesiska kristna och oss utlänningar. Denna insats har även å ena sidan gjort missionens arbete mera

omfattande och å den andra satt oss i stånd att nå fram till de enskilda på ett helt annat sätt, än som varit möjligt enbart med missionsanställda arbetare. Den har öppnat nya områden för evangelium och fördjupat församlingarnas ansvars-känsla i förhållande till deras eget underhåll och kristendomens utbredande. Denna ansvars-känsla har i de smärre grupperna huvudsakligen givit sig uttryck i personligt arbete och anskaffandet av egna gudstjänstlokaler och dessas underhåll. På platser där de omvända varit i tillräckligt stor majoritet eller ägt övervägande inflytande ha tempel rivits och materialierna använts till utvidgning eller uppförande av kapell. Det har t. o. m. hänt att ett tempel helt enkelt rengjorts från avgudarna och ordnats såsom gudstjänstlokal för platsens församling under namnet »Lantbrukarnas bönehus». I mera utvecklade församlingar ha vid nyårstiden eller andra lämpliga tillfällen organiserats frivilliga predikantgrupper; medel ha insamlats till underhållande av egen tältverksamhet eller tältpredikanter i samarbete med Missionen; plan för frivilliga gudstjänstledare på utstationer och predikoplatser fungera inom vissa områden; skolor underhållas med eller utan understöd från missionens sida. På ett par ställen har missionsverksamhet upptagits utanför det egna distriktet eller på mera försummade platser inom detsamma. Även om det ännu fattas mycket i samordnandet av dessa olika verksamhetsgrenar, så äro de dock var för sig så många livsytringar och därför något att tacka Gud för. Ökningen i antalet under året döpta, hela summan är nu över 600, är också i ej ringa mån att tillskriva denna frivilliga eller av församlingen eller grupper underhållna verksamhet i anslutning till missionens arbete.

Emedan det Nationella Kristna Rådet har en viss patriotisk prägel över sig, har det på några håll uppfattats såsom opatriotiskt att församlingen och missionen tagit avstånd från denna organisation. Detta har lett till att i ett par fall orden »självständig eller »Kinas Kristna Kyrka» lagts

till lokala församlingars namnbeteckning i stället för Synodens namn. Motsättningen håller emellertid på att undanrödjas genom framhävande av det förhållandet, att synoden och missionen ingalunda önska

nas inordnande i ett kontrollerande system äro vi emellertid alltfört i en svag ställning. Likaså är församlingarnas inre kyrkotukt en av de svaga punkterna, vilket är ett av tidens tecken. Med den all-

utöva obehörigt tryck, utan blott hjälpa de enskilda församlingarna till sannt oberoende genom utbyte av andliga gåvor. Därför har ej heller någon utbrytning kommit till stånd. Beträffande församlingar-

männa laglösheten för ögonen kan man ej undra på, att ju mera fristående en gren av organisationen är, dess svagare är tukten gentemot dess medlemmar. Därför är det ett av våra trängande problem

att få till stånd en tillfredsställande metod för ingripande från de större sammanlutningarnas ledning, där en mindre enhet kommer till korta beträffande kyrkotuktens utövande. Att sådan kontroll skall skötas eller igångsättas av missionen kan ej i längden vara till församlingens bättnad.

En rörelse av ytterligt individuell natur pågår på vissa trakter, vilken syftar på troslivets omsättande i personlig erfarenhet. Den har i en del fall åstadkommit ett förinnerligande av gudsförhållandet, men ej alltid ett fördjupande. I den mån den är äkta, skall den nog komma till rätta även beträffande överdrifterna och tillföra församlingen ny kraft och ett rikare innehåll i gudstjänstlivet.

Den allmänna fattigdomen och det förhållandet, att de kristna i allmänhet tillhöra de fattigare folklagren, har hållit utvecklingen tillbaka vad angår församlingens självunderhåll och bekostandet av dess utåtriktade verksamhet. Upprepade missväxtår ha ytterligare förvärrat detta förhållande, alldenstund en väsentlig del av medlemskapet utblottats på allt och blivit beroende av nödhjälp för sitt livsuppehälle, vilket ej lämnat mycket övrigt för kristlig verksamhet. Nödhjälpen har i stor utsträckning förbundits med den undervisande verksamheten, antingen genom bespisning vid bibelkurser o. s. v. eller understöd åt fattiga skolbarn. Med alla sina nackdelar synes denna form av utdelning ge bästa möjligheterna att betjäna de fattiga även i andligt hänseende.

Ännu en hämsko på utvecklingen ligger i det förhållandet att sådant som medför direkt fördel för den egna gruppen eller innebär påtaglig, omedelbar vinst och i allmänhet något nytt alltid är mera tilltalande än underhållandet av ett igångvarande arbete eller bestridandet av omkostnader för en större sammanslutning. Här ligger till en stor del orsaken till att sådana behov som infödda pastorers underhåll och förvärvandet av lägenheter för gudstjänstlokaler och annat försam-

lingsbruk framkallat mindre offervillighet än utstations- och fältarbete.

Skolverksamheten bland barn har nästan utan undantag bedrivits i skilda goss- och flickskolor. Blott ett par skolor med samundervisning ha på grund av särskilda omständigheter stått utanför systemet. Fördelningen av missionens bidrag till goss-skoleverksamheten — d. v. s. till lärarnas avlöning — har de senare åren verkställts av Synoden med ledning av skolkommitténs undersökning och förslag. I flickskolorna ha alltså större bidrag till elevens underhåll varit nödvändiga, varför det ej har ansetts lämpligt att överlåta den grenen av verksamheten åt församlingarnas ledning. Synodens skolinspektör har emellertid med missionens delat tillsynen över all vår skolverksamhet.

Skolproblemet är i flera avseenden ytterst komplicerat. Ekonomiskt sett ha församlingarna ej råd att underhålla skolorna, alldenstund skatt indrives för stats-skolorna från kristna såväl som icke kristna, och det är blott Missionens bidrag, som gör det möjligt att hålla skolorna i gång. Å andra sidan kunna varken vi eller de kristna kineserna utan vidare finna oss i, att barnen berövas kristendomsundervisningen och den kristliga fostran, och likväl är skolornas subsidiering en form av understöd åt församlingarna, vilket innebär ett icke önskvärt beroende. Församlingarnas ekonomiska svaghet medför även att ofta nog för lönnens skull underkvalificerade lärare anställas, vilket menligt inverkar både på undervisningen och den kristna skolverksamhetens anseende, samt kan ge anledning till ingripande från statens skolmyndigheter. Vidare är det till namnet allmän skolplikt, och detta innebär skyldighet att sända barnen till av staten erkänd skola. Emedan sådant erkännande förutsätter religionslöshet äro missionens och församlingens skolor dock ej inregistrerade, fastän vi i allmänhet följa en kurs, som med tillägg av kristendomsämnet ungefär motsvarar den av staten föreskrivna. Därför kunna våra betyg ej

godtagas för uppflyttning i högre klass i en inregistrerad skola eller såsom kvalifikation vid sökande av anställning, och om avoga ämbetsmän eller kristendomsfientligt politiskt parti kommer till makten, kunna skolorna utan vidare stängas. För tillfället existera de på nåd, och man ser genom fingrarna med de kristnas passiva motstånd mot det lagstadgade skoltvånget, emedan det i alla fall är bättre att barnen gå i oregistrerad kristen skola, än att de ej få någon skolundervisning alls. Allt detta innebär dock en motsättning mellan plikt och samvete, som ej är önskvärd och torde avtrubba den under alla förhållanden ej synnerligen starka rättskänslan bland de kristna, på samma gång som det lätt kan medföra, att barnen känna sig ha berövats något av sina personliga rättigheter genom att ej sändas till erkänd skola. Om ingen förändring inträffar torde missions-skolan i vanlig bemärkelse ej länge kunna bibehållas. I så fall måste nya anordningar vidtagas för att tillgodose behovet av kristlig undervisning och fostran för de troendes barn, kanske ferie- och aftonskolor, samt framför allt söndagsskolan.

Denna sistnämnda form av undervisningsverksamhet har under det gångna året väsentligen uppdrivits under det intimaste samarbete mellan missionens och församlingens för ändamålet tillsatta förtroendemän. Den avser att hjälpa ej blott barnen utan även den uppväxande ungdomen och de äldre samt att i huvudsak lita på och framfostra frivilliga arbeta-skrafter och gåvor. Den är en av de mest lovande formerna av självverksamhet, fastän den, vad de lokala församlingarnas initiativ beträffar, ännu är i sin linda.

En nyhet har under året hänt i samband med församlinglivet, i det att en hel grupp kristna tillhörande Baptistförsamlingen införlivats med församlingen i Pucheng. Redan för flera år sedan hade de framställt en begäran om att mottagas av vår mission, men som deras moderförsamling i Shantung uppehöll förbindelsen med dem, kände vi oss ej fria att föranstalta ett sådant avsondrande. Se-

dan ha de emellertid lämnats alltmer åt sig själva utan vård och undervisning, och när förnyad framställning gjordes, hänfördes saken till församlingsorganisationen. Denna ansåg, att denna spillra av en avlägsen kyrka, får utan herde, borde ges den hjälp, som ligger i församlingens gemenskap och själavård, varför det beslöts, att deras anhållan skulle beviljas. Detta är första gången intagande i församlingen skett av annat än enskilda individer på personlig trosbekännelse.

Kinesiska medarbetare. De utländska arbetarnas ringa antal har gjort det omöjligt för de flesta av oss att i så stor utsträckning som vi skulle ha önskat ägna oss åt den direkta missionsverksamheten. Vi ha måst ge vår mesta tid åt undervisning, handledning och tillsyn av våra infödda medarbetare. Huvudparten av arbetet utåt har därför utförts av dessa, avlönade eller frivilliga, medhjälpare. Följaktligen har sådana utrustande för olika uppdrag varit en av de viktigaste uppgifterna för oss som mission. För att fylla de olika behoven i de olika grenarna av verksamheten ha vi därför hållit särskilda utbildningskurser för lärare och lärarinnor, för evangelister och för bibelkvinnor samt dessutom bibelkurser och uppbyggelsekonferenser för församlingsledare. De förstnämnda samlades till en huvudsakligen pedagogisk kurs på fjorton dagar under vinterferierna med föredrag och diskussioner i dithörande frågor, kristendom, psykologi, metodik m. m., mönster- och kritik-lektioner samt uppbyggelsemöten. Under sommaren hölls en längre kurs för evangelister, huvudsakligen bibelstudium och dithörande ämnen. Innan den planerade kursen hann avslutas måste de skingras med anledning av koleraepidemien, som just då hemsökte fältet. Även i sin avkortade form var den dock deltagarna till hjälp i deras strävan att bättre rusta sig för att kunna utföra ett bättre arbete. För bibelkvinnorna hölls under gamla kinesiska årets sista månad liknande kurser med en eller

två klasser enligt en sexårig, progressiv plan, fördelade på flera platser, emedan det är så svårt för dem att färdas, särskilt vintertid. I syfte att göra det lättare för medarbetarna att använda sig av dessa tillfällen till förkovran har missionen gett såväl resebidrag som ett tillskott för betäckande av merkostnaden för deras personliga underhåll under tiden. Omkostnader för särskilda ledare och talare hava naturligen även bestritts av missionsmedel. Vid sidan av sitt huvudsyfte ha dessa kurser även tjänat som en sammanhållande kraft i arbetet på vårt geografiskt och politiskt så splittrade fält, och tillfällena till utbyte av erfarenheter i arbetet under olika förhållanden har säkert gjort hela verksamheten så mycket rikare och allsidigare.

En mycket kännbar brist har förefunnits i vårt arbete alltsedan vi 1927 nödgades stänga seminarierna för män och kvinnor, vilka dittills försett oss med många av våra bästa unga krafter inom olika verksamhetsområden. Fastän vi med tacksamhet använt oss av åtskilliga andra missioner tillhörande bibelinstitut och liknande institutioner för utbildande av arbetare i kristlig verksamhet, sakna de sålunda utbildade samhörighetskänsla inbördes och med arbetet på fältet, varjämte arbetsmetoder och ideal ofta äro ganska avvikande från varandra. Det har också syntts synnerligen önskvärt att på vårt eget fält i någon mån pröva förutsättningarna hos de unga, som äro påtänkta för utbildning på avlägsnare orter. I syfte att i någon mån fylla dessa behov har under året påbörjats en provkurs för unga män med ledare- och läraregåvor. Om detta försök visar sig tillfredsställande, hoppas vi ånyo kunna upprätta en mera permanent utbildningsanstalt för evangelister med sådana utvidgningsmöjligheter, som behov och tillgångar kunna giva vid handen. På liknande sätt ha de fem kvinnoskolorna, som varit i verksamhet under året, bredvid sin ursprungliga uppgift att bibringa troende kvinnor i allmänhet mera bibelkunskap och allmänbildning, även tjänat som förberedande

för bibelkvinnokallet i en del fall, där särskilda förutsättningar funnits. Möjligen kan en av dessa skolor framdeles utvecklas med en högre kurs för elever, som i de lägre skolorna visat lämplighet för vidare utbildning, och sålunda bidra till förse stationerna och församlingarna med bibelkvinnor.

Fastän det gångna året, som av det ovanskrivna synes, ej varit utan nöd och svårigheter, missräkningar och tillkortakommanden, har det ej syntts nödigt att i denna redogörelse för årets arbete särskilt dröja vid dem. Vad här ovan avsetts att framhålla är snarare vad som gjorts och något av resultatet, samt vad vi syftat åt med vår gärning. I allt detta har Herrens hand varit över oss till godo, och viingo sluta året med tacksägelse, samt kunnå nu med tillförsikt se framtiden an. Han som hittills uppehållit och välsignat oss, har alltfört beredda gärningar för oss att tråda in uti och skörda att bärga.

Swedish Mission,
Yuncheng Sha. China.
Mars 1933.
Carl F. Blom

Verksamheten i hemlandet.

Då vi förra året vid årsmötet stannade inför ämnet »45 år», framhöll missionsföreståndaren, att vi under denna tidsperiod inom S. M. K. fått se Guds under, uppenbarelsen av hans kraft, samt nåd och barmhärtighet. Detsamma gäller även S. M. K:s 46:e verksamhetsår. Vi ha under detta år också i hemarbetet fått se Guds under och vara föremål för hans nåd och barmhärtighet.

Kommittén. Kommittén för Svenska Missionen i Kina har sedan förra årsberättelsen skrevs ej undergått någon förändring.

Kommitténs funktionärer äro: Doktor *Karl Fries*, ordförande; missionsföreståndare *E. Folke*, vice ordförande, och direktör *H. Hallencreutz*, kassaförvaltare. Missionssekreterare är missionär *M. Lindén*.

Kommitténs *arbetsutskott* består av följande personer: Doktor *Karl Fries*, missionsföreståndare *E. Folke*, rektor *Joh. Rinman*, direktör *H. Hallencreutz* och missionär *Aug. Berg* såsom ordinarie ledamöter samt musikdirektör *H. Gillgren* och komminister *Joh. Lindberg* såsom suppleanter.

Förteckning på kommittén i sin helhet återfinnes på sid. 130 i detta nummer av vår missionstidning.

Kvinnokommittén. Inom S. M. K:s Kvinnokommitté ha under året inga förändringar ägt rum.

Avliden revisor. Endast några dagar efter årsmötet 1932 avled en av de vid mötet valda revisorerna, direktör *F. T. Otsson*. Den 15 april 1896 undertecknade denne vår vördade och trofaste vän för första gången en S. M. K:s revisionsberättelse, den första av 37, ty ända sedan 1896 har han troget tjänat i denna uppgift. Vi tacka Gud för vad han givit oss genom denne sin tjänare. Välsignat vare hans minne!

Missionärs-kandidater. Sex nya missionärer hava under 1932 utsänts till Kina, nämligen *Ake Haglund*, *Erik Malm* och *Carl-Gustaf Nordberg* samt fröknarna *Ingrid Berg*, *Gudrun Boqvist* och *Gerda Gustavsson*. De ha under vintern vistats på Kina Inlandsmissionens språkskolor i Anking och Yangchow och ha troligen nu anlänt till vårt arbetsfält.

Fröknarna *Hanna Lundberg* och *Astrid Löfgren* hava fått sina ansökningar om att få utgå såsom S. M. K:s missionärer beviljade. Dessutom ha liknande ansökningshandlingar inkommit från två andra ungdomar, fastän dessa ej ännu hunnit bliva slutbehandlade av Kommittén. Vårt hopp är alltså att även i år få sända en välbehörlig förstärkning till de våra i Kina.

Beslut om antagande av nya missionärer sker under känslor av glädje och tacksamhet, men även, och det ej minst

i dessa tider, under känslor av bävan och ansvar. Det ger så rik anledning till tacksamhet, då Gud besvarar våra böner och manar de unga att överlämna sig åt Gud för hans verk på vårt fält. Men förhållandena äro sådana, att känslor av bävan och ansvar också mäktigt gripa Kommitténs ledamöter såväl som alla, som på ett eller annat sätt bära missionsarbetet. Oron och nöden i Kina såväl som de svåra tiderna härhemma äro ägnade fylla oss med bävan. Känslorna av bävan och ansvar få dock ej förlama oss, så yttrades vid ett sammanträde, utan i stället sporra oss till bön och iver ifråga om att göra vår insats.

Andra unga män och kvinnor ha meddelat oss, att de tro sig vara kallade till missionärsuppgiften på vårt fält. Vi tänka även på dem med glädje och tacksamhet, ty vi behöva allfort nya krafter. Må alla dessa »nya» få vara inneslutna i missionsvännernas kärleksfulla hågkomst. såsom »de gamla» fått och få vara det.

Missionärer, som kommit hem. Sedan förra årshögtiden hava fyra av våra missionärer hemkommit från Kina, nämligen: missionärs-paret *Malte och Ida Ringberg* samt fröknarna *Maria Nylin* och *Berta Flodberg*. Missionärs-paret *Axel och Anna Hahne* befinna sig för närvarande på hemväg.

Missionärer, som utrest till Kina. Under september 1932 återvände fröken *Ingeborg Ackzell* till Kina och i hennes sällskap »de sex nya»: *Ingrid Berg*, *Gudrun Boqvist*, *Gerda Gustavsson*, *Ake Haglund*, *Erik Malm* och *Carl-Gustaf Nordberg*.

Rubriken över referatet från det möte, då dessa sade farväl före avresan, var i vår missionstidning formulerad så: »Samlade till lovsång och bön.» Det betonades nämligen med särskild kraft, att vi vid det tillfället hade så mycket att prisa Gud för, och att vi också hade stort behov av att bedja Gud om stora ting. Må våra missionärer ofta vara en anledning för oss att samlas till lovsång och bön!

Missionärer, som utträtt ur S. M. K. Missionärsparet *Ossian och Edith Beinhoff* hava under det gångna året, på grund av att det ej längre synes kunna tänkas såsom en möjlighet, att de åter skola kunna utresa i S. M. K:s tjänst, på egen begäran utträtt ur S. M. K. På grund av ingången förlovning har även fröken *Minnie Nicholson* på egen begäran utträtt ur Missionen.

Vi tacka Gud för vad dessa våra medarbetare varit för oss och för att vi alltfört få äga gemenskap med dem, fastän de ej längre äro våra missionärer. Välsigne Herren dem alltfört, och göre han dem till stor välsignelse!

Möten. Under år 1932 hava i likhet med föregående år missionshögtider firats på olika platser. Andra möten, mindre i fråga om tillslutning men kanske ej av mindre betydelse, hava ock anordnats.

Bland mötena i Stockholm vilja vi först erinra om våra *bönemöten*. De hava såsom föregående år hållits på tisdagskvällarna i Betesdakyrkan. Dessutom ha vi under detta år gjort en ny början, i det att bönemöten anordnats på S. M. K:s expedition varannan fredag kl. 2 e. m. — Tillslutningen till bönemötena kunde hava varit större, men vi äro i alla fall synnerligen tacksamma för dessa tillfällen till gemensam bön och för vänner, som begagnat sig därav och varit med oss i bön. Och denna känsla av tacksamhet omfattar också alla förebedjande vänner på andra orter än Stockholm.

De månader, då så kunnat ske, och då andra större S. M. K.-möten ej anordnats i Stockholm, hava s. k. *månadsmöten* anordnats på K. F. U. M. i Stockholm. Dessa möten hava varit mycket väl besökta, och vi ha genom dem fått stor och rik uppmuntran.

Trettondagens möte i Betesdakyrkan samt *Försäljningen för S. M. K.* äro högtidsdagar i Stockholm, som vi minnas med glädje och tacksamhet. Försäljningen, som hölls den 18 nov. på K. F. U. K.,

Brunnsgatan 3, inbringade även i år mer än 5,000:— kr. netto, och sparbössorna, som tömdes på trettondagen, gav oss tillsammans med då framburna offergåvor kr. 1,115:64. Dessa dagar gävo även rik andlig behållning. För allt tacka vi Gud och i samband härmed även för sparbösesmedel och offergåvor från andra platser. Och till alla våra vänner, som vid dessa och liknande tillfällen varit Guds skaffare, uttala vi ett varmt och innerligt tack.

År 1932 var ett hittills enastående år i S. M. K:s historia, i det att vi aldrig förr på ett år anordnat *missionärsavskiljningar* på sex olika platser, nämligen: Stockholm, Jönköping, Östersund, Tännö, Norrköping och Örebro. Flera än sex nya missionärer ha tidigare utsänts på ett år, men aldrig förr ha vi haft så många missionärsavskiljningar på ett år. Och vi räkna det såsom en stor förmån att ha fått bära sådant vittnesbörd på så många platser om att Guds verk i Kina alltfört pågår och om att det ännu finnes unge män och unga kvinnor villiga att inviga sina liv för Herrens tjänst i detta så hem sökta land.

Bibel- och Ungdomsveckorna under år 1932 måste ock få ett omnämnande i årsberättelsen. Den första hölls i Grycksbo, där det som bekant finnes ett pappersbruk. Detta gav anledning till följande ord i referatet: »Säkert blev det allas vår bön, att Gud ville taga oss i oss själva usla, odugliga syndare och genom sin reningsprocedur låta oss bliva rena, vita papper, på vilka han kan skriva om sina dräpliga gärningar.» De orden äro ett uttryck för något av vad man kände under den veckan. — Den andra veckan hölls i Säter vid Jonscred nära Göteborg. Även ur referatet från de mötena må ett belysande citat anföras. Det säges om deltagarna: »Det som fört dem samman var längtan efter klarhet i förhållandet till vårt livs Gud, behovet av ett större mått av Guds segerkraft och önskan om ljus och ledning över Guds tanke med avseende på platsen, där han ville ställa sina tjänare och

tjänarinnor. Skulle de få vad de önskade? Skulle ljus gå upp för längtande hjärtan, ny kraft komma de trötta till del och klarhet nås över Guds plan med livet? *Ja, ty Herren var där!* — — Han bröt ned själviskhetens och egenviljans hinder, och det sker ej utan smärta. Det var nog mer än en, som fick smaka det lidandet. Men det skedde för att den himmelske Fadern skulle kunna låta sin välsignelse i ännu rikare mått komma sina barn till del.»

I detta sammanhang må ock erinras om »Kinalänkmöten» både i Stockholm och på andra orter. Genom dem har intrycken från »veckorna» vidmakthållits och, vi tro så, även fördjupats, i det att vi med varandra fått dela både glädje och sorg, frid och oro, samt bära allt i gemensam bön och tacksägelse till nådens tron.

Även detta år hava vi ock fått medverka vid adventsmötet i Skellefteå och påskmötet i Mariestad samt andra större möten på olika platser.

Alla dessa och många andra möten minnas vi med tacksambet och glädje. Vi hava vid dem fått mottaga så rik välsignelse från Gud, och vi hava också fått röna så mycken uppmuntran genom missionsvännernas därvid visade kärleksfulla intresse. Till dem som upplåtit lokaler såväl som till dem som i sitt hjärta berett oss rum (och ofta ha de två sakerna förenats) frambära vi härmed vårt varma och uppriktiga tack.

Reseverksamheten. Även reseverksamheten har under det gångna året bedrivits i ungefär samma utsträckning som föregående år. Många platser i vitt skilda delar av vårt land hava därvid fått besök av hemmavarande missionärer och hemarbetare, tillhörande Svenska Missionen i Kina.

Mycken uppmuntran har beretts dem, som sålunda fått tillfälle besöka Herrens och missionens vänner. Många gripande bevis hava de fått se på missionsvännernas kärleksfulla och trofasta uthållighet. Ofta tacka vi därför Gud för de vänner

han givit oss. Nu ville vi även begagna tillfället till att i vår årsberättelse giva uttryck för vår tacksamhet, detta ej minst på grund av den gästfrihet och kärlek våra sändebud fått röna.

Missions-expeditionen. Arbetet på missionsexpeditionen har utförts i likhet med föregående år.

Missionsföreståndaren *Erik Folke*, missionssekreteraren *M. Lindén*, kassören fröken *Lisa Blom*, biträdande kassören fru *Svea Pettersson* samt stenografen fröken *Vera Axelsson* hava tjänstgjort i detta arbete. Dessutom har reseombudet kandidat *Gust. A. Österberg* tidvis även i år tjänstgjort på expeditionen.

Huru mycken glädje och uppmuntran, som i detta arbete under gångna året kommit oss till del, kan ej med ord beskrivas. Väl är det sant, att vi i detta arbete få känna nöd, att mängden troskamp där måste utkämpas, men vid en återblick är ändå nåden, hjälpen, glädjen oändligt mycket större.

Glädje och uppmuntran har kommit oss till del genom gåvor och brev samt genom personliga besök på expeditionen. För allt bedja vi att få uttala vårt varma tack.

Missions-hemmet. Verksamheten på Missionshemmet vid Duvbo har fortgått ungefär såsom föregående år. Såsom ordinarie föreståndare för Missionshemmet har missionärsparet *August* och *Augusta Berg* tjänat.

Missionsvännerna ha även under det gångna året i stor kärlek ihågkommit missionshemmet och på olika sätt givit det sitt stöd. Vi bedja därför att till dem, som på ett eller annat sätt visat sitt kärleksfulla intresse för hemmet, få uttala vårt varma och innerliga tack.

Missionens publikationer. *Missionstidningen Sinims Land* har under det förlutna året utgivits efter samma plan som föregående år. Antalet prenumeranter har inneverande år något ökats. Missionskalendern »*Hans Stjärna i Östern*» har också utgivits som vanligt.

Den i föregående årsberättelsen omnämnda broschyren »Frågor och svar om Kina» av fröken *Ingeborg Ackzell* (pris 75 öre) har utgivits i en ny upplaga. Likaså har »Ämnena för bön med tacksägelse» utkommit i en ny upplaga. Den sistnämnda, som innehåller upplysningar om Svenska Missionen i Kina till vägledning i förbön, erhålles på begäran kostnadsfritt från expeditionen.

För hjälp med spridning av S. M. K:s publikationer äro vi synnerligen tacksamma. Vi förstå, att det arbetet ofta är nog så påkostande, och att det kräver uthållighet. Men betydelsen därav är säkert mycket stor. Må Gud därför välsigna dem, som så bistå oss, med glädje i arbetet och nåd till att uthålligt fortsätta i uppgiften. Ett varmt tack bedja vi att få uttala till alla dessa vänner.

Vårt dagliga bröd. Även under det gångna året har, såsom framgår av revisionsberättelsen, behoven i ekonomiskt hänseende blivit fyllda, så att vi för var dag erhållit vårt dagliga bröd. Gåvomedlen ha under 1932 varit något större än under 1931. Detta är i sanning en stor nåd, för vilken vi ha all anledning att tacka vår himmelske Fader. Och även till alla dem, som fått nåd att vara Herrens skaffare, stå vi i stor tacksamhetsskuld. Herren löne och välsigne dem alla!

S. M. K:s ombud. Följande ombud ha va under verksamhetsåret fått sluta sitt jordeliv: Lantbrukare *Erik S. Eriksson*, Vingåker; folk-

skollärare *A. Nilsson*, Örebro; kamrer *G. Svensson*, Lidköping; lantbrukare *L. Werner*, Mariestad; kronojägare *J. Aström*, Hålland; lärarinnan fröken *Hanna Cederwall*, Sandhem; fru *M. Karlsson*, Kristdala.

För deras insats i vårt arbete tacka vi Gud. Välsignat vare deras minne!

*

Följande personer hava under året kallats att bliva ombud för Svenska Missionen i Kina: Komminister *E. O. Beinhoff*, Ockelbo; artisten *A. Goës*, Billdal; sekreterare *Erik Olsson*, Göteborg; kontorschef *Knut Rinman*, Göteborg; komminister *K. G. Rylander*, Högboda; köpman *Alex. Wahlström*, Göteborg; fröken *Maria Andersson*, Alvdalen; fru *Märta Edstam*, Göteborg, samt fröken *Elin Ling-Wennerus*, Lidköping.

* * *

Så har då S. M. K:s 46:e verksamhetsår givit rik anledning till tacksägelse. Må därför våra förebedjande vänner förena sig med oss i att tacka Herren för all hans fadersomsorg om oss. Och även till våra vänner stå vi, såsom i det föregående upprepade gånger antytts, i stor tacksamhetsskuld. Vi bedja därför: Mottagen ett varmt tack för värdefullt bistånd och gott samarbete! Må Gud bevara oss alla från att förlora frimodigheten och giva oss nåd till uthållighet. »Om vi icke uppgivas, så skola vi, när tiden är inne, få inbärga vår skörd (Gal. 6: 9). »Så kasten nu icke bort eder frimodighet, som ju har med sig stor lön» (Hebr. 10: 35).

REVISIONSBERÄTTELSE.

Undertecknade, utsedda vid Svenska Missionens i Kina senaste årsmöte att som revisorer granska Missionens räkenskaper och förvaltning för år 1932, få här-

med efter fullgjort uppdrag avgiva sin redogörelse.

Missionens inkomster och utgifter samt den ekonomiska ställningen vid årets slut framgå av följande översiktliga tablå:

Behållning från 1931:

På bank inestående:		
Missionsbems-		
fonden	8,332: 17	
S. Sundins		
fond	3,000: —	
S. M. K:s Pen-		
sionsfond...	974: 90	
Rob. Barn-		
hemsfond...	1,000: —	
G. och A.		
Svenssons		
fond	2,000: —	
Emelie Åker-		
lunds fond	2,466: 47	
Allm. Mis-		
sionsmedel	<u>2,918: 21</u>	20,691: 75
Kontant i kassan	11: 92	
Obligationer, aktier och		
inteckningar	<u>109,588: 07</u>	130,291: 74

Inkomster:*Gåvomedel:*

Allm. missionsmedel...	147,660: 60	
Särskilda missionsända-		
mål	25,427: 01	
S. M. K:s Pensionsfond	<u>1,400: 50</u>	174,488: 11

Inkomst av tidning och bokförlag:

Pre-n-medel för tidnin-		
gen	5,075: 05	
Sålda böcker och kalen-		
drar	<u>2,511: 31</u>	7,586: 36

Räntemedel:

Utdelning och räntor		
på obligationer, aktier		
och teckningar ...	6,100: 26	
Kursvinst	1,043: 52	
Bankräntor	<u>844: 08</u>	7,987: 86
		Kronor 320,354: 07

Utgifter:

Missionsarbetet i Kina,		
missionärens och mis-		
sionärskand. underh.		
samt resor till och		
från Kina.....	<u>108,591: 38</u>	
Transport		108,591: 38

Transport 108,591: 38

Särskilda missionsme-		
del uts. till Kina ...	26,588: 49	
Hemarbetares under-		
håll, missionsresor i		
hemlandet, omkostn.		
för exp., annonsering		
m. m.	<u>37,997: 35</u>	
Omkostn. för Missions-		
hemmet, Duvbo	2,084: 42	
Utbet. till d.o, ränte-		
medel	<u>116: 85</u>	175,378: 49

Kostn. för tidn. och bokförlag:

Tryckning och exp. av		
tidningen	6,840: 65	
Tryckning för bokförl.	<u>1,826: 60</u>	8,667: 25

S. M. K:s Pensionsfond:

Utbet. enl. särskilda		
bestämmelser		700: —

Behållning till 1933:

På bank inestående:

Missionshemsfonden ...	723: 87	
A. Koskulls fond	2,000: —	
S. Sundins fond	3,000: —	
S. M. K:s Pensionsfond	4,105: 90	
Rob. Barnhemsfond ...	1,540: 25	
G. o. A. Svenssons fond	2,000: —	
Emelie Åkerlunds fond	2,466: 47	
Allm. missionsmedel...	<u>1,928: 97</u>	17,763: 46
Kontant i kassan	145: 23	
Obligationer, aktier och	<u>intekn....</u>	<u>117,699: 64</u>
		Kronor 320,354: 07

Tillgångar den 31 dec. 1932:*I hemlandet:*

Obligationer, aktier och teckningar:		
S. M. K:s Pensionsfond		
(bokf. värde)	88,767: 51	
Missionshemsfonden		
(bokf. värde).....	19,278: 13	
Rob. Barnh.-fond (bokf.		
värde)	<u>9,656: —</u>	117,699: 64
På bank inestående	17,763: 46	
Kontant i kassan	145: 23	
		Transport 135,608: 33

	Transport	135,608: 33
Fastigheter i Duvbo ...	48,000: --	
Inventarier på Duvbo	1,723: 90	
" " exp. ...	<u>1,594: 44</u>	51,318: 34

I Kina:

Fastigheter	86,803: 20	
Andelsf. Sv. Skolan i		
Kina u. p. a.	<u>31,800: --</u>	<u>118,603: 20</u>
	Kronor	305,529: 87

Skulder:*Inga.*

Omnämnas bör även, att i årets gåvor ingå testamentsmedel till följande belopp:

Fröken Maria Karlsson, Karlshult	500: --
Fröken Sofia Rundbäck, Jönkö- ping	500: --
Fr. Mina Adolfson, Röviknäs	50: --
Fröken Anna Lovisa Johansson, Stensjön	1,000: --
Herr F. E. Möller, Ställberg	<u>6,804: 03</u>
	<u>Kronor 8,854: 03</u>

Vid revisionen hava protokoll och handlingar varit tillgängliga. Revisorer-
na, som granskat i bank förvarade obli-
gationer, aktier, inteckningar, åtkomst-
handlingar och försäkringsbrev m. m.,
hava därvid funnit, att allt förefinnes och
i bästa ordning samt på ett betryggande
sätt förvarat. Gjorda insättningar och ut-
tag å resp. bankböcker samt inestående
medel överensstämma med räkenska-
perna.

Brandförsäkringsbrev omluta följande
värden:

För Missionens fasta egendom i Duvbo:
Missionshemmet jämte flygelbyggnad,
kr. 70,000: --. Barnens Hem, kr. 80,000: --.

För lösegendom:

Vid hemmen, kr. 14,000: --, vid expedi-
tionen kr. 5,000: --, allt i Brandförsäk-
ringsaktiebolaget Norrland.

Räkenskaperna, som äro förda med
största omsorg och reda, hava alla in-
komst- och utgiftsposterna verifierade.
Siffergranskningen har utan anmärkning
verkställt av för denna uppgift utsedd
granskare.

Med största glädje kunna revisorer-
na även konstatera, att oaktat rådande kris-
tid offergåvorna icke minskat än mindre
uteblivit.

Intet har fattats. Herren har i sin be-
prövade nåd sört för, att de många be-
hoven i *rätt tid* och på *rätt sätt* blivit till-
godosedda.

Som under revisionen ingen anledning
till anmärkning förekommit, återstår blott
tillstyrka, att full och tacksam ansvars-
frihet beviljas Kommittén och dess funk-
tionärer för den tid revisionen omfattar.

Stockholm i maj 1933.

Ch. D. Tollie. E. Alfred Jansson.
Tycho G. Edw. Dahlin.

Förteckning på kommittéade, missionärer och ombud.

Kommittén för Sv. Missionen i Kina.

a) *ordinarie ledamöter:*

- Karl Fries, fil. d:r, ordförande, Storängen (r.
1897, o. 1908, r. 1921, o. 1925).*
- Erik Folke, missionsföreståndare, vice ordf.,
S. M. K:s Exp., Drottninggatan 55, Stock-
holm (1907).
- H. Hallencreutz, direktör, kassaförvaltare,
Djursholm (1921).
- G. Arbman, kyrkoherde, Järpen (1922).
- August Berg, missionär, Missionshemmet,
Duvbo, Sundbyberg (1929).
- Anna Gauffin, fröken, Kristianstad (1921).
- Sven Johnson, grosshandlare, Örebro (1921).
- J. von Malmberg, tandläkare, Stockholm (r.
1922, o. 1927).
- K. Nilenius, apotekare, Göteborg (1921).
- Selma Nyblad, fröken, Skellefteå (1928).
- J. Rintman, rektor, Stockholm (o. 1897, r. 1921,
s. 1926, o. 1927).
- Gust. Törnqvist, disponent, Norrköping (1924).

b) *suppleanter:*

- Knut Bergh, med. d:r, Tranås (r. 1897, s.
1926).
- Ester Fredberg, fru, Alingsås (1928).
- H. Gillgren, musikdirektör, Stockholm (r.
1922, s. 1926).
- Joh. Lindberg, komminister, Stockholm (1926).
- O. von Malmberg, marinintendent, Stockholm
(o. 1919, s. 1929).
- V. Wisborg, ingenjör, Malmö (1927).

* Ärtalen angiva året för inval i kommittén.
Tecknen o. = ordinarie; r. = rådgivande; s.
= suppleant.

Missionssekreterare:

Martin Lindén.

S. M. K:s kvinnokommitté.

Maria Berg, doktorinna (1902).
 Elin Holmgren, fru (1902).
 Louise Schön, fröken (1902).
 Emma Beskow, fröken (1904).
 Bell Fries, fru (1908).
 Inez Bölling, fru (1910).
 Louisa Tottie, överstinna (1921).
 Karin Wennerström, fru (1922).
 Judit Högman, fru (1928).
 Emma Kruse, fröken (1928).

S. M. K:s Californiakommitté.

O. Pearson, mr., kassör.
 Ole Alen, mr., sekr.
 John Loven, mr.
 K. G. Lindkvist, mr.
 Carl Fahlén, mr.
 E. H. Lindquist, rev.

S. M. K:s Minnesotakommitté.

Södergren, C. J., pastor, teol. d:r, ordf.
 Johansson, Albert M., pastor, sekr.
 Miller, Samuel M., pastor.
 Dahlbiel, Erik, redaktör.
 Williams, Josef G., mr.

S. M. K:s missionärer

samt året för deras första ankomst till Kina.

a) *Ej i aktiv tjänst.*

Anna Janzon 1890
 Theodor Sandberg 1892
 Sekine Sandberg (f. Storhaug) 1891
 Anna Eriksson 1892
 Emma Anderson 1895
 Inez Bölling 1902
 Richard Anderson 1905
 Hildur Anderson (f. Engström) 1908
 Judith Högman (f. Gustafsson) 1905
 Maria Hultkrantz 1907

b) *I aktiv tjänst.*

Carl Henrik Tjäder 1889
 Hilma Tjäder (f. Blomberg) 1892
 **Axel Hahne 1890
 **Anna Hahne (f. Watz) 1893
 Frida Prytz 1890
 Carl Fr. Blom 1892
 Ethel Blom (f. Usher) 1901
 *Dagny Bergling (f. Aas) 1893
 Hugo Linder 1894
 Marie Linder (f. Bordson) 1903
 Maria Pettersson 1896
 *Oscar Carlén 1902
 *Gerda Carlén (f. Wetterstrand) 1904
 *Maria Nylin 1904
 *Malte Ringberg 1908

*Ida Ringberg (f. Andersson) 1903
 Nils Styrelius 1909
 Olga Styrelius (f. Ahlman) 1905
 Ingeborg Ackzell 1912
 *Estrid Sjöström 1915
 Judith Hultqvist 1916
 Carl Johan Bergquist 1916
 Elsie Bergquist, (f. Rudvall) 1928
 Nath. Engbäck 1919
 Elsa Engbäck (f. Engström) 1921
 Elna Lenell 1919
 Hanna Wang 1921
 Johannes Aspberg 1922
 Ingrid Aspberg (f. Israelsson) 1929
 Morris Bergling 1922
 Carola Bergling (f. Rudvall) 1922
 *Lisa Gustafsson 1923
 Martin Bergling 1925
 Birgit Bergling (f. Brandin-Olsson) 1931
 *Berta Flodberg 1926
 Ida Söderberg 1926
 Wilhelm Bergling 1929
 Ebba Vidén 1930
 Maja Lundmark 1930
 Thyra Lindgren 1931
 Margaret Linder 1931
 Ingrid Berg 1932
 Gudrun Boqvist 1932
 Gerda Gustavsson 1932
 Åke Haglund 1932
 Erik Malm 1932
 Carl-Gustaf Nordberg 1932

I hemarbetet anställda:

Erik Folke, missionsföreståndare 1887
 Mimmi Folke (f. Beskow).
 August Berg 1890
 Augusta Berg (f. Hulander) 1892
 Martin Lindén, sekreterare 1916
 Gustaf Adolf Österberg, reseombud.
 Lisa Blom, fröken, kassör.
 Svea Pettersson, fru. bitr. kassör.
 Vera Axelson, fröken, stenograf.

S. M. K:s ombud.a) *Manliga ombud.*

Andersson, Anders, lantbrukare, Gisselås.
 Andersson, Elis, lantbrukare, Fröberga gård,
 Norrköping.
 Andersson, Fred., lantbrukare, Brodderud, Ma-
 riestad.
 Andersson, G., lantbrukare, Svamperyd, Flisby.
 Andersson, Gust., lantbrukare, Hagshult,
 Klevshult.
 Andersson, Nils, herr, Håkansta, Brunflo.
 Andersson, Valfr., predikant, Hvetlanda.
 Arén, Emanuel, överlärare, Norrköping.
 Arvidsson, Sigfrid, mekaniker, Höganäs (övre).
 Aspan, Otto, kyrkoherde, Sturefors.

* Vistas f. n. i hemlandet.

** F. n. på hemresa.

- Beinhoff, E. O., komminister, Ockelbo.
 Berggren, Karl, kyrkoherde, Torsås.
 Bjursten, K. E., riksbankskassör, Göteborg.
 Blixt, Simon, handlande, Göteborg.
 Blom, F. G., läroverksadjunkt, Wästbroga, Älv-sjö.
 Bolin, Rud., landstingsman, Alfva, Hemse.
 Boman, E. G., kyrkoherde, Hammerdal.
 Bredin, J. A., kyrkoherde, Byarum.
 Brodin, E., fabrikör, Madängsholm.
 Byström, E., kyrkoherde, Råneå.
 Carlbom, A. E., kyrkoherde, Backe.
 Carling, O., prost, Borgholm.
 Carlsson, C. W., predikant, Sjötorp.
 Carlsson, E., grosshandl., Fjugesta.
 Carlsson, Henrik, kyrkoherde, Sanda.
 Carlsson, S. A., herr, Hvetlanda.
 Carlsson, Thure A. J., lärare, Villa Soliskog, Jönköping.
 Dahlberg, F. G., f. d. folkskollärare, Lundsbrunn.
 Dahlin, Tycho, missionssekr., Stockholm.
 Dahlström, O., predikant, Malmbäck.
 Dillner, J., trädgårdsmästare, Bureå.
 Elmers, O., kontraktsprost, Vånga.
 Eriksson, C. Th., herr, Berga Stenhuggeri, Kumla.
 Eriksson, E., förste lärare, Falun.
 Eriksson, E., mjölnare, Ullungfors, Edsbyn.
 Fagerström, J. W., herr, Kramfors.
 Falk, J., komminister, Högsjö.
 Feldt, Oscar, redaktör, Vittsjö.
 Flodin, Hj., handl., Motala.
 Forsell, Ruben, herr, Lövriset.
 Forsgren, Fred., disponent, Sundsvall.
 Forshell, J., Plym., kyrkoherde, Jönköping.
 Forsman, O., häradsdomare, Forshem.
 Forssander, Carl, handl., Herrljunga.
 Fridén, Joh., herr, Ulricehamn.
 Gerner, A., överingenjör, Malmö.
 Goës, A., artist, Billdal.
 Gunnardo, K. A., stationsföreståndare, Åsaka.
 Gustafsson, K., lantbrukare, Sunnerånga, Flisby.
 Gustafsson, O., predikant, Espebråna, Ekenäs-sjön.
 Gustafsson, P. J., lantbrukare, Tenhult.
 Gustafsson, Vilb., fabrikör, Tibro.
 Habne, Olof, komminister, Karlskrona.
 Hall, G., hemmansägare, Rök.
 Hallencreutz, Percy, komminister, Kälärne.
 Halvarsson, O., herr, Strömsdals bruk.
 Hannerz, Rune, tandläkare, Sigtuna.
 Hanson, Carl, inspektor, Göteborg.
 Hansson, A., kamrer, Holsby brunn.
 Hansson, O., kontraktsprost, Sollentuna, Norrviken.
 Hellgren, Knut E., folkskollärare, Malåträsk.
 Hemberg, A., grosshandlare, Axvall.
 Höflund, K. J., disponent, Råsunda.
 Holmlund, Albin, handl., Bastuträsk.
 Horsner, Gösta, rektor, Karlskoga.
 Hultberg, N., f. d. folkskollärare, Värnamo.
 Hylander, A., kyrkoherde, Linköping.
 Häger, Nils, prost, Vadstena.
 Höggqvist, Sigurd, t. f. kyrkoherde, Asby, Asby-sand.
 Isacson, Efr., handl., Mariestad.
 Isaksson, H., herr, Fridhem, Älgårås.
 Jansson, Alfr., grosshandlare, Saltsjö-Stor-ängen.
 Johansson, A. P., lantbrukare, S. Lindkulla, Kamfall.
 Johansson, Arvid, lantbrukare, Jonsund, Jär-låsa.
 Johansson, Erik, lantbrukare, Rosshyttan.
 Johansson, F., lantbrukare, Tyskagården, Kin-nemalma.
 Johansson, J. Georg, folkskollärare, Oviken.
 Johansson, J., lantbrukare, Rude, Gisebo.
 Johansson, S., handlande, Eksjö.
 Johansson, S., grosshandlare, Luleå.
 Johansson, Valfrid, lantbrukare, Husaby.
 Johansson, Viktor, missionsföreståndare, Jön-köping.
 Johnsson, J. F., folkskollärare, Hovslätt.
 Jonsson, A., fabrikör, Rosenfors.
 Jonsson, J. A., lantbrukare, Värne, Medalby.
 Jonsson, Per lantbrukare, Käringstorp, Sten-sjön.
 Jonsson, Per, lantbrukare, Bodåker, Söräng.
 Kalling, H., gymnastikdirektör, Lund.
 Karlsson, Albin, folkskollärare, Göteborg.
 Karlsson, Aron, kontraktsprost, Grebo.
 Karlsson, David, lantbrukare, Asen, Eke-nässjön.
 Karlsson, Gottfr., lantbrukare, Östantorp, Bo-hult.
 Karlsson, Johan, svarvare, Bodafors.
 Kjellberg, E., brukspatron, Valåsen.
 Klingner, G., kyrkoherde, Göteborg.
 Kuller, C. J., folkskollärare, Anten.
 Kårström, Aug., stationsinspektor, Sprängs-viken.
 Lagerberg, Bror, folkskollärare, Brånsta, Kumla.
 Lagergren, A., kakelugnsmakare, Hemse.
 Larsson, Joh., lantbrukare, Hemmungs, Hab-lingbo.
 Larsson, Nils, S., komminister, Hultsfred.
 Larsson, Lars, kommunalordf., Alsta, Nor-derön.
 Larsson, Oscar, lantbrukare, Anaryd, Brötje-mark.
 Leijonhufvud, K., kontraktsprost, Södertälje.
 Lindelöw, Josef, folkskollärare, Ammeberg.
 Linder, Josef, lärare, Höganäs (nedre).
 Lindgren, G., kyrkoherde, Borg, Kneippbaden.
 Lindholm, J. P., skräddarmästare, Virserum.
 Lindkvist, Erik, kontraktsprost, Flisby.
 Ljungqvist, C., direktör, Mullsjö.
 Ljungkvist, Otto, järnhandlare, Skövde.
 Leckström, W., sjökaptan, Sjötorp.
 Löfgren, Aug., godsägare, Borås.
 Markgren, Albert, kyrkoherde, Bygdeå.
 Magnusson, O., lantbrukare, Orrviken.
 Mogensen, P., handlande, Mörby.
 Mårtensson, M., lantbrukare, Orrviken.
 Nilsson, Ax., nämndeman, Gropen.

Lindgren, G., kyrkoherde, Borg, Kneippbaden
 Norbeck, O., kyrkoherde, Mo, Helsingmo.
 Nylander, J. A., kommunalordf., Björköby.
 Nylin, C., f. d. folkskollärare, Örebro.
 Odnér, C., rådmän, Mariestad.
 Ohlsson, N. A., folkskollärare, Grötlingbo.
 Olofsson, Erik, herr, Dvärsätt.
 Olsson, Anders, nämndeman, Norderön.
 Olsson, Carl, kyrkoherde, Fryele.
 Olsson, Erik, sekreterare, Göteborg.
 Olsson, Ivar, hovrättsnotarie, Lidhult.
 Palm, J., polismästare, Hälsingborg.
 Pehrsson, A. M., nämndeman, Elgebo, Aker.
 Persson, G., lantbrukare, Halfara, Svaneberg.
 Persson, Ivar, lantbrukare, Hagedahl, Önnestad.
 Persson, Storåkers Erik, lantbrukare, V. Björken, Siljansnäs.
 Peterson, Fritz, pastor, Stockholm.
 Petersson, J. A. V., folkskollärare, Mönsterås.
 Petersson, N. Aug., fabrikkör, Värnamo.
 Pettersson, Edvin, trädgårdsmästare, Nysund, Mölnbo.
 Pettersson, C. F., folkskollärare, Skattungbyn.
 Pettersson, G., godsägare, Götabro, Kumla.
 Pettersson, Joh., bagarmästare, Ovanmyra.
 Pettersson, J. A., herr, Götene.
 Pählman, Axel, kyrkoherde, Rök.
 Redell, J. E., kamrer, Stockholm.
 Renqvist, K. A., överlärare, Piteå.
 Rinman, Knut, kontorschef, Göteborg.
 Rosén, Karl, målarenmästare, Malmö 9.
 Rosén, N., disponent, Ystad.
 Rudvall, K., rektor, Tenhult.
 Rylander, K. G., komminister, Högboda.
 Samuelsson, A., lantbrukare, Sandåkra, Bäckse.
 Samuelsson, Emil, resesekr., Nye.
 Sjöbeck, Frans, smidesmästare, Hedvigsdal.
 Samzelius, E., banktjänsteman, Kumla.
 Sandelius, J. S., kyrkoherde, Ljungby.
 Sisell, M., folkskollärare, Mora.
 Sjöqvist, Karl, folkskollärare, Huskvarna.
 Skoglund, Edm., direktör, Stockholm.
 Stagnér, G., folkskoleinspektör, Kristinehamn.
 Stéen, Martin, bokhandlande, Östersund.
 Stenbeck, G., kyrkoherde, Örebro.
 Stenqvist, J. D., fabrikkör, Kvidinge.
 Sundby, Gustaf, kamrer, Finspong.
 Sundén, C. V., fabrikkör, Lindesberg.
 Svanberg, J., maskinist, Karlskrona.
 Svensson, Gottfr., sekreterare, Gävle.
 Svensson, J., postmästare, Ålter.
 Svensson, N. B., kantor, Alhultsby.
 Svensson, Nils, herr, Laxviken.
 Svensson, Ragnar, folkskollärare, Astorp.
 Svensson, Robert, kyrkoherde, Arjeppluog.
 Svärd, G., mjölnare, Hörle.
 Söderström, J., folkskollärare, Nederby, Värnamo.
 Thörnqvist, S., godsägare, Maspelösa
 Tideström, Hj., kontraktsprost, Bjursås.
 Toorell, C. E., lantbrukare, Ettarp, Hok.
 Törnblom, H., stationsinspektör, Söderhamn.

Unosson, C., förvaltare, Skebobruk.
 Wahlström, A., köpman, Göteborg.
 Wallerstrand, Alfr., folkskollärare, Skillingaryd.
 Wærneman, A., komminister, Händene, Skara.
 Westman, A., direktör, Korsnäs.
 Westling, V., kyrkoherde, Lindesberg.
 Windahl, B., grosshandl., Figeholm.
 Wittencrona, A., kontraktsprost, Adelf.
 Öberg, F., teol. d:r, kyrkoherde, Äppelviken.

b) Kvinnliga ombud:

Andersson, Edit, fru, Kvidinge.
 Andersson, Elin, fröken, Vadstena.
 Andersson, Hilda, fru, Appleryd 3, Brömsebro.
 Andersson, H., fröken, Hareryd, Flisby.
 Andersson, Maria, fröken, Älvdalen.
 André, Hedvig, fröken, Karlskrona.
 Anjou, J., fru Trollebo, Herrljunga.
 Bergh, Olga, lärarinna, fröken, Västerås.
 Billing, E., fröken, Flisby.
 Björk, Agnes, lärarinna, fröken, Hjoggböle.
 Boberg, E., fru, Kalmar.
 Bohlin, Elise, fru, Källunge.
 Bohlin, Maria, lärarinna, fröken, Hejde.
 Bondesson, Lydia, lärarinna, fröken, Naglarp, Björköby.
 Bostedt, Frida, lärarinna, fröken, Sollefteå.
 Brandin, Jenny, lärarinna, fröken, Stockholm.
 Brunskog, Eva, fröken, Falköping-Ranten.
 Brusewitz, H., fröken, Hova.
 Burman, Maria, seminarieföreståndarinna, fröken, Lycksele.
 Burman, Thelma, lärarinna, fröken, Fahlmark, Hjoggböle.
 Bäärnhielm, Aina, fru, Skellefteå.
 Carlstedt, Elin, fru, Gränna.
 Carlsson, Ester, fru, Sjöagård, Österkorsberga.
 Dalholm, Anna, lärarinna, fröken, Kristdala.
 Danielsson, Brita, fröken, Yttergårde, Oviken.
 Didoff, K., fröken, Växjö.
 Edstam, Märta, fru, Göteborg.
 Ek, Maria, fröken, Wrigstad.
 Ekberg, Elsa, fru, Mariestad.
 Ekström, Hanna, fru, Stockholm.
 Eriksson, Anna, fru, Laxå.
 Eriksson, Anna, fru, Katrineholm.
 Eriksson, Helena, fröken, Kilafors.
 Eriksson, Nina, lärarinna, fru, Gummark.
 Fall, Lydia, lärarinna, fröken, Årteryd, Hägerstad.
 Forsell, Adelia, fröken, Lobonäs.
 Gahnström, Nora, lärarinna, fröken, Etelhem, Gotland.
 Gallander, G., fröken, Uppsala.
 Gavelin, Hilda, fru, Stöde.
 Granath, Ossie, sjuksköterska, Grycksbo.
 Granlund, Agnes, fröken, Skellefteå.
 Grönberg, A., fru, Karlavägen 32, Duvbo, Sundbyberg.
 Gustafsson, Jenny, fröken, Vadstena.
 Göransson, Emma, lärarinna, fröken, Brunflo.
 Habbe, H., lärarinna, fröken, Virserum.
 Hedengren, Elin, fru, Lanna, Hidingebro.

Johansson, Alida, fru, Storegården, Kinne-
malma.
Johansson, Anna, fröken, Framnäs, Köping.
Johansson, Annie, fröken, Bor.
Johansson, A., fröken, Alingsås.
Johansson, Emy, lärarinna, fröken, Boden.
Johansson, Hilma, fröken, Forssa Bruk, Katri-
neholm.
Jonsson, A., fru, Årnäs, Österäng.
Jonsson, Augusta, fru, Vänfors, Spöland.
Larsson, Kerstin, lärarinna, fru, Åre.
Liljesson, Anna, lärarinna, fröken, Grebo.
Lindberg, E., fru, Köpenhamn.
Lindberg, Gertrud, lärarinna, fru, Bjärmelund.
Fåker.
Ling-Wennerus, Elin, fröken, Lidköping.
Luck, Hildur, fröken, Stockholm.
Lundgren, Maria, lärarinna, fröken, Värna,
Linköping.
Lundholm, Maria, fru, Kumla.
Magnusson, Rut, fru, Värmdö Kyrkplats.
Marklund, S., fru, Bastuträsk.
Matton, Daga, fröken, Stockholm.
Meukow, G., fröken, Visby.
Nilsson, Hanna, fru, Jönköping.
Nilsson, Lisa, fröken, Sjövik, Edsbyn.
Olofsson, Hilda, fru, Öhrviken.
Olsson, Klara, fru, Borgvik, Oviken.
Petersson, Alma, fröken, Bärsta, Hackva.
Petersson, Fredrika, fröken, Björklinge.
Pettersson, Hanna, fröken, Sjömarken.
Pettersson, Anna, fröken, Tidaholm.
Pettersson, Emilie, lärarinna, fru, Ljungby.
Pettersson, Hanna, fru, Karlstad.
Pettersson, Ida, fröken, Skillingaryd.
Reuterswärd, Maria, fröken, Holsbybrunn.
Runnbäck, Hilma, fröken, Uppsala.
Sandberg, Olga, fru, Misterhult.
af Sandeberg, J., fru, Vänersborg.
Steen, Helene, fröken, Hvetlanda.
Stork, Klara, fru, Hok.
Sundell, J., fru, Stockholm.
Svensson, Olga, fru, Sandarne.
Svensson, M., fröken, Visby.
Tottie, Elsa, fru, Göteborg.
Uhrbom, I., fru, Värnamo.
Ulff, Louise, fröken, Stockholm.
Wahlberg, Ellen, sjuksköterska, Stockholm.
Weinberg, E., fru, Karlstad.
Vennér-Tommos, Anna, fru, Häverösund.
Wennerberg, Elin, lärarinna, fröken, Söder-
hamn.
Westerström, Emelia, fru, Djursholm.
Viklund, Barbro, lärarinna, fröken, Ronö-
holm, Hargshamn.
Öhman, Rut, fru, Göteborg.

FRÅN
REDAKTION OCH EXPEDITION

Ett tack.

Då vi nu åter utsända vårt årsberättel-
sennummer bedja vi att även här till alla
vänner och medhjälpare få uttala ett
varmt tack för kärleksfullt bistånd och
en innerlig tillönskan om Guds rika väl-
signelse. »Varen välsignade av Herren,
av honom, som gjort himmel och jord!»

S. M. K:s statistiska uppgifter.

De statistiska uppgifterna från vårt fält
i Kina för år 1932 hava icke ännu kom-
mit oss tillhanda, varför vi ej kunna, så-
som annars varit brukligt, införa dem i
vårt årsberättelsenummer. De införas i
stället i ett kommande nummer av vår
tidning.

Lärarinnornas Missionsförening (L.M.F.)

håller konferens i Västerås den 29 juni—
3 juli. Vid densamma komma missions-
föreståndarna *Nils Dahlberg* och *Birger
Pernow* samt ett flertal missionärer från
olika fält att medverka.

*Till konferensen inbjudas troende lära-
rinnor och seminarister.*

Anmälan om deltagande jämte konfe-
rensavgiften kr. 5: — insändes till L. M.
F:s expedition, Viktoriagatan 6, Göteborg,
före den 1 juni.

Program

vid

S. M. K:s 46:e årsmöte

DEN 24—28 MAJ 1933.

Ondagen den 24 maj.

Kl. 7 e. m. Möte i *Norrandssalen, K. F. U. M.*,
Birger Jarlsgatan 35, Stockholm.
Inledningsföredrag av doktor *Karl Fries*.
Val av ordf. och sekr. vid mötet.
Stadgeändringsförslag.
Föredragande av revisionsberättelsen.
Fråga om ansvarsfrihet.
Val av revisorer och revisorssuppleanter.
Tacksägelse och bönestund.
Föredrag av missionär *August Berg*.
Servering av kaffe och te.
Avslutning av missionssekr. *Tycho Dahlin*.

Kristi Himmelsfärdsdag den 25 maj.

- Kl. 11 f. m. *I Belesdakyrkan*, Floragatan 8. Predikan av missionsförestånd. *Erik Folke*. Missionsföredrag av missionär *M. Ringberg*.
- Kl. 3 e. m. Gemensam middag på K. F. U. M. (Hotell Excelsior) Birger Jarlsgatan 35. Av dem som önska deltaga i denna middag måste anmälan i förväg göras till S. M. K:s Exp. Tel. 44 59 eller 54 73.
- Kl. 6 e. m. *I Belesdakyrkan*. Inledningsföredrag av doktor *Karl Fries*. Utdrag av årsberättelsen av sekr. Föredrag av fröken *Lisa Blom*.

Fredagen den 26 maj.

- Mötena hållas hela dagen på K. F. U. M. (Norrländssalen), Birger Jarlsg. 35.
- Kl. 10.30 f. m. Morgonbön. Kyrkoherde *G. Klingner*.
- Kl. 11 f. m. Bibelstud. Missionssekr. *M. Lindén*.
- Kl. 12 m. Kafferast.
- Kl. 12.30 e. m. Möte med korta föredrag av fruarna *Augusta Berg* och *Ida Ringberg*, fröknarna *Maria Nylin*, *Lisa Gustafsson* och *Berta Flodberg* över ämnet: »Minnen och erfarenheter från Kina».
- Kl. 7 e. m. Ungdomsmöte under ledning av missionssekreterare *M. Lindén*. Korta anföranden av missionsföreståndare *Erik Folke* samt fröknarna *Astrid Löfgren* och *Hanna Lundberg*. Servering av kaffe och té.

Lördagen den 27 maj.

- Samling vid Duvbo kl. 11.30 f. m. Avresa från Stockholm sker: med tåg från Centralstationen kl. 11 f. m. eller med omnibus eller spårvagn från Norra Bantorget.
- Kl. 3 e. m. Kommitténs enskilda sammanträde på Duvbo.

Söndagen den 28 maj.

- Kl. 11 f. m. *i Messiakapellet*, Idungatan 4. Predikan av missionsförest. *B. Pernow*. Fröken *Astrid Löfgrens* avskiljning till S. M. K:s missionär. Missionsförest. *Erik Folke*.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor sommaren 1933.

Såsom förut meddelats planera vi att innevarande år anordna Bibel- och Ungdomsveckor på tre platser: *I Holsbybrunn*, Småland; på *Mauritzberg*, Östergötland, samt på *Säter* vid Jonsered.

Kursledare blir missionsföreståndare *Erik Folke*.

Priset blir för varje vecka (hela tiden) kr. 20:—, i vilken avgift ingår en mindre

deltagareavgift till hjälp för bestridande av omkostnaderna vid mötena. *Dellagarna* böra medtaga handdukar, sänglinne och fillar.

*

I Holsbybrunn den 20—26 juni. »Vec-kan» öppnas tisdagen den 20 juni kl. 8 e. m. Tal av kursledaren, missionsföreståndare *Erik Folke*.

Kl. 10—11 f. m. varje dag den 21—23 juni bibelstudier under ledning av missionär *Aug. Berg*. Kl. 12—1 e. m. orienterande missionsföredrag över det gemensamma ämnet: »Glädjebudskapet och ofervägen». På eftermiddagarna anordnas möten efter för varje dag uppgjort program.

Avresan sker från *Holsbybrunn* på morgonen måndagen den 26 juni.

Övriga medverkande bliva fru *Augusta Berg*, fru *Dagny Bergling*, fröken *Lisa Blom*, fröken *Anna Eriksson*, missionssekreterare *Martin Lindén* samt andra missionärer och missionärskandidater.

*

I Mauritzberg den 25—31 juli. Resan företages med tåg till Norrköping och därifrån med buss till *Mauritzberg*, där veckan öppnas på kvällen den 25 juli.

Bibelstudierna här ledas av missionsföreståndare *Erik Folke*. Det gemensamma ämnet för de orienterande missionsföredragen kl. 12 m. blir: »Missionen, den upplåtna dörren».

Övriga medverkande bliva: D:r *Karl Fries*, missionärsparet *Ringberg*, fröknarna *Lisa Blom*, *Maria Nylin* och *Estrid Sjöström*, missionssekreterare *Martin Lindén* samt andra missionärer och missionärskandidater.

*

På *Säter* vid *Jonsered* den 15—21 aug. Mötena börja på kvällen den 15 aug. Bibelstudierna ledas av missionssekreterare *M. Lindén*. Det gemensamma ämnet för de orienterande missionsföredragen kl. 12 blir: »Missionstjänstens krav och välsig-nelse».

Övriga medverkande bliva: Kursens ledare, missionsföreståndare *Erik Folke*,

fröken *Lisa Blom* samt missionärer och missionärskandidater, vilkas namn meddelas längre fram.

*

Anmälan om deltagande bör göras snarast möjligt till Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, *Stockholm*.

Vi anbefalla på det varmaste Bibel- och Ungdomsveckorna åt missionsvännernas kärleksfulla hågkomst. Bedjen för dem och hjälpen oss att få deltagare, *särskilt ungdom*. Och mottagen vårt varma tack för värdefullt bistånd härmed under gångna år!

Haven tro på Gud!

Vi se många kristna gå nedtyngda, utan glädje och kraft inför många tillfällen att hjälpa andra, emedan de icke hålla fast vid Guds trofasthet. De bedöma de nötande svårigheterna efter sina egna krafter. Därför försöka de så litet och misslyckas ofta i det lilla de försöka. Alla Guds stormän hava varit svaga människor, som gjort stora ting för Gud, emedan de litat på honom allena. Se t. ex. på David och hans vapendragare Jonatan, på Asa, Josafat och många andra. O, älskade vänner, när det finns en levande Gud, som är trofast och sannfärdig, så låtom oss tro på honom!

I tron på honom kunna vi lugnt och sansal och i segervisshet möta varje svårighet och fara. Vi kunna påräkna hans

nåd för vårt arbete, för vårt uppehälle och vår framtid.

Låtom oss icke tro honom endast till en del! Nej, låtom oss dagligen och stundligen »hava tro på Gud»!

J. Hudson Taylor.

(Ur Sanningsvittnel.)

Missionstidningen SINIMS LAND

utkommer 1933 i sin 38:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina. ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25. 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.
Redaktionen.

Expedition: **Drottninggatan 55**. Telegramadress: "**Sinim**", **Stockholm**.
Telefon: **44 59**. **54 73**. Postgirokontonr **502 15**.

INNEHÅLL:

Tjänare och Vänner. — Hjälp i rätt tid. — S. M. K:s Årsberättelse. — Revisionsberättelse. — Förteckning på kommitterade, missionärer och ombud. — Från Red. och Exp. — Program. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor. — Haven tro på Gud!

HIMMELSFÄRDS DAGENS VÄLSIGNELSER.*

Luk. 24: 49—53.

Då Jesus lämnade sina lärjungar och uppför till himmelen var det sista de sågo av honom de välsignande händerna, och de återvände till Jerusalem med stor fröjd, heter det. Denna hans välsignelse hade sin fasta grund just i de genomborrade händerna. Det är dessa händer, som utdelar den välsignelsen även till oss. Jag skulle vilja påminna om några synpunkter, som göra att Kristi Himmelsfärdsdag, som vi idag fira, betyder så mycket även för oss.

Då vår Frälsare for upp till himmelen var det för att intaga platsen vid rökaltaret, för att bedja för oss. Det var då Jesus började sin trogna förbön för oss. Kunde vi känna allt, varom han beder för oss, skulle vi förstå, vilket välsignat folk vi äro. Vilken nåd och förmån att få ha en

sådan trogen förebedjare. Det hör till himmelsfärdsdagens välsignelse. Därför kan han ock till fullo frälsa dem som genom honom komma till Gud, ty han lever alltid för att mana gott för dem, heter det i Ebr. 7: 25.

Låt oss också erinra om, att då Jesus for till himmelen var det för att göra tjänst såsom vår försonare i det allra heligaste i himmelen. Är det inte ett utsägligt gott budskap detta. Vi få försoning, rening och förlossning och det inte bara en gång om året, såsom översteprästen i gamla förbundet då bragte försoning för folkets synder, utan vår Överstepräst träder nu fram inför Guds ansikte oss till godo beständigt. Det är himmelsfärdsdagens välsignelse. Då han är den som försonar, renar och frälsar, då förstå vi, vad vi äga i honom.

Låt mig också erinra om, att då Jesus for till himmelen var det för att intaga sin plats på maktens högra

* Anteckningar vid missionsföreståndare Erik Folkes predikan i Betesdakyrkan, Kristi Himmelsfärdsdag 1933.

sida. »Mig är given all makt i himmelen och på jorden», säger han. Nu vill han säga oss i dag, att han vill vara vår konung. Han vill så gärna finna hjärtan, som räkna med honom och med hans makt. Det måste vara mycket smärtsamt för honom, då han finner ett hjärta, som ej kan tro på honom, som ej kan anförtro allt åt honom. Skola vi inte i dag kora Jesus till vår konung. Tänk vad det betyder mycket för oss att veta, att han äger sin stora makt och härlighet för vår räkning. Han sitter på sin tron för att taga hand om oss och våra angelägenheter. Tänk, om han finge göra allt vad han ville med sina barn. Ett ökenfolk, ett pilgrimsfolk, men med sin konung mitt ibland sig. Även det är himmelfärdsdagens välsignelse.

Vi skola också erinra oss om, att Jesu himmelfärd var en triumfators färd. Det var som en segrande konung, han for till himmelen. Det heter i Kol. 2 kap.: »Han har avväpnat andevärldens furstar och väldigheter och låtit dem bliva till skam inför alla, i det att han i honom har triumferat över dem», och att han har triumferat över dem, det ger åt oss den största känsla av trygghet. Han triumferade över alla andemakter. Därför kan det som beskrives i Sakarja 3 kap. alltfort ske. Varje oren själ kan trots sin orenhet få träda fram inför honom. Åklagaren får då sin näpsta. Orenhetens klädnad utbytes mot högtidsdräkt. Då frestaren nalkas, då fienden visar sig, kom då ihåg att Jesus vår Frälsare har triumferat över honom. Vi ha en famn att

sluta oss in i, där ingen fiende kan skada oss. Det är också himmelfärdsdagens välsignelse.

Jesus for upp till himmelen, men han är inte overksam där. Han förbereder där för oss fullbordan av vårt saliga hopp. Och han säger: »Se, jag kommer snart.» Det ordet betyder, att han skyndar sig att komma. Han skyndar, emedan han väntar på sin brud. Denna himmelfärdsdagens välsignelse, är inte den underbar. Det löftet gäller varenda själ, som längtar efter honom. Så är evangelium ett evangelium för alla pilgrimer.

Skola vi ej så i dag sluta förbund med varandra och i tro ta emot hans välsignelse. Vi kunna alla få välsignelse under hans genomborrade händer, och må ingen själ ibland oss bli utan välsignelse.

Ännu ett ord. Han talar i vår text om en gåva. Genom Jesu himmelfärd få vi Andens gåva. Detta var Faderns löfte. I Guds eviga rådslut blev en bön uttalad och ett löfte gavs. Bönen gällde oss, att vi inte skulle behöva gå ensamma genom världen utan att han skulle giva oss en medhjälpare. Den bönen blev framburen, och löftet om Anden blev givet. Den Helige Ande kom för att alltid vara hos oss under hela vår främlingskaps-tid. Så rik, hel och full är himmelfärdsdagens välsignelse. Give han oss alla del i densamma.

»Och som du for, du komma skall,
O Jesu, hit tillbaka.
Jag akta vill uppå mitt kall,
Jag bedja vill och vaka.
Jag vet ej stund, jag vet ej dag;
Men dagligt dig förbidar jag.»

Fru Mimmi Folke.

60 år fyller den 24 d:s fru Mimmi Folke, f. Beskow.

För cirka 50 år sedan såg jag henne för första gången — en liten hurtig flicka, stor djurvän, mest road av att köra och rida. Sitt livs program hade hon redan då klart för sig: Hon ville bli »djurtämjare» eller »människotämjare».

Som ung kvinna fick hon under en följd av år bliva ett redskap i Herrens hand att stilla stormen i många upprörda människohjärtan, att få nära nog besatta människor, farliga både för sina egna och andras liv, fogliga som lamn, att stifta frid mellan oeniga makar, att inge nytt mod hos arma kvinnor, vilkas män, såsom slavar under dryckenskapen, gjorde hemmet nära nog till ett helvete. I många barnahjärtan fick också Mimmi Beskow utså det eviga livets säd. Många för länge sedan vuxna nu välsituerade män och kvinnor minnas ock med tacksamhet och kärlek »syster Mimmi», såsom hon allmänt kallades, medan hon — efter en genomgången kurs i sjukvård — styrde och ställde såsom värdinna i ett av stadens hus i en utkant på söder. Baracken, såsom det skulle kunna kallas, beboddes huvudsakligen av familjer, där husfäderna och de äldre sönerna voro hemfallna under dryckenskap och där slagsmål hörde till ordningen för dagen. Ofta fick syster

Mimmi »plocka upp» någon av sina skyddslingar från vägkanten, om ej ur diket, och så genom att taga honom under armen hjälpa honom till hans hem. För någon av »sitt folk» behövde hon aldrig vara rädd, även om de voro berusade. På henne kunde de ej bli onda. På sitt fyndiga, glada och soliga sätt kunde hon även mången gång förhindra ett nytt besök på krogen, när någon stackare redan fått i sig för mycket — så t. ex. vid ett tillfälle genom att helt hastigt draga av honom stövlarna. I strumplästerna kunde han ju inte gå ut i smutsen! Först evigheten skall till fullo uppenbara, vilken frukt detta arbete i tålmod och kärlek burit.

Det blev stor sorg i baracken, när år 1908 missionsföreståndaren Erik Folke kom och »rövade» deras älskade »syster Mimmi».

Ett nytt skede inträdde härmed i hennes liv, men härom är icke behövt att skriva något för läsarna av Missionstidningen Sinims Land.

Må det endast nämnas, att Fru Folke åren 1913—1918 förestod Barnens hem på Duvbo samt år 1918 åtföljde sin man under hans resa till Kina.

En var som haft den stora förmånen att närmare lära känna fru Mimmi Folke, vet, att inom henne klappar ett ovanligt varmt och rikt hjärta. Må hon ännu länge få stå stödjande och hjälpende vid sin makes sida, i förbön delande hans omsorger för Svenska Missionen i Kina!

E. B—w.

FRÅN

 REDAKTION OCH EXPEDITION

Ett beriktigande.

I årsberättelsenumrets förteckning på Svenska Missionens i Kina ombud hade lantbruksingenjör *Filip Olsson*, Falun, utelämnats. Även kantor *Ernst Nilsséns*, Kristdala, namn hade bortfallit, fastän delta skett vid ombrytningen; hans namn fanns nämligen på första korrekturet. Vi beklaga, att dessa två namn saknades i förteckningen, och vi bedja härmed om benäget överseende.

Från ombudsmötet.

Vid årsmötets förhandlingar onsdagen den 24 sistlidne maj beviljades på revisorernas tillstyrkan full och tacksam ansvarsfrihet.

Till revisorerna uttalades Missionens tack av doktor *Karl Fries*, som därvid särskilt vände sig till överste *Ch. D. Tottie*, som på grund av hög ålder och svårighet ifråga om att kunna taga del i revisionsarbetet bestämt avsagt sig uppdraget.

Överste *Tottie* var till allas vår glädje närvarande vid mötet, och det var säkerligen allas vår djupt kända tacksamhet, som doktor *Fries* gav uttryck för, då han tackade för kärleksfullt intresse, som ej blott tagit sig uttryck genom revisionsarbete under ett tjugotal år, utan även på många andra sätt, och som vi glädjas åt att alltfört få åtnjuta.

Till revisorer valdes: Redaktör *Carl Boberg*, missionssekreterare *Tycho Dahlin* och grosshandlare *E. Alfred Jansson* samt till suppleanter: ingenjör *P. E. Werner* samt fröken *Signe Schubert*.

Från kommitténs sammanträde.

I samband med årsmötet hade Kommittén för Svenska Missionen i Kina ordinarie sammanträde, och fattade därvid bl. a. beslut om att bevilja ansökningar om att få utgå såsom Svenska Missionens i Kina missionärer, vilka inkommit från fröken *Margit Eriksson*, Kumla, och från kamrer *Arvid Hjærtberg*, Eksjö. Då frökarna *Hanna Lundberg*, Klippan, och *Astrid Löfgren*, Lidingön, tidigare antagits, ha vi alltså nu fyra nya missionärer, som vi hoppas att i höst få utsända till Kina. Vi anbefalla dem åt missionsvännernas kärleksfulla hägkomst.

*

På förslag av Kvinnokommittén inom Svenska Missionen i Kina beslöts vidare att till nya medlemmar av denna kommitté kalla fru *Augusta Berg*, Duvbo, och fröken *Lisa Blom*, Älvsjö.

I samband härmed föredrogs en skrivelse från fröken *Emma Beskow*, i vilken

hon på grund av klenhet avsåde sig uppdraget att vara ledamot av Kvinnokommittén.

Kommittén beslöt att godkänna denna avsägelse och att giva uttryck för sin djupt kända tacksamhet för vad fröken *Beskow* varit och alltjämt är för S. M. K:s arbete och att även ge uttryck för sin och Missionens glädje över att alltjämt få äga fröken *Beskows* varma kärlek och intresse, ehuru hon ej längre anser sig kunna tjäna såsom förut i Kvinnokommittén.

Missionstidningen Sinims Land.

Under sommarmånaderna, juni—september, kommer Missionstidningen *Sinims Land* i år, i likhet med föregående år, att utgivas med endast ett nummer i månaden.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Vi bedja att få hänvisa till meddelandet om våra Bibel- och Ungdomsveckor i detta nummer av vår tidning och inbjuda nu särskilt till »veckan» i Holsbybrunn. Välkomna!

Överstående till nästa nummer.

Vi hade ämnat att i detta nummer införa en bild av fröken *Astrid Löfgren*, som vid årsmötet avskildes till S. M. K:s missionär, samt något om henne, men detta måste av utrymmesskäl överstå till nästa nummer.

Under välsignande händer.

I sin predikan på Kristi himmelfärdsdag berättade missionsföreståndare *Erik Folke*, att rektor *Kerfstedt* från Uppsala vid ett tidigare årsmöte talat om, att det sista lärjungarna sågo av Herren *Jesus* vid hans himmelfärd var de genomstungna händerna utsträckta välsignande över lärjungarna. — Herrens genomstungna händer välsignande lärjungarna är alltså något, som hör samman med Kristi himmelfärdsdag. Och då S. M. K. denna dag även i år firade årshögtid, nog fingo vi

erfara, att vi voro en lärjungaskara, samlad under Herrens välsignande händer.

Årsmötet började som bekant på onsdagskvällen kl. 7 med möte i K. F. U. M:s Norrlandssal. Förste talare var Kommitténs för S. M. K. ordförande doktor *Karl Fries*, som läste Rom. 15: 14—21 och med ledning av detta bibelord stannade särskilt vid tre tankar.

Först erinrade han om den stora omfattning Pauli missionsverksamhet vunnit, redan då detta brev skrevs, 56 eller 57 e. Kr. Av v. 19 framgår ju, att han »ända till Illyrien», ända upp till botten av Adriatiska havet, »runt omkring» överallt förkunnat evangelium om Kristus. Den helige Ande hade väglett honom och lagt i hans mun de rätta orden. Så hade trons lydnad blivit upprättad i dessa vidsträckt områden.

Vidare blevo vi påminna om Pauli missionsprincip, så tydligt angiven i v. 20: »Jag har härvid satt min ära i att icke förkunna evangelium, där Kristi namn redan var känt.» Ej alla Herrens tjänare hava följt Pauli exempel i detta hänseende. Med berätt mod eller av okunnighet har det i stället ofta syndats mot denna princip. Härigenom har man tillfogat andra ofantlig smärta, och resultatet har ofta blivit, att verksamheten splittrats och smulnats sönder. Paulus var ej sådan, och han bör vara vårt föredöme. Olika grupper bland Jesu efterföljare böra respektera varandra och om möjligt hjälpa varandra.

Slutligen dröjde doktor Fries vid tanken på, att den som själv blivit vunnit av Kristus skall söka vinna andra. Detta är den framåtanda, som bör vara utmärkande för missionsarbetet. Kina Inlandsmissionens 200 nya missionärer inom två år är ett exempel i våra dagar på sådan framåtanda, och våra sex nya under 1932 kunna väl ock sägas vara det i någon mån. Men fastän Paulus var viss om, att romarna voro fulla av godhet, uppfyllda med all kunskap (v. 14), skriver han, såsom han själv säger i v. 15, »på ett delvis något dristigt sätt» ytterligare påminnelser. Och vi behöva säkerligen ytterligare förmaningar och uppmaningar på det att

framåtandan må bli stärkt. Må då årshögtiden leda till ett fördjupande, upplivande och stärkande av missionsintresset bland oss!

*

Efter det nu refererade inledningsföredraget följde förhandlingarna, vilkas resultat meddelas i avdelning »Från Red. och Exp.». Efter dessa användes en liten stund för bön och tacksägelse, och därpå följde föredrag av missionär *August Berg*. Ämnet för hans föredrag var »Främlingskapet på jorden och hemmet därovan» och texten 1 Mos. 28: 10—13 samt Joh. 17: 24.

Jakobs dröm var en påminnelse om förbindelsen mellan himlavandraren och Gud. I drömmen framträdde denna förbindelse under bilden av en stege, och vi kunna säga, att kraften, som reste himlastegen, var kärlek.

Även i våra hjärtan finnes längtan efter Gud, och även vi ha en himlastege, som för oss närmare målet för vår längtan. Grunden, på vilken vår himlastege vilar, är Herren Jesus Kristus. Ja, han är både stegens grundval och stegen själv. Längtan efter Gud kan sålunda bli uppfylld. Frågan är blott, om denna himlastege verkligen är min. Himlen måste först ha sin plats i ett människohjärta, innan människohjärtat kan få sin plats i himlen.

Att bygga på Kristus, det är säker grund. Det är att bygga på en klippa, vilken helvetets portar ej skall vara övermäktig. Stormar må komma; vi behöva dock ej fälla modet. Ja, lidandena äro, för dem som bygga på Kristus, korta och våga föga jämfört med den härlighet, som väntar dem, och som väger översvinnligt tungt och varar i evighet. På den klippan kan ock vår tro övervinna synden och vinna seger. Fast och viss bliver ock tron. Man vet på vem man tror. Så kunde Jesu lärjungar med glädje gå tillbaka från himmelsfärdsberget.

Jakob såg Guds änglar, och ha ej även vi fått se dem? Ha de ej hållit vakt om oss? Ha de ej som svar på våra böner kommit ned med rik välsignelse från

Gud? Oss har intet fattats. Oss skall intet fattas. Guds änglar ha mycket bråttom. Så var det 1932, så är det 1933, så skall det förbli till Herren kommer.

I årsberättelsen meddelas, att några av våra ombud samt en av våra vördade revisorer fått hembud. De ha nått målet. Huru långt vi hunnit på stegen veta vi ej, men en dag blir även för oss psalm-sångarens ord en verklighet: »Som fågelen vid ljusan dag sig gläder, så glad i ljusets rike jag inträder. Vid änglasången och harpoklangen jag skådar evighetens dag uppgången.» Eja, vore vi där.

*

En stund av samvaro kring de dukade bordet följde på missionär Bergs föredrag och sedan avslutning av missionssekreterare *Tycho Dahlin*, som lämnade Jes. 12: 2 såsom minnesord och talade om huru ofta trons verklighet möter oss i gamla testamentet, och om huru beroende vi äro av tro i det dagliga livet. Så behöva vi då även beträffande vår frälsning lära oss säga: »Jag är trygg och fruktat icke» eller, såsom samma ord ljud i en äldre översättning: »Jag vill förtrösta och icke bäva.»

* * *

På Kristi himmelfärdsdag samlades vi i Betesdakyrkan, där högmässopredikan hölls av missionsföreståndare *Erik Folke*. Enär denna predikan är införd såsom uppbyggelseartikel i detta nummer av vår tidning, referera vi den ej här. Efter predikan hölls ett missionsföredrag av missionär *Malte Ringberg*.

Texten för missionsföredraget var Apg. 16: 6—10. För Paulus var missionsbefallningen tydlig och klar, men han behövde dock under fullgörandet ständig ledning. Jesu Ande gjorde hans planer om intet, och den macedoniske mannens nödropp fick ock tjäna som vägledning. Då var det en europé som kallade en asiat. Nu är förhållandet omvänt: asiaterna kalla på européerna, men nöden utgör alltså för Jesu efterföljare en kallelse till helig tjänst.

I den hedniska världen råder nöd, fruk-

tansvärd nöd, och längtan, som endast evangelium om Jesus Kristus och honom såsom kortsfäst kan stilla. Nöden är av andlig, politisk och social art.

Någon kines har sagt: Vi frukta fattigdomen, de onda andarna och döden.

Fattigdomen är så fruktansvärd, emedan man i hedendomen saknar medlidande. Medlidande är ett nytt lidande, som kom till oss genom Jesus Kristus. Han har lärt oss att lida med andra. Och han lärde kristna i Kina att känna medlidande med dem som lida nöd. Så blir fattigdomen mindre fruktansvärd.

De onda andarna ingiva också fruktan. Därför vågar man t. ex. ej att rädda en drunknande. Man rövade ju då ifrån någon ande hans byte, och andea skulle utan tvivel hämnas. Så binder fruktan för onda andar hedningen i Kina, men de kristna bliva befriade från denna fruktan.

Fruktan för döden försvinner även, då man mottager dödens besegrare, Herren Jesus, såsom sin personlige frälsare. Ofta får man höra om kristna kineser, som strax före dödsögonblicket sett Herren Jesus komma för att hämta dem till sig, och som därför jublande gått över gränsen till evighetens värld.

De behöva alltså evangelium, och nöden bör för oss vara en maning till förnyade uppoffringar. Men verksamheten behöver utföras under bön. Vi ha himmelska krafter, som vänta på att vi genom bön skola lösa dem, sätta dem i verksamhet. Det kan hända, att väckelsevågor gå fram, vilka efter en tid liksom göra marken ofruktbar. Den stora andliga nöden blir, då evangelium, fastän förkunnat, ej bliver mottaget. Vi behöva bedja att evangelium må bliva både förkunnat och mottaget. Och huru manar ej den politiska nöden därute till förbön. Vi behöva framför allt vara förebedjare. Men bliva vi förebedjare, då kunna vi ej vara överksammas.

*

Efter gemensam middag på K. F. U. M:s Norrlandssal, under vilken flera tal hölls, samlades vi på eftermiddagen åter i Betesdakyrkan, då doktor *Karl Fries*

predikade med 1 Kor. 1:26—31 såsom text.

Vi äro vana att betrakta apostlarna såsom andliga auktoriteter och glömma därför lätt, att de voro olärda män. Genom att välja sådana medarbetare bekräftar Herren Jesus den princip, som här uttalas, att icke många, som voro visa efter köttet, icke många mäktiga, icke många av förnämlig släkt bliva kallade. Gud gjorde och gör så, ty han ville icke att något kött skulle kunna berömma sig inför Gud. Arbetet skulle vara ett trons verk. Liksom tron är den enda grunden för vår frälsning, skulle tro på Kristus vara det enda som gav framgång i verket, seger i striden.

I ringhet och svaghet från världens synpunkt har den levande kyrkan i alla tider fått gå fram. Så var det, då den nuvarande missionsepoken började, varpå William Carey och Hudson Taylor anfördes såsom exempel, och så är det alltjämt, vilket påvisades genom exempel, särskilt från Kina.

Efter denna predikan gjorde missionssekreterare *Martin Lindén* ett utdrag ur årsberättelsen, varpå fröken *Lisa Blom* i ett föredrag talade om huru hon känt det, då bokslutet skulle göras, och huru hon då på de olika kontona liksom selt bibelspråk, vilka talat om Guds underbara gärningar, och vilka vi ofta fått se förverkligade.

* * *

Fredagens möten, som höllos på K. F. U. M:s Norrlandssal, började med morgonbön under ledning av kyrkoherde *C. G. Klingner* från Göteborg.

Vi fingo då stanna inför Mark. 6: 30, 31. Den texten talar om ett heligt missionsmöte. Lärjungarna hade ställts inför nöden, och de hade gått för att lindra den på den väg Jesus banat. Nu hade de kommit tillbaka. De längtade efter Herren och kommo åter för att berätta allt. Då såg Herren Jesus, att de behövde vila, att de behövde ett möte en och en med honom.

Det är ej alltid så lätt att på ett större

möte riktigt stanna och stilla sig inför Herren. Det är ej nog att komma i trupp, man behöver komma en och en.

Avsides med Herren fingo lärjungarna se den sociala nöden, och de fingo ej fly från den uppgift, den kallelse, som denna syn innebar för dem. Den älsklige Andreas, som alltid hade någon med sig, då han i de bibliska berättelserna kom till Jesus, hade nu pilten med de fem bröden och två fiskarna med sig, och så fingo lärjungarna erfaras, att det ej är farligt att vandra trosvägen.

Då vi få ett tillfälle att komma till ett missionsmöte, betyder det även för oss, att vi skola möta Jesus och lägga fram arbetet för honom. Detta är ej alltid något ljuvligt. Det ger anledning till bön om förlåtelse. Vi känna behov av att sjunka ner på knä vid korset på nytt. Men då blir tjänaregärningen också ny. Då få vi höra: »Vem skall jag sända?» och då få vi svara: »Här är jag. Sänd mig!» — Vi känna oss kanske färdiga att rygga tillbaka och fly undan uppdraget, men Herren säger: Du får ej lämna din uppgift. Och han både kan och vill välsigna oss och göra oss till välsignelse. Må han även nu uppenbara sin härlighet och fylla våra hjärtan med jubel!

Så följde en bibelstund, då missionssekreterare *Martin Lindén* erinrade om bibelord, som tala om vårt behov av frimodighet samt om att vi genom tron på Jesus få äga frimodighet i vårt dagliga liv, i arbetet för evangelium och på domens dag.

*

Efter en rast, under vilken kaffe och té serverades, följde så en givande och uppmuntrande missionsstund.

Först talade därvid fru *Ida Ringberg*, som till en början erinrade om, att det i höst var 30 år sedan hon for till Kina. Mycket har förändrats under denna tid. Då var det svårare att komma in i hemmen, men att nå människohjärtana är nog alltjämt lika svårt. Man behöver därför frimodighet från Gud.

Fru Ringberg dröjde särskilt vid erfarenheter i samband med husbesök. Förr

rådde stor okunnighet. Nu finnas mycket flera anknytningspunkter. Man finner ofta Nya Testamentet eller åtminstone bibeldelar i hemmen eller traktater. Man träffar personer, som i sin barndom hos gran-nar hört och lärt sånger o. s. v. Från ett *hedniskt* hem kom en gång ett par små flickor storgråtande till missionären och bådo om förbön för deras far, som var sjuk. — Tänk om Guds Ande komme nu med en mäktig väckelse, nu då så många äga mer eller mindre kunskap om sanningen! Bedjen därom!

Fröken *Maria Nylin* talade om kvinno-arbetet i samband med tältmissionen. Då ett tält slås upp på en plats och evangeliskt arbete utföres där, är det ju mest männen, som nås av budskapet, men det har ock sin stora betydelse för verksamheten bland kvinnor. Själv hade fröken Nylin varit med för att i tältet arbeta bland kvinnor och hade därunder fått se mycket av Guds underbara gärningar, särskilt under en vecka, då arbetet hade till mål att nå kvinnorna. Det var gripande att se dem komma och taga emot budskapet om Herren Jesus.

Tältet slås ibland upp nära platser där strider utkämpas. Och i andlig mening utkämpas där strider, som leda till att själar vinnas för Gud och till att tempel rensas från avgudar. Det är skördetider i Kina, och tältverksamheten är ett medel att inbärga skörden.

Från skolarbetet gav fröken *Lisa Gustafsson* gripande livsbilder. Hon berättade, att hon i Ishih flickskola funnit, att där, liksom här hemma, funnos lata och dumma flickor såväl som flitiga och begåvade. Stygga såväl som snälla funnos där också, och så fingo vi höra om den styggaste och mest besvärliga flickan samt om en av de snällaste.

Den stygga var en riktig vildhjärna. Allt ont var hon med om. Men då hon, efter skoltidens slut, hemsöktes av sjukdom och nöd, kom hon ihåg vad hon lärt i skolan och ville bara höra om Herren Jesus, tills hon i frid fick gå hem.

Den snällaste var synnerligen tålig och god på allt sätt. Och även hon drabbades

av svår nöd efter skoltidens slut. Dock klagade hon ej. Herren Jesus var hennes tröst, och även hon är nu lyckligt bärgad hos Jesus, som hon lärde sig älska. Skolarbetet är ej fäfängt.

Så fingo vi följa med fröken *Berta Flodberg* på en resa från Yuncheng till Sinan i provinsen Honan. Resor i Kina kunna bliva fyllda både av spänning och faror, och detta var en synnerligen spännande och farofylld färd. Gud förde dock fram resenärerna oskadda till målet.

Vad som mötte vid framkomsten till Sinan skildrades också, och våra hjärtan voro djupt gripna. Det var ju just då, som flera av våra missionärer lågo i Sinan angripna av tyfus, svävande mellan liv och död. Vi mindes den tiden. Vi kommo ihåg de oroväckande telegrammen. Och nu fingo vi lyssna till en som själv var med om den nöden. Så blev det ett underbart exempel på, att Gud även under de allra svåraste förhållanden har makt att, om så är hans vilja, taga bytet från döden och återskänka hälsa och krafter.

Slutligen talade även fröken *Estrid Sjöström*. Hon hade oförmodat beretts tillfälle att deltaga i årsmötet, och hon hade helt oväntat fått uppdraget att tala. Så hade ordet i Ps. 2: 8 »smugit sig» på henne, ordet: »Begär av mig, så skall jag giva dig hedningarna till arvedel». Det var ju ett ord till Herren Jesus, och han har begärt att få hedningarna till arvedel. Men det ordet kan ock tillämpas på oss, ty det målet nås även därigenom, ja, framför allt därigenom, att vi gå fram bönevägen. Det blir en bönekamp för de enskilda personerna innan de vinnas för Herren och tillsammans bilda skarorna av hedningar, som bliva Herrens arvedel. Detta belystes med en berättelse från Kina.

*

På kvällen samlades vi åter och fingo först lyssna till hälsningar från vänner, som ej kunde vara med oss personligen, men som voro med i intresse och förbön. De blevo i detta sammanhang, och även

vid andra tillfällen, ihågkomna i bön med tacksägelse. Och så talade missionsföreståndare *E. Folke*. Det var ett ämne, som han börjat »treva sig fram på», och det ämnet var »missionens oändligt rika innebörd». Missionen står så rik ifråga om innebörden, ty den står i allra innerligaste sammanhang med försoningen, med hela Guds frälsningsplan. Den är också av så rik innebörd, ty den står i det allra innerligaste sammanhang med Herren Jesus på tronen, missionen är det, som sysselsätter Herren även där. Missionen och Jesu arv stå ock i det innerligaste samband med varandra. Och såsom förvaltare behöva vi hjälpa varandra att »intill den dagen» förvara det som blivit oss ombetrott. Gud har i sin huvudbok allt som rör missionen, och där ha vi såsom förvaltare våra konton, och vi skola ha dem gemensamt med Herren.

Efter missionsföreståndarens tal fingo vi lyssna till gripande vittnesbörd av två nya missionärer, fröknarna *Hanna Lundberg* och *Astrid Löfgren*. Långe komma vi, som fingo vara med, att minnas fröken Lundbergs berättelse om huru Herren, vid olika skeden i hennes liv, kommit, såsom förr en gång till Simou, sågande: »Jag har något att säga dig» och om lyckan i att kunna svara: »Mästare säg det». — Och detsamma gäller fröken Löfgrens berättelse om huru Gud kallat henne och givit visshet om det oändligt stora, som Paulus talar om i 2 Kor. 5:19: »Han har betrott oss med försoningens ord».

Efter ett kort anförande av fröken *Lisa Blom* följde en stunds sällskaplig samvaro samt avslutning.

* *

*

På lördagen företogs den sedvanliga utflykten till Missionshemmet i Duvbo. En stor skara vänner hade rest dit, och säkerligen ångrade ingen den färden. Vackert väder var det och gott på allt sätt. Hälsningar framfördes från olika delar av landet, och samvaron gav det allra bästa utbyte.

*

På söndagen avslutades årshögtiden med gudstjänst förenad med missionsavskiljning i Messiaskeppet. Högmässopredikan hölls av missionsföreståndare *B. Pernow*, som allvarligt rannsakade men ock evangeliskt fulltonigt talade om Jesu lärjungar och världen. Särskilt betonades, att Jesu lärjungar äro utvalda ur världen, hatade av världen och satta till fall och upprättelse i världen.

Efter predikan skedde fröken *Astrid Löfgrens* avskiljning till Svenska Missionens i Kina missionär, varvid invignings-talet hölls av missionsföreståndare *Erik Folke*, med utgångspunkt från Jos. 1:9.

Vid denna gudstjänst såväl som på f. m. Kristi himmelfärdsdag medverkade »Kinalänkarnas Kör».

*

Samtliga möten under årshögtiden hava varit väl besökta. En synnerligen god anda har också varit rådande, varför vi tänka tillbaka på högtidsdagarna med stor glädje och tacksamhet. Må slutresultatet av högtiden genom Guds nåd bliva, att hans namn bliver förhärligat, och att hans rikssak går framåt!

»Ditt ljus, o Helge Ande, tänd,
låt det för världen brinna!
Din nåd för alla folk gör känd,
låt fåvets dag upprinna!»

M. L.

Missionens internationella förbindelser.

På Svenska Missionsrådets uppdrag har professor *Knut B. Westman* skrivit följande artikel för de svenska missionstidningarna.

När missionsfolk från olika samfund i Sverige träffas, får man ofta med glädje förnimma, hur mycket man har gemensamt. Vi gå olika vägar i många ting, vi tillhöra olika organisationer, vi läsa olika missionstidningar, men vi vilja i det väsentliga bygga på samma positivt kristna grund, och därför ha vi ej svårt att finna oss i många viktiga frågor samstämmiga. Det tjuguariga samarbetet i Svenska Missionsrådet har också varit mycket gott:

det har varit till gagn för oss alla och icke störts av några konflikter.

Svenska Missionsrådet kom till ett par år efter Edinburghkonferensen 1910 och kan ledas tillbaka till impulser från denna konferens. Den förde ju alla protestantiska missioner samman, och oaktat olikheterna här i denna större krets helt naturligt äro mycket större än hos oss, gav den dock ett starkt intryck av enhet inför den överväldigande stora uppgiften. Så kunde dess Fortsättningskommitté komma till stånd och uppslag ges till bildande av de många nationella samorganisationer, varav Svenska Missionsrådet är en.

Politiska motsatser sprängde Fortsättningskommittén under världskriget. Och den klyfta, som då öppnade sig mellan de anglosaxiska länderna och Tyskland, var ju icke bara av politisk natur: här ligga djupa och gamla olikheter i religiös läggning och i andelivets utveckling.

Möjliga farhågor för en förblivande klyvning bekräftade sig dock icke. Snarare må man med tacksamhet och glädje konstatera, att behovet av sammanhållning och känslan av en enhet djupare än motsättningarna gjorde sig så starkt gällande, att samorganisationen snart efter kriget åter blev hopbunden i Internationella Missionsrådet (grundat 1920). En gynnsam faktor var ju, att byggnadsstenarna till den internationella organisationen nu redan funnos för handen i de nationella missionsråden, vilkas samverkan också kunde ge Internationella Missionsrådet ett fastare underlag än den på en stor konferens valda Fortsättningskommittén hade haft.

Frågar man sig om en sådan internationell sammanslutnings värde för oss missionsvänner i en liten nation, så må man ju våga säga, att den ger oss tillfälle till att både få mottaga och att ge impulser. Vi få känna den uppmuntran det ger att vara med i det stora vapenbrödraskapet, vi få lära av andras erfarenhet, och vi få också bidra med de erfarenheter vi vunnit i vårt arbete, som må vara av mindre omfattning, men dock väl icke därför är betydelselöst. De skandinaviska länderna, som gärna gå tillsammans i en

grupp — vi ha ju för dem ock det Nordiska Missionsrådet (från 1922) —, ge per år i missionsgävor i genomsnitt lika mycket som de evangeliska samfunden i Tyskland, Frankrike, Holland och Schweiz sammanlagt.

En fråga, vars behandling i viss mån innebar en prövning av samarbetets hållfasthet, kom upp vid Internationella Missionsrådets möte i Herrnhut sommaren 1932. Under den tid, som förflutit efter det föregående mötet i Williamstown 1929, hade Nordiska Missionsrådet i ett par skrivelser velat varna för tendensen på sina håll att låta det evangelistiska arbetet stå tillbaka för olika slag av social aktivitet. Frågan föranledde ingående diskussioner och ett uttalande, som klart och positivt anger som missionens centrala syfte att i ord och gärning förkunna det glada budskapet om Guds uppenbarelse till vår frälsning i Jesus Kristus. Skandinaverna funno, att det på denna vitala punkt rådde en vittgående överensstämmelse inom Internationella Missionsrådet; vi minnas med glädje och tacksamhet, vad som i detta hänseende anfördes t. ex. av två så inflytelserika missionsmän som D:r Knak (Berlinmissionen) och Mr. Wilson Cash (Kyrkkommissionssällskapet).

Nyss har från en grupp i Amerika kommit ett vittutseende förslag till ändringar i missionens program och metoder, vilket väckt livlig diskussion. En kommission av 15 lekmän — mest universitetsmän, varibland två professorer i filosofi (Hocking och Rufus Jones) — har på eget initiativ, utan uppdrag av något missionsällskap eller missionsråd, gjort åtskilliga undersökningar rörande missionen i Indien, Kina och Japan och framlagt en rapport (»Re-thinking Mission»). Det hela har fått sin huvudsakliga prägel av den teologiska ståndpunkt, som man intar: en slags allmän humanitetsreligion, som hellre talar om att vi söka Gud än att han söker oss, och som betraktar olika religioners anhängare närmast som bröder i ett gemensamt sökande. Missionärerna skola alltså mindre predika evangelium än vara »ambassadörer för god vilja»; de skola

mindre grunda kyrkor än söka sanningen genom diskussioner med annorlunda troende. Man skall på så vis försöka ge ett religiöst inslag i den nya kulturen, och håller på att sammanbinda mänskligheten till en moralisk enhet. Skolor och filantropi skola alldeles skiljas från evangeliserande verksamhet. Förändringarna vill man genomföra genom en högsta överstyrelse över missionssällskapen, sammansatt till en del av ombud från dessa, men till minst hälften av andra («members-at-large»).

Bland svenska missionsvänner behöva icke många ord ägnas åt kritik av en sådan ståndpunkt. Den är allt för långt ifrån allt vad våra fäder och vi hittills ha menat med mission. Med Guds verklighet och hans gärning i Kristus till vår frälsning följer befallningen att förkunna evangelium och göra alla folk till Kristi lärjungar. Sådan är vår tro. Missionen må väl i mycket kunna förbättras; men att förändra hela dess syfte förstå vi oss inte på.

Om vi nu avvisa hela detta projekt, komma vi därmed i motsats till Internationella Missionsrådet? Nej, ingalunda. Missionsrådet har ju icke haft något att göra med förslaget tillkomst, och det har genom uttalandet i Herrnhut mycket tydligt gjort gällande en helt annan grunduppfattning av missionens syfte. Visserligen har Internationella Missionsrådets ordförande, Dr. Mott, uttalat sig kanske väl diplomatiskt artigt, då rapporten först framlades för de amerikanska missionernas representanter. Men hans vän Dr. Speer har ägnat rapporten en utförlig och skarp kritik. Och i rådets organ »International Review of Missions» har också kritiken kommit kraftigt nog till orda. Flera amerikanska kyrkor ha även tagit avstånd, och bland ledande missionsmän i Europa torde förslaget icke möta mycken sympati varken i England eller på kontinenten. Vi torde alltså inom Internationella Missionsrådet komma att befinna oss i mycket gott sällskap med vår avvisande hållning.

En annan sak är, att det amerikanska förslaget kan ha vissa värdefulla iakttagelser och påpekanden i detalj. Dit höra

t. ex. vikten av missionärskårens omsorgsfulla rekrytering, missionärernas känedom av och sympati med de främmande folkens andeliv, den infödda kyrkans självunderhåll, en förbättrad religionsundervisning, goda och missionsvänliga lekmanakrafter i den vita affärsvärlden därute m. m.

En och annan nyttig vink kan alltså förslaget direkt ge oss; och indirekt kan det kanske verka som en uppfordran till oss att klargöra våra tankar i sådana hänseenden, där vi bestämt avvisa det. Hur är det med kristendomens förhållande till främmande religioner? Jag tror den frågan helst skall lösas personligt. Det går så, att inför Kristus bleknar allt det gamla — »allt det som var mig en vinning, det har jag för Kristi skull räknat såsom en förlust», säger ju Paulus. Korset är en dom över allt det egna. Man får släppa allt för att vinna livet. Sedan, i livet med Kristus, finns det nog utrymme för helgad inhemsk sed och egenart; icke behöver man då i allt imitera utläningarna. — Vi skola evangelisera. Är det nog? Nej, visst icke. Vi måste också fostra de nyomvända, bedriva enskild självvård, hjälpa församlingslivet på traven, uppbygga en levande kyrka. — Skall man ha skolor? Ja, det är uppenbarligen på många håll nödvändigt. Men hur skall man förhindra, att de förvärdsligas? Förbind dem med församlingslivet, gör dem till fostringsmedel för det infödda kristna samfund, som är under uppväxt. Och sätt också sjukvård och barmhärtighetstjänst i möjligaste mån i en sådan förbindelse; barmhärtighetens nådegåva skall också av de nya församlingarna utövas.

Ett motverkande av onunda strömningar på missionens område sker icke bara och icke främst genom polemik och avståndstagande, det sker framför allt genom att man positivt bygger upp ett arbete efter sunda principer. Styrkan i de nordiska missionsvännernas ställning i det internationella samarbetet ligger i den missionserfarenhet vi ha. Vi skulle nog önska, att vårt arbete vore bättre än det är. Vi känna de svaga punkterna och vil-

ja med Guds hjälp försöka bättra vad som brister.

Det internationella samarbetet är också det en kallelse, som Gud har givit oss. Inte heller den böra vi svika. Komma nya och svåra problem upp, såsom nu är fallet, så vilja vi med Guds hjälp och i samförstånd med trogna vänner och meningsfränder i andra länder göra den insats vi kunna för att en sund linje må hållas och arvet från ett långt och välsignat arbete i det förgångna icke förfaras.

Knut B. Westman.

PROGRAM

för Svenska Missionsrådets fortbildningskurs för missionärer vid Holsbybrunn den 19—27 augusti 1933.

Kursens ledare: Missionsförest. *Nils Dahlberg.*

DAGORDNING.

Kl. 8.30—9	f. m.	Morgonbön.
» 9—10	»	Frukost.
» 10—11	»	Bibelstudium.
» 11—12	»	Rast.
» 12—12.45	e. m.	Föreläsning.
» 12.45—1	»	Rast.
» 1—1.45	»	Föreläsning.
» 2	»	Middag.
» 7.30	»	Kvällsmat.
» 8.30	»	Uppbyggelsestund.

Lördagen den 19 augusti.

Kl. 8 e. m. Inledningsmöte med hälsningstal av missionsföreståndare *Nils Dahlberg.*

Söndagen den 20 augusti.

Kl. 11 f. m. Predikan av missionsföreståndare *Viktor Johansson.*

Kl. 5 e. m. Missionsmöte med tal av missionärer från olika fält.

Måndagen den 21 augusti.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium: Himmelriket är nära. 1. Det skall mötas med bättring och tro (Mark. 1: 15). Luk. 3: 1—12. Kyrkoherde *Adolf Kloo.*

Kl. 12—1.45 e. m. Omvändelsemotiv på missionsfältet. Föredrag av missionspastor *P. E. Fröberg.*

Tisdagen den 22 augusti.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. 2. Det sammanfattas allt i Kristus. (Ef. 1: 10). Matt. 13; Joh. 18: 37. Kyrkoherde *Adolf Kloo.*

Kl. 12—1.45 e. m. Kyrkobilningens problem på missionsfältet. Föredrag av professor *Knut B. Westman.*

Onsdagen den 23 augusti.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. 3. Det består icke i ord utan i kraft. (1 Kor. 4: 20). Apg. 1: 8; 2, 3, 5, 9. Kyrkoherde *Adolf Kloo.*

Kl. 12—1.45 e. m. Väckelse och fördjupning bland våra kristna på missionsfältet. Föredrag av missionsdirektor *Gunnar Dahlquist.* På e. m. hålles diskussion över samma ämne med inledning av missionssekreterare *Emil Johnson.*

Torsdagen den 24 augusti.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. 4. Det skapar andens enhet genom fridens band. (Ef. 4: 3). Apg. 2: 42—47; 4: 32, 33; 19; 20: 17—38. Kyrkoherde *Adolf Kloo.*

Under dagen anordnas, om väderleken tillåter, en utflykt till någon naturskön plats i trakten

Fredagen den 25 augusti.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. 5. Och dock icke frid utan svärd. (Matt. 10: 34). Uppenb. 12, 13. Kyrkoherde *Adolf Kloo.*

Kl. 12—1.45 e. m. Kristendomens kamp i Asiens innersta. Föredrag av missionär *John Törnquist.*

Lördagen den 26 augusti.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. 6. Resultat: Triumf i Kristus. (2 Kor. 2: 14). Uppenb. 19: 19—21: 4. Kyrkoherde *Adolf Kloo.*

Kl. 12—1.45 e. m. Huru långt har nutidens gudlöshetspropaganda trängt in på de svenska missionsfältet? Föredrag av redaktör *A. Svärd.*

Söndagen den 27 augusti.

Kl. 11 f. m. Predikan vid Holsbybrunn och olika platser i närheten.

Kl. 5 e. m. Avslutningsmöte.

Utom nu nämnda föredrag komma ytterligare följande föredrag att hållas på tider, som bestämmas av Programkommittén:

Gav missionskallelsen vad jag väntade? Missionspastor *J. Iwarson.*

Varför går jag ut som missionär? Talare ännu ej bestämd.

Läget i judevärlden och missionen. Missionsföreståndare *B. Pernow.*

En afton ägnas åt ämnet »Kvinnornas insats i missionsarbetet».

Diskussioner och möte på eftermiddagar och kvällar, event. mindre utflykter, söndagarnas möten o. s. v. ordnas av Programkommittén.

Morgon- och aftonbönerna äro offentliga och ledas av kursdeltagare.

Anmälan om deltagande sändes i god tid till missionär Gottfrid Palmberg, *Vetlanda*.

Sänglinne och handdukar medtagas.

Då avgifterna för bostad och vivre genom brunnsdirektionens tillmötesgående kunnat sättas till det låga priset av 3 kr. pr dag, hoppas Missionsrådet på ett talrikt deltagande.

Missionärer och missionärskandidater äro välkomna att deltaga, ävensom ledamöter av missionsorganisationernas styrelser, sekreterare och andra i den yttre missionens tjänst anställda funktionärer.

Svenska Missionsrådet.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor sommaren 1933.

Såsom förut meddelats planera vi att innevarande år anordna Bibel- och Ungdomsveckor på tre platser: I *Holsbybrunn*, Småland; på *Mauritzberg*, Östergötland, samt på *Säter* vid Jonsered.

Kursledare blir missionsföreståndare *Erik Folke*.

Priset blir för varje vecka (hela tiden) kr. 20: —, i vilken avgift ingår en mindre deltagareavgift till hjälp för bestridande av omkostnaderna vid mötena. *Deltagarna böra medtaga handdukar, sänglinne och fillar.*

*

I *Holsbybrunn* den 20—26 juni. »Veckan» öppnas tisdagen den 20 juni kl. 8 e. m. Tal av kursledaren, missionsföreståndare *Erik Folke*.

Kl. 10—11 f. m. varje dag den 21—23 juni bibelstudier under ledning av missionär *Aug. Berg*. Kl. 12—1 e. m. orienterande missionsföredrag över det gemensamma ämnet: »Glädjebudskapet och offervägen». På eftermiddagarna anordnas möten efter för varje dag uppgjort program.

Avresan sker från *Holsbybrunn* på morgonen måndagen den 26 juni.

Övriga medverkande bliva fru *Mimmi Folke*, fru *Dagny Bergling*, fröken *Lisa Blom*, fröken *Anna Eriksson*, fröken *Berta Flodberg*, missionssekreterare *Martin Lindén* samt andra missionärer och missionärskandidater.

*

I *Mauritzberg* den 25—31 juli. Resan företages med tåg till Norrköping och

därifrån med buss till *Mauritzberg*, där veckan öppnas på kvällen den 25 juli.

Bibelstudierna här ledas av missionsföreståndare *Erik Folke*. Det gemensamma ämnet för de orienterande missionsföredragen kl. 12 m. blir: »Missionen, den upplåtna dörren».

Övriga medverkande bliva: D:r *Karl Fries*, missionärsparet *Ringberg*, fröknarna *Lisa Blom*, *Maria Nylin* och *Estrid Sjöström*, missionssekreterare *Martin Lindén* samt andra missionärer och missionärskandidater.

*

På *Säter* vid *Jonsered* den 15—21 aug. Mötena börja på kvällen den 15 aug. Bibelstunderna ledas av missionssekreterare *M. Lindén*. Det gemensamma ämnet för de orienterande missionsföredragen kl. 12 blir: »Missionstjänstens krav och välsigelse».

Övriga medverkande bliva: Kursens ledare, missionsföreståndare *Erik Folke*, fröken *Lisa Blom* samt missionärer och missionärskandidater, vilkas namn meddelas längre fram.

*

Anmälan om deltagande bör göras snarast möjligt till Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, *Stockholm*.

Vi anbefalla på det varmaste Bibel- och Ungdomsveckorna åt missionsvännernas kärleksfulla hågkomst. Bedjen för dem och hjälpen oss att få deltagare, *särskilt ungdom*. Och mottagen vårt varma tack för värdefullt bistånd härmed under gångna år!

Litteratur.

VÄGEN, SANNINGEN OCH LIVET. Av *Fritz Lindén*. 118 sid. Pris häft. kr. 1:75; inb. 2:75. Svenska Missionsförbundets Förlag, Stockholm.

Boken är »en studie över uppenbarelserna och det kristna livet till bibelskolornas tjänst». Förf. talar om uppenbarelsernas tjänare — profeter, om uppenbarelsernas Herre — Jesus Kristus samt om uppenbarelsernas vittnesbörd — i den kristna människan och den kristna församlingen. Därjämte förekommer en mycket

kort översikt av svensk mission och en något utförligare av religionerna. — Boken rekommenderas till bibelstudiecirklar o. dyl. R. L.

Världsrörelser i kamp. Av *Basil Mathews.*

Övers. av Sigfrid Alm. Lindblads Förlag, Uppsala. Häft. kr. 3:—.

Författaren har gjort sig känd som en mycket vederhäftig tolkare av tidsläget och de mäktiga strömningar som gå genom världen,

pekande hän emot den stora världskrisen. Detta hans arbete, som även utgör en märklig skildring av de gestalter som varit skapare av de nutida folkrorelserna, är synnerligen orienterande för var och en som står frågande inför det som sker.

Översättningen från engelskan är synnerligen väl utförd.

Erik Folke.

REDOVISNINGAR

för medel inlutna till "Svenska Missionen i Kina" under maj 1933.

Alluänna Missionsmedel.			
640. Onämnd	100:—	693. Stengöl-Spjutsbygds missionssyfförening	100:—
641. Testamente efter Axel och Anna Ydrén, Tunarp, V. Ryds socken	500:—	694. »Anna»	10:—
642. G. O., Örebro	10:—	695. Vänner, i st. för blommor till Mathilda Karlsons bår, gm E. A., Norrköping	8:—
643. C. B., d:o	20:—	696. Elisabeth o. Ella, i st. för blommor till farbror Jonssons, Strömmahult, minne	25:—
645. Onämnd, Vrigstad	5:—	697. Auktionsmedel fr. Lund, gm H. K.	353:—
646. K. L., Sthlm	25:—	699. M. W., Sthlm, en sparb.	10:60
647. F. o. E. M., Mörby	20:—	700. F. P., gm A. J., Köping	50:—
648. Onämnd	10:—	701. H. S., Sthlm, en sparb.	6:22
649. »Tackoffer, Ps. 103:2»	100:—	702. Koll. i Bodens soldathem 29/4	10:12
650. »Onämnd, Herrens tionde»	200:—	703. D:o i d:o 30/4	10:—
651. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underbäll	100:—	704. D:o i Kiruna 7/5	10:—
652. Koll. i Boden vid M. Ringbergs besök, gm d:o	25:—	705. D:o i Umeå 11/5	60:60
653. F. G. D., Lundsbrunn, »ett löfte åt Herren»	50:—	706. D:o i Järvsö 12/5	19:50
654. K. G., Sthlm	30:—	707. Sparb.-medel -a -r, gm A. B., Skellefteå	28:—
655. »Tionde enl. Herrens ord»	30:—	708. K. S., en liten blomma på fru Hilda Anderssons bår, gm d:o	12:—
656. N. E., Askersund	10:—	709. »Till min väns minne» gm d:o	20:—
658. A. S., Långhem	10:—	712. gm H. B., Hova	10:—
659. Koll. i Nylands missionshus, Undersåker, vid M. Nylins besök	22:—	713. Missionskretsen, Norrköping, t. Erik Malms underh. 1932	48:35
661. Ch. D. T.	100:—	714. K. F. U. M., d:o, resebidrag till M. Ringberg	25:—
662. Onämnd	41:—	715. En vän, d:o, till Erik Malms underbäll	15:—
666. H. F., Uttersjöbäcken	10:—	716. Koll. på Y. A., K. F. U. M., d:o, till d:o	6:17
667. L., Hbg	20:—	718. Odeshög syfören.	200:—
668. Koll. i Stånggårde, Undersåker 3/5	5:05	719. »Tackoffer»	10:—
669. S. N., Palsboda, i st. för blommor till vännen Mathilda Karlsons, Kristdala, grav	5:—	720. Kinakretseus sparb.-medel, Norrköping	84:—
670. F. B., Sollefteå	10:—	721. »Eu blomma till på en älskad makas grav»	10:—
671. O. o. G. C., Skövde, »en liten tack-sambetsgåva på silverbröllopsdagen»	50:—	722. Östra o. Västra syfören., Jkpg	50:—
672. Missionsvänner i Grebo, gm A. K.	25:—	724. Sparb.-tömning i Karlskroua, gm H. A.	50:—
673. Sparb. från Strömsborgs Vilohem	35:85	725. Kinafören. »Hoppet», Helsingfors (fmk 4,000:—)	341:88
676. »Missionsvän», gm A. L., Kläckeberga	10:—	726. A. J., Lüköping	16:20
677. E. L., gm O., Falun	10:—	727. Onämnd, Malmö	1,000:—
678. A. F. D., Huskvarna, gm K. S.	15:—	728. E. L., sparb.-medel, gm A. B., Skellefteå	34:25
679. F. P., Björklinge	10:—	729. G. o. A. M., Visby	30:—
680. I. B., Genvalla	5:—	730. K. H., gm C. J., Järnboås	2:25
681. S. Z., Sthlm	5:—	731. A. M. H., gm d:o	2:25
682. Koll. i Östersund vid M. Nylins besök	26:13	732. A. M., gm d:o	2:50
683. K. F. U. K:s Centralfören., till I. Aspbergs underh.	300:—	733. H. R., Uppsala	10:—
684. Onämnd	10:—	734. Kinesernas Vänner, Värnamo	200:—
685. Koll. i Sundsvall, vid M. Ringbergs besök	26:71	735. Onämnd	10:—
686. Sälta Obl.	422:55	736. C. U.	15:—
687. »Tackoffer»	77:17	737. Kinamissionens Vänner, Vetlanda	600:—
688. Del av F. E. Möllers, Ställberg, testamente	5,441:26	738. S. K., Vetlanda, till Judith Hult-qvists underh.	10:—
689. S. G., Nässjö	50:—	739. Måndagssyfören. i Norrköping	45:—
690. Koll. i Missionskyrkan, Katrineholm	156:75		
691. »Tackoffer 13/5»	10:—		
692. A. M., Malmö	25:—		

740. Boda Kyrkliga Arbetsfören.	50:—
741. »I.»	10:—
742. Koll. i Betesdakyrkan, Sthlm, Kristi- himselfärdsdag	399:41
743. D:o i Messiaskapellet, d:o, vid A. Löfgrens avskiljning	390:56
744. G. W. L., Sjötorp	25:—
745. Eksjö missionsförsamlings juniorer, till J. Hultqvists underh.	25:—
746. S. S., Östersund, till Hanna Wangs underh.	100:—
747. Kinesernas Vänner, Jönköping, of- feriansamling	425:—
748. Missionsafton i Slandrom, till Haa- na Wangs underh.	25:—
750. G. K., Björköby	20:—
751. C. Ch. H.	10:—

Kr. 13,210: 33

S. M. K:s Pensionsfond.

674. Syfören. N:o 3, Sthlm	50:57
711. »Rom. 12:13»	5:—
717. Syfören. N:o 2, Sthlm	111:50

Kr. 167: 07

Särskilda ändamål.

644. S. J., Skövde, till rep. på Juichengs utstation long-loh	50:—
657. »Den förmedlande länken», till Maja Lundmark, att anv. där det bäst behövs	100:—
660. Redbergslids syfören., till lärare och evang. underh. i Mienchih	200:—
663. Syfören. n:o 1, Sthlm, till bibelkvinn- nas underh. i Honanfu	101:11
664. Skolbarnen i Naglarp, till C. Blom att anv. efter gottf.	12:—
665. V. H., Kalmar, till Hilma Tjäder, att anv. efter gottf.	25:—
675. Syfören. n:o 1, Sthlm, tillägg till bi- belkv. underh. i Honanfu	10:—
698. Onämnd, till Hugo Linder, att anv. efter gottf.	100:—
710. A. H., Stensjön, till J. Hultqvist, att anv. efter gottf.	10:—
723. A. O., Växjö, till d:o, d:o	20:—
749. G. B., del av evang. underh. för år 1934	110:—

Kr. 738: 11

*

Allmänna Missionsmedel	13,210: 33
S. M. K:s Pensionsfond	167: 07
Särskilda ändamål	738: 11

Summa und. maj månad 1933: Kr. 14,115: 51

Med varmt tack till varje givare!

»Han har så gjort, att hans under äro i ämin-
nelse; nådig och barmhärtig är Herren.»
Ps. 111: 4.

Nödhjälpsmedel.

Onämnd 100:—; »Okänd» 1,000:—; A., 5:—;
E. N-n, Norrviken, 3:—; G. P-s, Alsten, 5:—;
I. H., Lycksele, 10:—; L. Sm 20:—; N. H., Vär-
namo, 5:—; L. L., Sthlm, 10:—; J. P. F., Jkpg,
10:—; S. P., Vingåker, 5:—; G. S. L., Lidingsö
1, 5:—; A. O., Sthlm, 35:—; M. C., Duvhult,
5:—; V. H., Forsheda, 5:—; K. M., Bårarvdsby,
5:—; J. Ö., Örebro, 5:—; E. J., Askeryds Kyrk-
by, 10:—; Onämnd, Målbo, 5:—; J. M., Kall-
holmen, 10:—; S. W., Sthlm, 10:—; G. o. C. L.,
10:—; E. S., Duvbo, 10:—; M. L., 5:—; B.,
Sthlm, 5:—; J. H., 970:—; S. L., 2:—; A. F.,
Eksjö, 50:—; L. M. F., Norrköping, 30:—;
Onämnd 5:—; L. O., Laholm, 5:—; S. J., Eksjö,
50:—; Anna o. Elin, tackoffer 35:—; S. J.,

Vrigstad, 20:—; F. o. E. M., Mörby, 20:—; T.
F., Sthlm, 10:—; »Onämnd» 5:—; H. G., Sthlm,
20:—; E. C., Lit., 50:—; A. R., Sthlm, 25:—;
E. H., 50:—; G. P., Skoghall, 20:—; »Dalom»
25:—; K. G., Sthlm, 10:—; En trio, Sävsjö, 3:—;
J. S., Älvsered, 50:—; I. R., Malmö, 5:—;
Missionsvän, Öjervik, 25:—; N., Borås, 10:—; A.
C., Vetlanda, 10:—; E. A., Sthlm, 10:—; M. M.,
Bor., 5:—; E. T., Ludvika, 20:—; Nödhjälpsme-
del till N. o. O. Styrelisu 34:—; A. S., Långhem,
5:—; »En ringa broder i Herren» 50:—; Red-
bergslids syfören., Gbg., 70:—; E. o. K. R., Ten-
hult, 10:—; E. A., Vetlanda, 100:—; J. B.,
Värmskog, 5:—; J. J., Örnsköldsvik, 2:—; K.
F., Skara, 25:—; A. L-n, Sthlm, 10:—; S. V.,
Sthlm, 5:—; Insaml. på lista gm E. J., Norsjö,
95:—; I. H., Sthlm, 50:—; L., 10:—; E. B.,
Sthlm, 5:—; H. L., 10:—; F. B., Sollefteå, 10:—;
Br. 2:—; J. J., Mohärad, 5:—; D. P., Tingeryd,
till de hung. i Puchowfu, 25:—; A. B., Eskils-
tuna, 10:—; »Oct. A.» 10:—; R. E., Järvsö, 5:—;
I. H., Öckerö, 5:—; M. J., Trälöbrog, 25:—; M.
H., Sthlm, 5:—; »Nemo» 500:—; Missionsvänner
i Sjötorp, gm A. S., 60:—; A. A., Mölndal, 10:—;
Insaml. gm A. J., Mullhyttemo, 60:—; P. G. V.,
Växjö, 2:—; Skolbarnen i Åsebyfors 5:—; A. B.,
Midsommarkransen, 5:—; S. Z., Garphyttan,
10:—; P. L., Sthlm, 1:—; Onämnd 25:—; D:o
20:—; D:o 30:—; L. U., Sthlm, till Judith Hult-
qvist att anv. för de hung. 100:—; Kinälän-
karna i Hovmantorp, gm S. S., 15:—; E. O.,
Åsaka, 10:—; S. W., Ålsång, 5:—; E. A., Gbg.,
20:—; N. F. L., Hälsingborg, 10:—; O. o. H., »en
skuld till Herren», 25:—; H. L., Huskvarna,
25:—; M. H., Äppelvikens, 2:50; »Ett tackoffer
till Herren för Hans oändliga nåd mot den
minsta blaud de små» 100:—; Okänd, Råsunda,
5:—; K. A., Malmö, 50:—; B. A., Alingsås, 10:—;
Onämnd, Dalarna, 1:50; S. J., Hillerstorp, 50:—;
E. J. G., Östertälje, 10:—; J. N., 10:—; H. M.,
Rinkaby, 10:—; A. L., Tyringe, »tackoffer på
73-årsdagen», 75:—; A. S., Gbg., till de hung.
i Shansi 5:—; E. H., Skirö, 3:—; O. H., D:o,
10:—; A. E., Östra Klagstorp, 10:—; E. E. 30:—;
E. H. 5:—; O. S., Åsaka, 5:—; E. J., Vagge-
ryd, 5:—; A. P., Hackva, 10:—; E. C., Sthlm,
10:—; O. M., Orrviken, 10:—; K. A., Sthlm, 5:—;
J. L., Smälandsstenar, 5:—; L., Duvbo, 10:—;
F. P., Björklinge, 10:—; K. S., Huskvarna, 25:—;
M. L., Bornholm, 8:45; E., Örsjö, 10:—; G. S.,
Lövånger, 10:—; »Två missionsvänner i Gisebo»
50:—; J. J., Mohärad, 10:—; Ch. M., Solberga,
5:—; H. K., Hällestad, 2:50; A. M., Viby, 10:—;
A. O., Fjällbacka, 30:—; C. P., Huskvarna, 5:—;
Onämnd 5:—; Kinakretsen, Köping, 59:—; E.
A., Svartorp, 10:—; Fören. K. K., Vänersborg,
100:—; »Tackoffer för dagligt bröd» 10:—;
Onämnd 2:—; E. J., Sthlm, 10:—; H. S., Vim-
merby, 10:—; L. P., Skillingaryd, 10:—; O., Åsa-
ka, 10:—; A. P., Flyinge, 10:—; G. F., 5:—;
E. L., Uppsala, 10:—; H. J., 5:—; A. J., 5:—;
K. J., 5:—; A. U., 5:—; A. S., 5:—; G. o. A.,
5:—; E. B., Råsunda, »ett strå till stacken»,
5:—; S. H., Oskarshamn, 70:—; Fr. S-vg, E.
B-n, A. E-nd, A. Fr., L. P-n 87:—; A. J.,
Tärnsjö, 5:—; H. P., Gbg., 5:—; H. K., Sanda,
15:—; S. G., Nässjö, 25:—; F. J., Vänersborg,
5:—; H. L., Gräsgårde, 10:—; »Två gamla tan-
ter» 12:—; L. o. G. W., Ystad, 15:—; I. E. o.
A., Sala, 25:—; H. H., Virserum, 5:—; A. J.,
Böda, 10:—; G. J., Mariestad, 2:—; S. L., Vet-
landa, 25:—; M. J., Sthlm, 10:—; »Till minne
av en 72-åring», Sundbyberg, 5:—; En missions-
vän, d:o, 5:—; C. A. D-B., Sthlm, 10:—; A. A.
N., Säter, 10:50; L. P., Nybro, 25:—; I. S., I.
F., K. L. J., Kristdala, 30:—; E., Lora Skövde,
15:—; S. U., Sthlm, 50:—; J. o. H., Stora Linderås,
100:—; Syfören. för Kina i Gbg. K. F. U. K.,
100:—; M. J., Knivsta, 10:—; gm H. B., Hova,
10:—; A. H., Stensjön, 8:—; Skolbarnen i Boda
2:25; Onämnd, gm A. B., Skellefteå, 50:—; S.
A., gm d:o 2:—; a-r, gm d:o 25:—; L. R., gm
d:o 2:—; E. O., Djursholm, 10:—; M. H., d:o,

28:—; F. B., Ovesholm, 50:—; A. o. E., 15:—; gm E. F., Alingsås, 30:—; A. C. E., Fiskebäck, 10:—; H. H., Långedrag, 20:—; En liten insamling vid en fest gm C. A. G., Gbg 50:—; N. H., 100:—; Onämnd, Gbg, 10:—; J. A. L., Högfors, 3:—; F. E., Sköllersta, 10:—; J. R., Östersund, till Hilma Tjäder för de fattiga i Chiechow, 10:—; H. A., Örebro, 5:—; E. N., Smedsta, 10:—; Insaml. gm G. T., Norrköping, 48:40; E. J., Vettlanda, 10:—; Okänd 10:—; B. S., Frånö, 5:—; H. S., Sthlm, 100:—; K. S., d:o, 50:—; U. G. 10:—, M. O. 5:—, M. L. 5:—, S. E. 10:—, A. G. 4:—, O. B. 6:—, Klockarbergets missionsvänner till Maja Lundmark att anv. till de behövande i Hoyang, gm A. B., Skellefteå, 100:—; G. o. A. M., Visby, 30:—; C. J., Järnboås, 29:50; G. K., Bankeryd, 5:—; Koll. i Johanneskyrkan, Kumla, 14/5, 10:—; Vänner i Örebro—Kumla 50:—, M. N.; rab. å böcker 30:—; »Herren känner de sina» 25:—; G. K., Karistorp, 17:50; »L» 10:—; Onämnd 20:—; L. Hj. 5:—; G. S., Lundsbrunn, 100:—; gm A. C. 30:—; gm C. Th. E., Kumla, 80:—; C. D., Södertälje, 10:—; Onämnd 10:—; gm O. B., G. W. L., Sjötorp, 25:—; A. L., Sollefteå, 25:—; A. S., Hjöggböle, 20:—; Firma J. C., Styrso, 50:—; E. P., gm A. B., Klippan, 10:—; »till de hungr.» 5:—; H. L., Karl-skoga, 6:50, Onämnd 25:—; C. W. C., Sjötorp, 10:—. Summa Kr. 7.458:60.

fast grund, att alla de stormar av synd och anfäkning, som gå över vårt väsende, icke kunna göra det om intet, så länge vi ännu bliva vid Kristus och under hans skydd genom tron, ty Herren själv har gjort och sagt det. C. O. Rosenius.

Missionstidningen SINIMS LAND

utkommer 1933 i sin 38:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina. ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, 3 kvartal kr.1:75, halvår kr. 1:25, 1 kvartal kr. 0:90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2:75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erbålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2:25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.
Redaktionen.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: **44 59. 54 73.** Postgirokonto nr **502 15.**

INNEHÅLL:

Himmelsfärdsdagens välsignelser. — Fru Mimmi Folke. — Från Red. och Exp. — Under välsignande händer. — Missionens internationella förbindelser. — Program. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor. — Litteratur. — Redov. — Vår kallelse. — Missionstidn. Sinims Land.